

Blatensko

SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

33
číslo

VII. ročník

červenec 2013

živě a nově

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku - Jiří Kočárek a Jan Kostroun

S Jiřím Kočárkem a Janem Kostrounem jsme se sešli v Myšticích v zájezdním hostinci U Labutě a povídali si hlavně o Dvoretickém libování a o partě lidí, která si libuje v legraci.

Aby parta 'kluků', kteří si nepřestávají hrát, byla kompletní, měl se s námi setkat ještě Jiří Navrátil. Povinnosti ho odvedly jinak. Tři jména, tři páni kluci, kteří stojí u kolébky Dvoretického libování. Hrají si, protože platilo, platí a bude platit: kdo si hraje, nezlobí. Z celého setkání ještě vyplynula malá parafráze: „Kdo si hraje, nestárne!“

Příjezd principála a duchovního otce Dvoretického libování Jiřího Kočárka s chotí, starosty obce Tomáše Koželuha a místostarosty obce Knížete Oldřicha coby kočího historickou bryčkou na slavnostní zahájení „Dvoretického parního libování“ v roce 2012, kdy se libovalo ve století páry s párou, v páře i pod parou

Pokračování na str. 5

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku - Valérie Zawadská

Pochází z Moravy, ale chalupaří v Jižních Čechách v obci Cehnice, tj. 9 km jihovýchodně od Strakonice. Předávala certifikáty regionální značky Prácheňsko. Čas letí nebo Země se točí rychleji a už to bude rok, co jsme se setkaly poprvé a předběžně jsme se domlouvaly na rozhovoru do SOBĚčka. V červnu, v době pouti v Cehnicích, mi setkání zprostředkovala starostka obce Cehnice paní Helena Sosnová. Ale Valérie Zawadská jako „skorousedlík“ měla pouťovou návštěvu. Vlastně měla také představení. Chvilku jsme si povídaly a než jsem si mohla něco poznamenat, byla paní Valérie rozhodnutá: „Víte co, přijďte v červenci. To už budou prázdniny, určitě na tom budu s časem lépe. Stihnete uzávěrku? Tak fajn, první víkend v červenci budu určitě na chalupě, přijďte.“

Pokračování na str. 8

foto Radka Vokrojová

Prázdniny

Prázdniny jsou v polovině, a zatímco si žáci užívají léta a volných dnů bez učení a školních povinností, škola si žije dál svým životem. Ten školní připomíná jen zvonění, které se chodbami a třídami ozývá v pravidelných intervalech. Ty ostatní zvuky už zní jinak než dětské hlasy; tu se ozývá vrtačka, tu bušení kladiva, jinde hluk stroje na parkety. Prostě prázdniny pro školu znamenají generální úklid, opravy a úpravy. Všemi probíhajícími úpravami ji chceme co nejlépe připravit na oslavu 110. výročí jejího otevření, které proběhnou v září příštího kalendářního roku.

Již druhým rokem probíhá oprava fasády, která dělá školu opět nádhernou dominantou středu města. Z mnoha stran však často slyším, jaká je škoda, že není vidět v celé kráse, protože jí zastíňují krásné vzrostlé stromy. Prostě dvě krásné věci – budova a stromy - tady nejdou vůbec dohromady. Škoda!

Přeji všem, žákům i dospělým, krásný a pohodový zbytek prázdninových dnů. Načerpejte síly, které budete v novém školním roce při plnění všech úkolů, které na vás čekají, určitě potřebovat.

Mgr. Jiřina Karlíková
ředitelka ZŠ J. A. Komenského Blatná

Dovolená

Jiří Simandl

Dovolená, to je krása,
nad ní vždycky člověk jásá.

Někdo vyrazí si k moři,
jiný v zahrádce se moří.

Další si zas nervy hojí
pádlováním na kanoi.

Vezme s sebou křepelíčku,
večer tráví u ohníčku,

v stanu spinkaj při měsíčku
pěkně tělo na tělíčku.

Věřte mi to, lidé zlatí,
příroda na nervy platí!

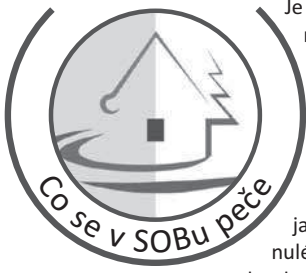
Jindřich Krátký

srdečně zve

na výstavu obrazů a kreseb

“S věkem o závod”

vernisáž 4. září 2013 od 17,00 hodin
Galerie Jiřího Trnky v Plzni
výstava do 25. září 2013

Je mou milou povinností Vás stručně informovat, co že se to zajímavého peče u Svazku obcí Blatenska (= SOB) a představit Vám, co že zajímavého „se upeklo“ a ještě v nejbližší době „upečte“ v obcích na Blatensku.

Zpravodaj Blatensko SOBě, živě a nově, zkráceně náš SOBáček je, ostatně jako vždy, plný zajímavých informací o uplynulém dění a přináší i mnoho pozvánek na akce budoucí. Čtete a vyberte si. Nyní jen přehled

nejdůležitějších událostí SOBů:

- Pro vítěze soutěží „Není klobouk jako klobouk“ zorganizoval SOB pracovní seminář v České Krumlově, (více na jiném místě zpravodaje).
- Slavnostní vyhodnocení soutěží „Není klobouk jako klobouk“ se konalo v ambitu domova pro seniory (více na jiném místě zpravodaje).
- Pro studenty VU3V „školní“ exkurze do Průhonic a Dobříše (více na jiném místě zpravodaje).
- Příprava na zimní semestr VU3V – zahájení 2. října 2013.
- Závěrečná zpráva zakázky „Udržení procesů komunitního plánování sociálních služeb“ na území SOB předána Jihočeskému kraji.
- Zahájení realizace společného projektu obcí SOB z programu obnovy venkova (upgrade programu MYSIS a proškolení uživatelů tedy zástupců ze všech členských obcí; zpracování studie revitalizace zeleně veřejných prostranství uvnitř některých členských obcí – např. návsi, u kapliček, u pietních míst).
- Vzdělávání na Blatensku s finanční podporou EU a z národních zdrojů, administruje Místní akční skupina SOB, dohlíží platební agentura regionální odbor Státního zemědělského intervenčního fondu v Českých Budějovicích (více na jiném místě zpravodaje).
- Další vzdělávání na Blatensku bez finanční podpory (více na jiném místě zpravodaje).
- Spolupráce s občanským sdružením OTAVAN na vzdělávacích akcích projektu „Doma na venkově“ (více na jiném místě zpravodaje).
- Zpracování podkladů a závěrečné korektury pro vydání tradičního stolního kalendáře SOBů na rok 2014, tisk v Blatenském tiskárně. Kalendář na rok 2014 bude v průběhu léta v prodeji na tradičních místech („ičko“ v CK Ciao na tř. J. P. Koubka, Blatná; prodejna Papírnictví a hračky Alena Tomášková, tř. J. P. Koubka v Blatné, v kanceláři SOBů popř. u členských obcí SOB).

Červencové vydání SOBáčka potvrzuje, že jsme uprostřed léta. Pokud ještě neznáte stručnou definici rozdílu mezi optimistou a pesimistou, pak vězte, že pesimista si posteskuje, že polovina léta je za námi. Naproti tomu optimista se raduje, že nás ještě čeká celá polovina léta.

Jsem optimista a podpořím optimisty – s chutí do druhé poloviny léta.

Radka Vokrojová, manažerka SOB

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Vzdělávání na Blatensku

Jak jsme Vás už informovali, projekt Vzdělávání na Blatensku stále běží. Je podpořen finanční dotací Evropské unie a z národních zdrojů.

Proběhl seminář k veřejným zakázkám malého rozsahu s lektorem Mgr. Michalem Jarolímkem z Nových Hradů. Vzdělávací akce byla určena zastupitelům obcí našeho mikroregionu, byla druhou částí letošního cyklu „Právo obecních samospráv v praxi“.

O setkání kronikářů v Myšticích se dočtete v rubrice „Zprávy z našich obcí – Myštice“. Nad kronikou obcí se sešlo bez mála 35 kronikářů.

Na letošní rok je dále připraveno setkání na téma „Zdravý životní styl na venkově“, vzdělávací akce se bude konat v sobotu 10. srpna 2013 od 9,00 hodin v budově bývalé školy v Kadově. Podrobnosti a přihlášku najdete na našich webových stránkách www.blatensko.cz nebo volejte do kanceláře SOB. O necelých 14 dní později je naplánované seznámení s tradiční keramikou včetně praktické dílny, konat se bude v úterý 20. srpna 2013 od 14,15 hodin v zájezdním hostinci Labuť v Myšticích. Podrobnosti a přihlášku najdete opět na našich webových stránkách. Pro starosty, volené zastupitele obcí a další zájemce připravujeme třetí část letošního cyklu „Právo obecních samospráv v praxi“.

Radka Vokrojová, manažerka SOB

Další vzdělávání na Blatensku

První týden v srpnu se v Hajanech koná již druhé pletení z pedigu a to i tentokrát bez finanční podpory. Kurz je již zcela obsazen. Na podzimní měsíce plánujeme pokračování kurzu pro mírně pokročilé, sledujte naše stránky nebo volejte do kanceláře SOB.

Po uzavěrci květnového vydání se uskutečnil seminář k péči o dřeviny v Sedlici. Součástí semináře byla exkurze do Sedlické obory s ukázkou ošetření solitérní dřeviny. Vzdělávací akci uspořádal SOB ve spolupráci s občanským sdružením Dendrologická Dobřichovice za výrazné pomoci Lesů ČR a Města Sedlice. Zájem o ochranu dřevin je stále vysoký, v Sedlici se sešlo 63 účastníků, pro které byl připraven kvalitní program. Se svými příspěvky vystoupili: Mgr. Petr Lhotka, právník oddělení ochrany přírody a krajiny a EIA, Krajský úřad Jihočeského kraje, Ing. Radek Kyrián, pracovník odboru životního prostředí Magistrátu města České Budějovice,

Ing. Miroslav Trégl, pracovník odboru ŽP

Městského úřadu Mariánské Lázně,

Ing. Petr Kunce, AOPK ČR, RNDr.

Jaroslav Michálek, Muzeum So-

kolov, Ing. Bušina František,

Ph.D., Vyšší odborná škola

lesnická a Střední lesnická

škola Bedřicha Schwarzen-

berga Písek, PhDr. Marie

Hrušková, spisovatelka,

autorka TV pořadů k pa-

mátným stromům, Bohdan

Chadt, arborista, Majdálé-

na u Třeboně. Více informací

a fotografií si najdete na našich webových stránkách.

Trubači ze Střední lesnické školy Písek u památného dubu v Sedlické oboře, foto Radka Vokrojová

Pozdní léto a podzim nabízí v přírodě

spoustu krásného rostlinného materiálu na

výrobu ozdob, vydejte se na vycházku a na-

sbírejte si něco k sušení, na výzdobu nebo přímo na výrobu dekorací. SOB

připravuje **kurz výroby figurek z kukuřičného šustí**. Předpokládaná cena 300,- Kč za osobu. Zájemci hlase se na E-mailu blatensko@blatensko.cz nebo telefonicky v kanceláři SOB.

O dalších připravovaných vzdělávacích akcích Vás budeme průběžně informovat.

Radka Vokrojová, manažerka SOB

evropský
sociální
fond ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Doma na venkově

Svazek obcí Blatenska se jako partner vzdělávacího projektu podílel na dalších akcích: Vesnice jako místo spotřeby (Blatná) a Vesnice ve století služeb (Blatná). Těmto uvedeným akcím předcházela seminář na téma Vesnice jako tvůrčí prostor (Blatná) a interaktivní dílna (Myštice), Vesnice a občané (Radomyšl), Vesnice jako živé společenství (Radomyšl) a Vesnice jako kulturní prostor (Radomyšl).

Radka Vokrojová, manažerka SOB

Není klobouk jako klobouk – pracovní seminář pro děti

Vítězové soutěží měli právo využít nabídky SOBů a zúčastnit se pracovního semináře do Českého Krumlova. Výlet finančně podpořilo Město Blatná, Jihočeský kraj a Lesy ČR s.p., pedagogický dozor zajistili učitelé ZUŠ Blatná a ZŠ Záboreň. Celkem se účastnilo 41 žáků základních škol z celého mikroregionu (od 1. třídy do 9. třídy ZŠ), proto se museli dopoledne rozdělit do dvou skupin. Program byl bohatý: prohlídka horní části zámeckého parku (od hlediště otáčivého divadla až k jezírku), komentovaná prohlídka letohrádku Bellaria s ukázkou „Kouzelného stolečku“ a ochutnávka „zámeckého“ pečiva, prohlídka dolní zámecké zahrady, výhledy na město a výstup na zámeckou věž. Po obědě se žáci rozdělili do čtyř menších skupin a s učiteli výtvarné výchovy kreslili na nádvoří nebo v zámeckém parku. Nechybělo ani zastavení u zámeckých medvěďů. Na závěr všichni, kteří se našli odvahu podívat se 80 metrů pod povrch země, oblékli pracovní

kombinézu, ochrannou helmu se svítilnou, nazuli si gumovky a nasedli do vláčku, aby si mohli prohlédnout grafitové doly.

Během celého dne plnili všichni úkoly podle pracovního sešitu (věnoval Národní památkový ústav) a vyplňovali tzv. úkolníček. Na závěr pracovního semináře byli všichni odměněni parádní grafitovou tužkou. Nejlepší tři žáci z druhého stupně a nejlepší čtyři žáci z prvního stupně získali za správné a úplně vyplnění úkolníčku malou pozornost. Pro všechny bylo ještě připraveno slavnostní vyhodnocení soutěží na čtvrtek 30. května 2013, které se konalo jako každoročně v ambitu Domova pro seniory v Blatné (více na jiném místě).

Text a neoznačená foto Radka Vokrojová

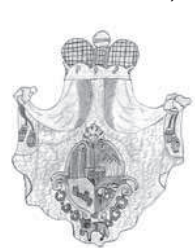
Zastavení u letohrádku Bellárie, všichni plnili úkoly podle úkolníčku a pracovního sešitu

Další úkoly čekaly v zámeckém parku

Dominantnou města je věž, kam jsme také vystoupali

Kresba erbů z Českého Krumlova, Marie Vodáčková, ZŠ Radomyšl

Monika Horynová, ZŠ Zábोř

Kreslení v zámeckém parku pro Moniku je radost

Pro kreslení v zámeckém parku si každý našel své místo

Vyhodnocení úkolníčku, vítěze vyhlásil Václav Špatný, foto Hana Hoštíčková

Čekání na vláček, který nás odveze pod zem

Vyhodnocení soutěží „Není klobouk jako klobouk“

Jako každoročně se vyhodnocení soutěží konalo v ambitu Domova pro seniory Blatná. Slavnostní odpoledne kazilo pouze počasí. Ale protože nikdo z nás není z cukru, akce se konala za velké účasti jak diváků tak i účinkujících. Počasí potrápilo jen malé mažoretky ze ZŠ JAK Blatná a žáky z tanečního oddělení ZUŠ Blatná, kteří vystupovali v kostýmech. Mladí muzikanti zahráli k poslechu i tanci, žáci ze ZŠ JAK Blatná předvedli muzikál Červená Karkulka. Vyhodnocení jsme opět spojili s představením her, skládaček a dalších výrobků z dílny klientů domova pro seniory. Děkujeme.

Celkem jsme rozdali 127 diplomů, ceny a diplomy předávala paní Vladimíra Tomanová, předsedkyně SOB a starostka obce Kadov, dále paní Dana Vohryzková, 2. místopředsedkyně SOB a starostka obce Hajany, a pan Mgr. Bohuslav Navrátil, 1. místopředseda SOB a starosta města Blatná.

Nákup cen pro vítěze podpořili: Báňské a měřičské služby Blatná, Blatenská ryba, Dvůr Lnáře, Eurovia Vinci, Germenisová Jana, Blatná, Hálová

Dagmar, Lažánky, Lesy ČR, MAKO Blatná, Mráz AGRO CZ, Rybářství Lnáře, TESLA Blatná, Vlasák Václav, Bělčice, Zahradnictví U VIKLANU v Kadově a další drobní sponzoři.

Za rok na shledanou.

Text: Radka Vokrojová

Foto: Lukáš Vokroj

Ceny předával Bohuslav Navrátil, 1. místopředseda SOB

Ceny předávala také Dana Vohryzková, 2. místopředsedkyně SOB

Ceny předávala Vladimíra Tomanová, předsedkyně SOB, akci moderovala Kateřina Malečková

Fanfáry vítězům zahráli žáci ZUŠ Blatná

Nechybělo ani dokreslování hříbků

Velký hříbek jako prolézačka pro děti

Žáci ze ZŠ JAK Blatná předvedli muzikál Červená Karkulka

Houby patří do košíku, šup tam s nimi

„Školní výlet“ studentů seniorů

Jak už jsme uvedli v minulém vydání SOBáčka, uspořádali jsme pro studenty virtuální univerzity třetího věku „školní výlet“. Cílem byl Průhonický park a Dendrologická zahrada v Průhonících, po cestě zpět zámecká zahrada v Dobříši. Rododendrony opravdu byly na vrcholu kvetení, počasí na výlet ideální. Bylo to skvělé. Vyrázili jsme z Blatné ráno, vezla nás paní Dana Vohryzková a užili jsme spoustu legrace. Setkávání ve „škole“ jsme si doplnili o procházky zámeckými parky, samostudiem v dendrologické zahradě a samozřejmě nezbytným povídáním si o stromech, květinách, historii, cestování a vůbec o životě. První akademick-

Školní výlet VU3V a přátel v Dobříši

ký rok naší malé univerzity třetího věku splnil naše očekávání a to trávit čas aktivně a ještě se při tom dobře bavit.

Na zimní semestr si studenti zvolili přednášky „Čínská medicína v naší zahrádce“. Tradiční čínskou medicínu můžeme běžně využívat i my, neboť některé léčivé rostliny můžeme také pěstovat v našich podmínkách. Další semestr bude zahájen ve středu 2. října 2013. Máte-li zájem studovat, dozvědět se něco nového a setkávat se s dalšími studenty VU3V v zimním semestru 2013/ 2014, volejte nebo napište do kanceláře Svazku obcí Blatenska. Více informací lze získat např. na www.e-senior.cz nebo na telefonu 728 881 358.

Text a foto Radka Vokrojová

Vesnice roku 2013

O titul Vesnice roku v Jihočeském kraji 2013 se ucházelo celkem 36 obcí, to je o pět více, než v loňském roce. Jejich celkový přehled, další udělené stuhu i čestná uznání najdete na webu Jihočeského kraje www.kraj-jihocesky.cz

V rámci soutěže byla hodnocena tato kritéria:

- ☆ Koncepční dokumenty
- ☆ Společenský život
- ☆ Aktivita občanů
- ☆ Podnikání
- ☆ Péče o stavební fond a obraz vesnic
- ☆ Občanská vybavenost, inženýrské sítě, úspory energií
- ☆ Péče o veřejná prostranství, přírodní prvky a zeleň v obci
- ☆ Péče o krajinu
- ☆ Připravované záměry
- ☆ Informační technologie obce

Z okresu Strakonice bylo přihlášeno 8 obcí (Cehnice, Čestice, Drahonice, Drachkov, Dřešín, Hajany, Chelčice a Radomyšl). Ze správního území Svazku obcí Blatenska se do soutěže přihlásily dvě obce – Hajany a Radomyšl. Obě získaly ocenění. Gratulujeme.

Celkové třetí místo získala Obec Hajany.

Cena naděje pro živý venkov (za místní spolkový život a občanskou společnost v obcích) byla udělena pro Městys Radomyšl.

Pro úplnost: Zlatou stuhu a tedy celkové první místo získaly Chelčice.

Na přelomu dubna a května proběhla 9. výzva MAS SOB, o.p.s. v rámci 19. kola příjmu žádostí o poskytnutí dotace pro projektová opatření Programu rozvoje venkova ČR. Registrace projektů na RO SZIF České Budějovice proběhla dne 21. 6. 2013, zaregistrováno bylo celkem 14 projektů, které vybrala hodnotící komise. Hodnotící komisí neprošly 2 projekty žadatelů Město Blatná a Obec Hornosín.

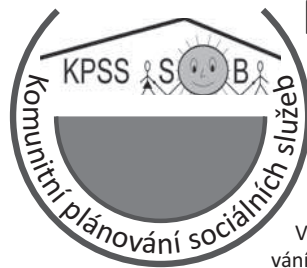

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Číslo fiche	Jméno žadatele	Název projektu	Místo realizace	Výše požadované dotace
1	Iveta Honzíkova	Rozvoj řemeslného kamenictví na Blatensku III	Blatná	109.800,- Kč
1	Pavel Karban	Dovybavení mikropodniku o zařízení zajišťující komplexnější služby skiservisu	Blatná	85.100,- Kč
3	Obec Velká Turná	Údržba zeleně na veřejných prostranstvích v obci Velká Turná s výsadbou keřů a dřevin	Velká Turná	70.315,- Kč
3	Obec Předmít	Vodojem-osazení stanice pro zvyšování tlaku	Předmít	149.639,- Kč
3	Obec Lom	Nákup techniky na údržbu veřejných prostranstvích obce	Lom u Blatné	85.320,- Kč
3	Obec Myštice	Nákup komunální techniky	Myštice	270.000,- Kč
3	Obec Chlum	Místní komunikace etapa I	Chlum u Blatné	270.000,- Kč
4	Obec Uzenice	Vybavení č.p. 28 v Uzenicích	Uzenice	92.149,- Kč
4	Obec Třebohostice	Výměna elektrických rozvodů v KD Zadní Zborovice	Zadní Zborovice	225.000,- Kč
4	Město Sedlice	Zlepšení podmínek pro spolkovou činnost města Sedlice	Sedlice u Blatné	196.515,- Kč
4	Obec Kadov	Občanské vybavení obce Kadov	Kadov u Blatné	269.632,- Kč

4	Obec Hlupín	Dětské hřiště v Hlupíně	Hlupín	230.850,- Kč
4	Městys Radomyšl	Moderní úřad v Radomyšli	Radomyšl	175.374,- Kč
4	Tělovýchovná jednota Blatná	Nákup vybavení TJ Blatná	Blatná	244.753,- Kč

Schválení projektů ze strany SZIF bude zveřejněno na www.szif.cz a také na našich stránkách www.blatensko.cz/mas Další informace o činnosti MAS můžete sledovat na našich webových stránkách www.blatensko.cz/mas

Rozšiřování pečovatelské služby Domov pro seniory Blatná

V lednu tohoto roku jsme zahájili poskytování pečovatelské služby, kterou provozuje Domov pro seniory. Službu jsme začali nabízet v Blatné a přilehlých osadách. Postupně se na nás obracelo a obrací stále více zájemců a za necelý půlrok jsme tak na počtu 47 uživatelů, kteří službu aktivně využívají.

Jsme si vědomi toho, že zájemců bude přibývat, zaměřili jsme se proto na zkvalitňování našich služeb. Navýšili jsme kapacitu a rozšiřujeme i působnost pečovatelské služby. **Od června tohoto roku nabízíme pomoc a podporu naší pečovatelské služby i mimo správní obvod Blatná a to v následujících obcích, včetně jejich osad:** Bělčice, Bezdědovice, Bratronice, Březí, Buzice, Čečelovice, Hajany, Hornosín, Chlum, Chobot, Kadov, Kocelovice, Lažany, Lažánky, Lnáře, Lom, Mačkov, Myštice, Předmít, Sedlice, Škvořetice, Tchořovice, Uzenice, Uzeničky, Zábouř.

Naši uživatelé mají zájem hlavně o dovážku obědů. Stravu zajišťujeme prostřednictvím našeho Domova pro seniory a to celoročně. Můžete se spolehnout na každodenní zajištění obědů, bez ohledu na víkendy, svátky, nebo prázdniny.

Mimo dovážky obědů Vám samozřejmě můžeme nabídnout širokou škálu dalších služeb, od pomoci při zajištění chodu domácnosti včetně nákupů, až po pomoc při péči o vlastní osobu vše s ohledem na Vaše aktuální potřeby a přání.

Máte-li o službu zájem, potřebujete-li se na něco zeptat, poradit, neváhejte nás kontaktovat. Rádi Vám nabídneme pomoc.

Kateřina Janská, DiS.

vedoucí pečovatelské služby

tel.: 773 497 591, 383 422 653 388 01 Blatná

Kancelář pečovatelské služby

Tyršova 436

pecovatelska.dsblatna@seznam.cz

Další informace najdete i na webových stránkách:

www.domovblatna.cz

SAZEBNÍK ZÁKLADNÍCH ÚKONŮ PEČOVATELSKÉ SLUŽBY BLATNÁ

platnost od 1. 2. 2013

Vymezené zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách a prováděcí vyhláškou č. 505/2006 Sb.

ZÁKLADNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY	úhrada	
Pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu		
1. pomoc a podpora při podávání jídla a pití	20,00 Kč	15 min
2. pomoc při oblékání, svlékání, včetně speciálních pomůcek	20,00 Kč	15 min
3. pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru	20,00 Kč	15 min
4. pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík	20,00 Kč	15 min
Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu		
5. pomoc při úkonech osobní hygieny	20,00 Kč	15 min
6. pomoc při základní péči o vlasy	20,00 Kč	15 min
7. pomoc při základní péči o nehty	20,00 Kč	15 min
8. pomoc při použití WC	20,00 Kč	15 min
Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy		
9. zajištění stravy odpovídající věku, zásadám racionální výživy a dietě	5,00 Kč	týdně
10. dovoz oběda	57,00 Kč stravné	15,00 Kč
11. dovoz večeře	46,00 Kč stravné	15,00 Kč

12. dovoz oběda do DPS Tyršova	57,00 Kč stravné	10,00 Kč	1 úkon
13. dovoz večeře do DPS Tyršova	46,00 Kč stravné	10,00 Kč	1 úkon
14. pomoc při přípravě jídla a pití		20,00 Kč	15 min
15. příprava a podání jídla a pití		20,00 Kč	15 min
Pomoc při zajištění chodu domácnosti			
16. běžný úklid, údržba domácnosti		50,00 Kč	30 min
17. údržba domácích spotřebičů		25,00 Kč	15 min
18. pomoc při zajištění velkého úklidu (sezónní úklid, po malování)		50,00 Kč	30 min
19. donáška vody		25,00 Kč	15 min
20. topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva, údržba topných zařízení		25,00 Kč	15 min
21. běžné nákupy a pochůzky		20,00 Kč	15 min
22. velký nákup, nákup osázení a nezbytného vybavení domácnosti (max. 15 kg)		50,00 Kč	1 úkon
23. praní a žehlení ložního prádla, popř. jeho drobné opravy		50,00 Kč	do 1 kg
24. praní a žehlení osobního prádla, popř. jeho drobné opravy		50,00 Kč	do 1 kg
Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím			
25. Doprava dětí do školy, školského zařízení, k lékaři a doprovázení zpět		25,00 Kč	15 min
26. Doprava dospělých do školy, školského zařízení, zaměstnání, k lékaři, na orgány veřejné moci a instituce poskytující veřejné služby a doprovázení zpět		25,00 Kč	15 min

**SAZEBNÍK FAKULTATIVNÍCH ÚKONŮ
PEČOVATELSKÉ SLUŽBY BLATNÁ**

platnost od 11. 2. 2013

FAKULTATIVNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY	úhrada	
Úkony spojené s hygienou a péčí o tělo		
27. Celková koupel/sprchování, včetně mytí hlavy v DS Blatná (včetně úklidu, desinfekce vany)	60,00 Kč	30 min
28. Celková koupel/sprchování, včetně mytí hlavy v domácnosti uživatele	50,00 Kč	30 min
29. Perličková koupel v DS Blatná (včetně úklidu, desinfekce vany)	80,00 Kč	30 min
30. Omytí uživatele v případě biologického znečištění	35,00 Kč	15 min
31. Promazání části nebo celého těla kosmetickými přípravky	50-100Kč	1 masáž
32. Bandáž a mazání dolních končetin	20,00 Kč	1 končetina
33. Holení	50,00 Kč	1 úkon
34. Jednoduchá úprava vlasů - foukání, vodová ondulace	50,00 Kč	1 úkon
35. Výměna inkontinenčních pomůcek, objednávání pomůcek	20,00 Kč	1 úkon
Dohled		
36. Dohled nad uživatelem v době od 7,00 - 19,00 v domácnosti	20,00 Kč	15 min
37. Dohled nad uživatelem v době od 7,00 - 16,00 v terénu, včetně cesty	30,00 Kč	15 min
Jednoduché ošetrovatelské úkony		
38. Příprava uživatele k převozu na vyšetření nebo do zdravotnického zařízení	20,00 Kč	1 úkon
39. Návčik pohybu, ošetrovatelská rehabilitace	20,00 Kč	15 min
40. Ošetření Biolampou	20,00 Kč	1 ošetření
Péče o domácnost		
41. Mytí nádobí	25,00 Kč	1 úkon
42. Mytí oken včetně sundávání a věšení záclon a závěsů	100,00 Kč	1 hodina
43. Použití úklidových pomůcek poskytovatele	10,00 Kč	1 úkon
44. Použití vysavače poskytovatele	10,00 Kč	1 úkon
45. Úprava a stlání lůžka	15,00 Kč	10 min
46. Převlečení lůžkovin	20,00 Kč	10 min
47. Úklid společných prostor, úklid chodníků, včetně odklizení sněhu	50,00 Kč	30 min
48. Pomoc při údržbě hrobů	50,00 Kč	30 min
49. Pomoc při práci na zahradě	50,00 Kč	30 min
50. Péče o domácího mazlíčka včetně venčení psů	25,00 Kč	30 min
51. Vynesení odpadků, vybírání poštovní schránky (mimo DPS)	10,00 Kč	1 úkon
52. Žehlení prádla	35,00 Kč	1 kg
Zapůjčení		
53. Zapůjčení Biolampy	50,00 Kč	1 den
54. Zapůjčení dávkovače léků	5,00 Kč	1 měsíc
55. Zapůjčení jídelnosiče	10,00 Kč	1 měsíc
Doprava		
56. Doprava vozidlem poskytovatele po Blatné	25,00 Kč	30 min
57. Doprava vozidlem poskytovatele mimo Blatnou	9,00 Kč	1 km
Ostatní úkony		
58. Zřítka, zničení nebo poškození jídelnosiče		do výše skutečné ceny
59. Telefonování na žádost uživatele	10,00 Kč	1 úkon
60. Vyřizování úředních záležitostí mimo základní poradenství	50,00 Kč	1 úkon
61. Kopírování listin (A4)	2,00 Kč	1 kopie
62. Kopie jídelního lístku	2,00 Kč	1 kopie

Eva Volfová, Domov Petra Mačkov

Lidé na Blatensku – Jiří Kočárek a Jan Kostroun

Pokračování ze str. 1

Jak to všechno začalo?

Kočárek: „Jako všechno, úplně nevině. Ve Dvoreticích jsme opravovali hasičskou zbrojnici.

Malý domeček, omítka opadávala, střechou zatékalo a vůbec. Dělal to ve Dvoreticích ostudu. Při vyklizení jsme našli zmínku o prvním hasičském cvičení ve Dvoreticích v roce 1938: *‘První veřejné cvičení a svěcení stříkačky konáno bylo dne 24. července roku 1938’* (Citováno z Pamětní knihy hasičského sboru ve Dvoreticích.). A také cvičením posledním. Nedalo nám to a jen tak pro legraci a pro radost jsme se rozhodli připravit druhé hasičské cvičení ve Dvoreticích. Ale to už se psal rok 2008. “

Kostroun: „Těhle první akce jsem se ještě aktivně neúčastnil. Ale protože na akci přišli lidé i s dětmi, přišel Jirka a povídal mi, že když mám loutky, ať si na další setkání připravím i loutkové představení. To byla výzva, kterou jsem si nemohl nechat ujit.“

Kočárek: „První ročník se ještě nejmenoval libování. Dobře jsme se bavili, takže jsme si řekli, že by bylo škoda se takhle se sousedy nesetkávat častěji.“

Kostroun: „Sousedí vedle sebe sou – sedějí. Setkávají se, posedí spolu. Nežijí jen vedle sebe k plotu a dál už ne, prostě seděli vedle sebe a povíдали. Takže ta naše setkání jsou – jak by se také dalo říct – se sousedy a pro sousedy. Ale tady se neděje jen to libování. Tady se děje věci, tady to žije! Abychom se vrátili k libování, tak Jirka je opravdu motor.“

Kočárek: „Máte napsáno s ‘em’? Pište s ‘em’ na začátku! Motor. Ne notor!“

Jiří Kočárek poklepe ukazovákem na stůl, aby zdůraznil, že na začátku slova musí být ‘em’.

Současně mu koutky cukají, jak zadržuje smích.

V takhle pohodové atmosféře, kdy se páni kluci špičkovali a povíдали nejen o libování, bylo těžké zachytit lehkost a radost, s jakou akci připravují. Těšili se opravdu jako malí kluci, co vše koncem srpna předvedou. Nechtěli nic moc prozrazovat, že prý mají něco málo jen tzv. „nahrubo“. Pak alespoň mezi řečí nadhodili téma - letos bude ve Dvoreticích Indiánské libování.

Kaplička Dvoretice na návsi

Kostroun: „Tu kapličku jsme jen pomáhali opravit, tu opravil mistr zednický Mirek Levý.“

Kočárek: „Ono to všechno vzniklo opravdu náhodně. Potkali se lidé ve šťastnou dobu na šťastném místě. To není jen naše zásluha, prostě každý udělá něco. Začíná to třeba vysečením trávy a uklizením kolem.“

Kočárek: „Opravdu to vše je souhra, správní lidé, ve správnou dobu a na správném místě. Když se takhle potkají, myslí skoro stejně, stejným směrem se snaží, chtějí mít radost a mají ji ze stejných věcí, pak se podaří nejen to libování. Ale třeba jako tady obnova kapličky mezi Dvoreticemi a Vahlovicemi, masopustní veselí, čarodějnice atd. Ostatní se pak rádi přidají. Prostě se těšíme z maličkatých věcí, další přijdou a nabídnou pomoc podle svých možností. Třeba je to vše kouzlo místa. Dala se dohromady parta lidí a vysázeli jsme alej ovocných stromů. Před časem jsme na Silvestra zapálili svíčku u kapličky a zazpívali koledy. Pro

dotvoření atmosféry. Myslel jsem, zda to není blbej nápad. Další rok, když jsme šli rozsvěcet svíčku, u kapličky čekala spousta lidí. Abychom se jen tak sešli, zazpívali, popovídali a společně přivítali nový rok. Přesně tak, jak to mezi sousedy má být. Tradici dodržujeme každoročně.“

foto z archivu Jiřího Kočárka

Nová kaplička 2011

hovořili i s výtvarníkem, panem Jiřím Karmazínem, stále častěji a tak vážně, že jsme se jednoho dne dočetli v Blatenských listech, v článku od Myštického starosty pana Koželuha, že pánové Kočárek, Levý a Karmazín začínají kapličku opravovat. Po lehkém znervoznění jsme se urychleně dali do práce. Pak se přidávali další pomocníci a dílo šlo od ruky. Mistr zednický postavil kapličku po paměti, bez výkresů, viděl jen zachovaný půdorys základů. Pan Karmazín ji ozdobil obrázkem sv. Marie na keramickém kachli. A tak se narodila kaplička nová, malebná, dotvářející krajinu. Vedle ní je umístěna kamenná lavička, která nabízí poutníkům odpočinek s výhledem do jihočeské krajiny a možnost usebrání myšlenek. Nové lípy jsme zasadili ve větší vzdálenosti, aby kaplička našim potomkům vydržela a dělala radost ještě o něco déle, než ta původní. Ve starých základech mezi kamením jsme našli zbytek kamenného křížku, na němž byl vytesán letopočet 1744. I pro něj jsme našli využití – v polovině cesty od vsi ke kapličce, dlouhé 200 m, jsme postavili křížek, který vypadá, jako by tam byl od toho jeho letopočtu. A když dílo stálo, napadlo nás, že by bylo úctyhodné kapličce požeňat. K tomu došlo 28. 9. 2011, žehnání provedl velmi příjemný a milý páter pan Vítězslav Holý z Nepomucké farnosti. A protože místní pamětníci se zmínili i o někdejší švestkové aleji, která lemovala cestu ke kapličce, neváhali jsme a ještě téhož roku na podzim jsme alej vysadili. Vše výše popsané dělali místní dvoretičtí občané a příznivci Dvoretic bez nároků na odměnu, dobrovolně, v radosti, lásce a pokoji. Největší podíl však má Mírek Levý, Mistr zednický, který jako jediný zedník na světě umí nově stavět staré památky.“

Během našeho 'povídání si' o libování a o věcech kolem života v malé osadě Dvoretice oba několikrát zdůraznili, že vše dělají pro radost a že celá akce je dílem celé party lidí, kterou to těší. Všichni se chtějí nezištně bavit. Skutečně jen tak pro radost svou a radost druhých.

Kočárek: „Jsem sice rodilý Pražák, ale můj praděd dělal sládku v měšťánském pivovaru v Blatné, před první světovou válkou, kde padl. Moje prababička pak dostala trafiku v Praze a sem jezdila tzv. na letní byt. Takže vlastně kořeny má naše rodina na Blatensku. Vždy jsme tu měli spoustu známých. Jako kluk jsem sem jezdil i já do Laciné k Šornům na prázdniny, věděl jsem, kam jít třeba na dobrá jablka, kudy vede zkratka, kde se vykoupat. Mám tady ten kraj prostě v krvi, vždy se mi tu líbilo. Pak už byl jen krůček k tomu si tu pořídit chalupu.“

Kostroun: „Taky nejsem rodilý Dvoreták, ale nijak nepociťujeme, že by se tu rozlišovalo - my a oni, usedlíci a luftáci. Chalupu koupili už koncem šedesátých let rodiče mé manželky. Začal jsem sem jezdit v roce 1974

a to tu byly všechny domy obsazené. Tehdy bydlelo ve Dvoreticích mnohem více lidí, dnes je trvale obydleno pár chalup, ale pořád to tu žije. Dá se říct, že jsem tu zapustil kořeny.“

Myslím, že je to od obou krásná poklona kraji a lidem tady. Takové obyčejné vyznání. Potěší. Tak se vrátíme k libování.

Kočárek: „My jsme oba chalupáři, vlastně ve Dvoreticích bydlí opravdu jen pár lidí, ale ty akce děláme všichni dohromady. Zapojí se i ti mladí. Spousta zábavy, kterou si umíme užít. Vlastně to začíná masopustem, ale vyjmenovat vše - to snad ani nejde.“

Kostroun: „Dělal jsem loutkařinu na DAMU. Jedno období, tedy asi 8 let jsem dělal v Národním muzeu správce sbírek loutek. Nemohl jsem mít své loutky, to byla taková nepsaná – psaná zásada. Nemohl jsem mít nějaké historické loutky, měl jsem 'jen' loutky, které pro mě vyrobil známý výtvarník. Divadlo mě bavilo, hrál jsem ve školách, školkách a tak. Byl jsem více méně pánem svého času, měl jsem divadelní prázdniny. Léto jsme skoro vždy se ženou trávili tady. Na libování si připravujeme představení, řekl bych žánrově obrázky ze života a dějin Dvoretic a Blatenska. Ty pohádkové bytosti, rytíři a zemaní, mají skutečný předobraz. Něco najdeme v kronikách, v knihách o historii. Pak si to upravíme. Představení musí bavit mě, musí bavit diváky bez rozdílu věku. Hrajeme pro děti i dospěláky. Takové 'Divadlo na dlaní', ale občas mi říkají, že je to spíš Herodes šou.“

Kočárek: „Nejsem divadelník, vystudoval jsem stavařinu, dopravní stavby.“

Kostroun: „Ale srdcem je Jirka divadelník. Je herec, vystudoval pantomimu u Vladimíra Guta.“

Kočárek: „To bylo, je a bude pro radost. Ne profese.“

Kostroun: „Máš ale tu stolní společnost.“

Kočárek: „No, to mám. To je čistě pánská společnost. Chodíme k jednomu stolu na pivo a bavíme se o těch věcech, kterým ženy nerozumí a vlastně ani rozumět nemohou. Nic ve zlém. Prostě se scházíme pravidelně první pondělí v měsíci, základní podmínkou je přijít bez ženy. To bychom se pak nemohli bavit o těch mužských věcech, víte?“

Jiří Kočárek jako principál při Dvoretickém libování 2012

Kočárek: „Každý člověk, aby mohl jiného obohatit, uspokojit, být na něj milý, příjemný, něco pozitivního mu předat, musí být nejprve sám uspokojen, musí být sám milý a příjemný. Nikdy nemůže nespokojený jedinec udělat pro ostatní něco pozitivního, už vůbec ne někoho obohatit, ba naopak. A tak to je i ve Dvoreticích. To, co tu děláme, děláme pro svoji radost, tedy pro sebe, abychom mohli ostatním lidem předávat jen ta největší pozitiva, radosti a uspokojení. Toto se skrývá v nápisu „Dvoretice sobě, Dvoretice světu“ A přijďte se o tom přesvědčit na letošní Libování, uvidíte, že ve Dvoreticích se dobře žije.“

Téma hovoru se občas stočí k divadlu, občas k rodině, k osobním zážitkům. Ze všeho je cítit taková ta správná člověčina, radost ze života. Vtipně komentované příhody, gesta, šibalský úsměv na jejich tvářích a jiskra v oku. To vše písmenka na papíře zachytí jen z části. Nejlepší bude, když si na poslední sobotu v srpnu naplánujete výlet do Dvoretic, uvidíte a uslyšíte sami. Pozvánku najdete uvnitř SOBÁčka, jako každoročně ji připravil Jiří Karmazín.

Kostroun: „Dostal jsem jedno divadlo od tety, takové to loutkové ve 'futrále'. Děti už byly větší, tak jsem ho, to divadlo, uložil na půdu. Znáte to, jednou, až jednou. Až budou vnoučata, až bude čas, až bude potřeba. Když jsem dělal v muzeu, nehrál jsem divadlo a chybělo mi to. Jako když řemeslník nedělá své řemeslo, to úplně svrbí ruce, nedržel jsem loutky, neměl jsem obecnostvo. Jirka za mnou přišel, abych se také podílel na libování. To byla výzva. Oprášil jsem ten starý korpus, ale pořád něco

chybělo. Objednal jsem si divadlo u Zdeňka Lávičky. No, co bych vyprávěl, znáte to, ještě to není hotový. Ale na druhou stranu, má to svůj šmrnc, takové kouzlo starého divadélka.

Ještě než jsem šel za Zdeňkem, byl jsem shodou okolností na představení jiného kolegy loutkaře. Měli takové to moderní divadélko, relátka, čudlíky, světélka, rozsvěcování scény a podobný vymoženosti. Takový přemodernizovaný. Ale to naše divadlo s Kašpárkem voní. Naše představení musí být pro děti i pro dospělé. Žádná reprodukováná hudba, mám flašinet. Bez toho by to nebylo ono. Říkám mu můj třetí důchodový pilíř.“

Kočárek: „Máme to na jednu stranu jednoduché, děláme si to za své a posvím. Nikdo nám nenařizuje a nezakazuje. Nemusíme nikomu poklonkovat a jmenovat sponzory. Současně máme velice široký záběr publika. Nikdo se nesmí nudit, všichni se musí bavit. I ti účinkující a samozřejmě pomocníci, kteří nám dělají zázemí. Ve stresu nemůže vzniknout sranda. A že se nám docela daří, je vidět, že ty lidi přijdou opakovaně. Třeba když v roce 2011 přišlo a byla vcelku zima, bylo tady hodně lidí a zůstali do konce. Neutekli. Kdyby je to nebavilo a nelíbilo se jim to, odešli by.“

Kostroun: „Princip je jasný, bavit lidi a nesmíme se nudit ani my. Moje žena je ekonomka, je díky své profesi na leccos zvyklá ...“

Kočárek: „To bych do toho teď netahal.“

Malé narážce jsme se společně zasmáli. Jan Kostroun jen mávl rukou, jako že podobné vtípky ho nevyvedou z míry, a pokračoval ve svém vyprávění.

Kostroun: „Chci říct, že má takový ten praktický pohled. Když se jí něco na našem představení nelíbí, hned nám to řekne. Prostě jsem manželku do toho všeho zasadil. Nakonec se mnou hraje, pomáhá nám všem. Třeba šije kostýmy. I když máme loutkové divadlo, vystupujeme v kostýmech. To musí mít atmosféru, nic polovičatého. Zkrátka prodávám emoce, občas mi emoce přebývají. Půdorys našich her je vlastně velmi jednoduchý. Text musí být kratší, verše pomáhají k zapamatování, ale zase omezují improvizaci. Musíme si najít téma, vymyslet hru pro loutky, napsat si základní text, nazkoušet, současně vyrobit to, co k představení potřebujeme, přestěhovat, předvést. Nakonec si vychutnat vlastní představení.“

Manželé Kostrounovi, loutkové představení na Dvoretickém llibování 2012

Museli byste vidět ten spokojený úsměv. Jan Kostroun byl na divadle a předvedl děkovačku po úspěšném představení. Ale seděli jsme v hostinci U Labutě v Myštících, přišla slečna a ptala se, zda si páni kluci dají ještě jedno. Myslela to pivo, které dopili.

Kostroun: „Máte černý? Jo? Natočíte mi řezaný? Fajn, tak mi nařežte!“

Dala jsem si další citronádu se zázvorem, obrátila další list a psala a psala ...

Kočárek: „My to vše opravdu děláme pro zábavu, nevybíráme vstupné, vymyšlíme si fiktivní věci, příběhy. Děláme si, jak už jsme řekli, radost. Když to jde a máme nápad, uděláme to libování zase. Chci, aby to pořád bylo zadarmo, s pamětním listem od Jirky Karmazína. Nechceme žádnou monstrózní akci. Pro úplnost musím říct, že vybíráme dobrovolné příspěvky, třeba na tisk pamětních listů a na další věci.“

Jak vznikl název, jak vymyšlíte program?

Kočárek: „Dvoretické – to je jasné. Děje se to vše ve Dvoreticích. Libování – to nás napadlo, jako vlastně všechno, tak nějak náhodou. Byli

jsme v Kroměříži. Ne na doškolení mechanika u firmy Lorenz. Navštívili jsme zámečkou a květnou zahradu a tam byl nápis libosad. Libovali jsme si, užívali jsme si. A když jsme připravovali program a chtěli si užívat tedy libovat, spojili jsme Dvoretice a libování si. Program, téma, děj a to vše. To je opět souhra náhod a pohody. Asi se budu opakovat. Potkáme se na chalupě nebo tady v hospůdce, nahodíme myšlenku. Vzájemně se inspirujeme. Šťastná náhoda v pravou chvíli. Pohodoví lidé, synchronně myslí, taková symbióza. Co vznikne přirozeně, drží se, je to pevné, životaschopné. Víte, našťvaný člověk, blbý, závistivý, ten nemůže udělat radost sobě ani druhým. Vlastně může udělat radost škodolibou, ale zase jen hloupěmu.“

Kostroun: „Osnova je zavedená, nemění se. Hudba v podání místních a skoro místních, divadelní představení, taková ‘Guťárna’ tedy divadlo od Vladimíra Guta ve stodole. Loutkové představení v opravené hasičárně, to musím opakovat, protože ta hasičárna je opravdu malá. Zpravidla přednáška na odborné bázi s ukázkami. Spíš groteska. To má na starosti Ivan Lukáš, on je redaktorem v České televizi. S ním je také velká legrace.“

Kočárek: „Neznám dalšího člověka, který by měl tolik neuvěřitelných příhod o tom, jak si sám ublížil. Neúmyslně, ale úplně neskutečně. Umí to vždy nádherným způsobem popsat. My se bavíme, ale on musí trpět.“

Kostroun: „Nesmí chybět ukázka stroje firmy Lorenz z Kroměříže, přednášku má inženýr Lorenz, poslední mechanik proškolený ve Vídni. A divadelní hra, kterou nastuduje spolek Alzhajmr. Tu si sami napíšeme.“

Kočárek: „Alzhajmr, to je schválně, kdybychom zapomněli text. Mechanik Lorenz to je tatínek mé manželky architekt Jiří Navrátil. On vystudoval architekturu a současně i strojařinu. Stroje a mašiny on sám renovuje. Rozebere, opraví a znovu dá dohromady a ještě k tomu vymyslí přidanou funkci. Ty přednášky si sám připravuje, při libování předvede. Sehnali jsme mu pracovní kombinézu ve stejných barvách, jako jsou stroje. Doladěné detaily dělají moc.“

Jiří Navrátil a jeho ohnivá mašina, Dvoretické llibování 2012

Kostroun: „On si dá práci s rekonstrukcí, rozšroubuje, doplní, vyrobí, sežene, opatří. Vše složí a ono to funguje. Na něm je prostě vidět, jakou má radost. Když stroj skládá, už vymyšlí, o čem bude příběh a prezentace stroje.“

Kočárek: „Obsazení závěrečné hry vychází z našich možností. Děj a dialogy musíme psát pro tolik postav, kolik máme herců. Obsazení vzešlo vždy v místě a vychází z místa. Hrajeme s místními lidmi a lidmi, kteří jsou tady s tím místem spjatí. Sejdou se sousedé, liboví frajeři tu nejsou.“

Místo závěru malé velké vyznání.

Kočárek: „Naše milé a opěvované Dvoretice našly za posledních několik let řadu příznivců, lidí, kteří se tu cítí dobře. Tento kus krajiny určitě patří k těm malebným, milým a krásným, kterých na zeměkouli stále ubývá. Není to však zázrak, který sám od sebe spadl lidstvu do klína. Je to především místo, kde se setkávají lidé podobně smýšlející a mající seřazené životní hodnoty podobným směrem, mající radost z podobných prožitků. Je to místo, které si lidé udělali pěkné, milé a příjemné sami pro sebe i pro ty ostatní.“

Děkuji za posezení a povídání.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku – Valérie Zawadská

Pokračování ze str. 1

První sobotu v červenci byla v Cehnicích svatba, na kterou byla Valérie Zawadská pozvána. Svatba se konala v obecním areálu Devět králů. Obec Cehnice proti obecnímu úřadu koupila stavení a dvůr, vybudovala obecní areál, společenskou místnost (třeba právě pro konání svateb, výstav apod.), zařídila malé infocentrum a klubovnu. Přijela jsem tak akorát, abych si vychutnala tu pohodičku. Krásná a sympatická nevěsta, usměvavý ženich, dobře naladěni svatebčané. Vůbec jim nevadilo, že nepatřím k jejich hostům, ale že mám domluvenou schůzku s paní starostkou a paní Valérií Zawadskou. Než jsem stihla říci dobrý den, Valérie Zawadská se na mě usmála. Bylo už po obřadu a začala hostina, načepovala si malé pivečko a zeptala se: „Tak kam si sedneme? V klubovně se nesmí kouřit, tam ne. Zůstaneme venku.“ Jakmile jsme dosedly, zapálila si.

Otázky, které jsem si pro Vás připravila a které jste minule v rychlosti pročetla, sice s sebou mám, ale zeptám se na chalupu, na obec a tak?

„Už jsem to říkala několikrát. Když jsme sem přijeli a já viděla chalupu a dvorek, řekla jsem, že už jsem tady snad musela být. Ano, byla. V září 2005 jsme chalupu koupili a už zajeden a půl měsíce jsme tu poprvé přespali. Je to tu úžasné. Jsem vlastně taky ze vsi, i když mě profes zanesla do Prahy. Cítím se tu dobře a jsem ráda, že mě tu lidé přijali a považují mne, alespoň doufám, za svou. Nejen, že tu s nimi jsem a chalupaříme si tady. My tu s nimi žijeme. Když dostanu pozvání na akci, jakou je místní svatba, je to pro čest. Dnešní svatba je opravdu citový zážitek i pro mne. Mám radost i z těch obyčejných, každodenních radostí a lidských okamžiků. (A na slovo 'lidských' dala Valérie Zawadská zvláštní, pročitěný důraz, v očích zajiskřila radost a současně sentiment.) Snad jsem tu zapadla a neprudím. Cítím se velmi dobře, vnímám to propojení s lidmi tady. Dělá mi radost být tady a být součástí obce.“

Už je po obřadu, už si mohu natočit pivečko, foto Radka Vokrojová

Valérie se nevěřičně podívá do mých poznámek, snažím se jí vysvětlit, že bych z diktafonu asi těžko něco přepsala. Tak soucitně prohlásí: „To bych nepřečetla.“ Odpovím něco v tom smyslu, že to je 'můj těsnopis', zkratky, které jsem si časem vyzkoušela ve škole a na které jsem zvyklá.

Pro obce a neziskové organizace z nejbližšího okolí Cehnic velmi často moderujete společenské akce. Je vidět, že Vám kraj přirostl k srdci. Co Vás čeká v nejbližší době?

„Mám tu to opravdu ráda, to už jsem říkala. Většina lidí si myslí, že v létě mají herci dva měsíce volno. To není tak úplně pravda. Jsou sice divadelní a školní prázdniny, taky jsem si myslela, že na tom budu s časem lépe. Jak už to bývá, jeden míní, okolnosti mění. Jsou přeci různé letní festivaly, kulturní akce a ... to bych toho vyjmenovala. Zkouším a hlavně si potřebuji odpočinout a dát si dohromady zdravíčko. Bolelo mě v krku, zalehly mi uši. Byla jsem nucena navštívit ve Strakonicih paní doktorku Alenku Šmitmajerovou, ona je skvělá. Ještě jdu příští týden na kontrolu. Takže se učím texty. Týden před mými narozeninami tedy 12. září budu mít premiéru. Monodrama 'Mobil story' režiruje Marie Lorencová, dramaturgie Marie Procházková. Tři a půl roku jsem ne divadlo, je to opravdu náročné. Učím se klasicky a třeba se i přistihnu, jak si sama

mluvím nahlas. Legrační to musí být třeba v tramvaji nebo metru. Mobil story je příběh ženy, která se stane dobrovolně bezdomovkyní. Anna není klasická 'houmlsačka' - je to jen človíček, který se ztratil v oficiální společnosti. Tak se uchýlila do meziprostoru, kam na ni tato společnost nedosáhne. Je to neuvěřitelně komunikativní žena, plná lidskosti a chápavosti a neschází jí ani humor i schopnost pojmenovávat realitu s ironickým až satirickým nadhledem. Její osamělost oživují mobilní telefony - její 'děťátka', její 'miláčci', kterými ji zásobí přátelé z příležitostných kapesních krádeží. S mobily prožívá svá dobrodružství. Například jeden z mobilů patřil původně majitelce Seznamovací agentury, a ten je také terčem jejich legracek až do chvíle, kdy narazí na seriózního zájemce o seznámení. Anna si se svými 'děťátký', dokud nejsou zablokovány, opravdu užívá. Balamutí s lehkou hravostí jako eskamotér lidi na druhé straně signálu až do chvíle ... víc prozrazovat nebudu, přijďte se podívat. Druhou částí představení je monodrama pro Pavla Nového. V nejbližší době, ale to čtenáři nestihnou, tak pište v minulém čase - 11. července budu číst - tedy četla jsem v cyklu Třeboňská nokturna texty Karola Wojtyly (ano, papeže Jana Pavla II.) 'Zamyšlení' za doprovodu Komorního orchestru Krumlov. Další text 'Modlitba pro Zuzanu Navarovou' napsal pan profesor Jiří Hlaváč. Úžasné. Profesor Hlaváč také zahrál na klarinet, učí na Hudební fakultě Akademie múzických umění právě hru klarinet.“

Zima byla dlouhá, přehoupla se vlastně skoro do léta. Co na to Vy, Vaše chalupa a zahrada?

„Mám si snad stěžovat? To dělají všichni, na teplo a na zimu, na sluníčko, na déšť. To mě nerozhází. Budme rádi, že tady můžeme být. A večer budeme grilovat!“ *Zapálí si další cigaretu, dopije pivečko. Zvedne se a sama si dojde pro další. Paní starostka Cehnic se nabídně, že ji tam dojde.*

„Přeci nejsem neschopná se sama obsloužit. Nemám ráda lidi s nosem nahoru.“

Přijde jedna z hostitelek, přinese paní Valérii a mně něco na ochutnání. Poděkujeme.

„Jé, naložené kukuřice na kyselo. Ty mám ráda.“

Povídáme si jen tak, Valérie umí navodit pohodovou a klidnou atmosféru. Kolem chodí svatebčané, srdečně se zdraví.

„Můžeme se pak spolu vyfotit?“

Ptají se a Valérie u úsměvem říká: „Samozřejmě.“

Tak to si nemohu nechat ujít, vyfotím je také. Samozřejmě také požádám o společné foto.

Valérie Zawadská, foto Radka Vokrojová

Vy jste recitovala už jako žačka základní školy. Proč lidé dnes nemají čas na poezii?

„Ba ne, recitovala jsem už v mateřské škole. Stejně jako skoro všechny děti. Navíc ale jsem básničky a poezii milovala a miluju dodnes. První sou-
těž jsem vyhrála už v deseti letech, recitovala jsem Lidické ženy. Ona poezie má svou logiku. Lidi

si neumějí na poezii udělat čas. Je to jejich rozhodnutí, všechno je otázkou vnitřního rozhodnutí. Když si chci něco přečíst, tak si čas najdu, že.“

Kdo byl Vaším vzorem v herectví a kdo v přednesu poezie?

„Věra Galatíková. Ve všem, v divadle, herectví, ve filmu, dabingu i v občas-

Helena Sosnová, Valérie Zawadská, Radka Vokrojová. Foto Andrea Sosnová

ném životě.“ *Pak se Valérie krátce zamyslí: „To vlastně nikdy neříkám.“ A věnuje Věře Galatíkové malou vzpomínku.*

Učíte mladé herce na soukromé škole Mezinárodní konzervatoři v Praze, kde jste vedoucí hereckého oddělení.

„To je kapitola sama o sobě, to by byl rozhovor na pár stran.“

Jak zkoušíte? Jste přísná? Jaké dáváte otázky?

„Přísná? Ne, přiměřeně náročná. Otázky dávám, ne těžké ani moc lehké. Čekám, co řeknou, a chci, aby odpovídali podle sebe, podle svých schopností. Ať používají svůj rozum, ať odpovídají za sebe. Nechci, aby jen něco papouškovali nebo říkali to, o čem si myslí, že chci slyšet. Jsou už téměř dospělí a jsou svéprávní.“

Čeština je velmi bohatý jazyk, občas se mi zdá, že se mezi lidmi vytrácí ta kultivovanost jazyka. Neztrácí se vztah k rodnému jazyku? Jak ho učíte mladé herce používat?

„Nesnáším všechny ty amerikanismy, rusismy a nevím jaké ještě –ismy. Čeština, ať už spisovná nebo hovorová, je nádherná. Nemám ráda lidi, kteří jí ‘przní’ a komolí. A v herectví je důležité umět používat řeč. Využít bohatost a krásu jazyka. Tak jak si myslíte, že ji tedy učím? To je snad jasné!“

Pro úplnost musím uvést, že Valérie dlouhodobě spolupracuje s Univerzitou Karlovou - Ústavem jazykové a odborné přípravy. Studentům češtiny jako cizího jazyka zprostředkovává na vysoké profesionální úrovni krásu českého jazyka v poezii i próze klasiků.

Vím, že ráda čtete detektivky. Sledujete detektivky v televizi? Kterým dáváte přednost? Myslím tedy, zda českým např. klasice s panem Marvanem v Hříšných lidech města pražského nebo detektivky režiséra Dušana Kleina?

„Ano, miluji detektivky. Čtu, sleduji děj, soustředím se na příběh a vlastně si tím vyčistím hlavu. Nejraději mám ty naše.“

Hrála jste v nějaké detektivce?

„Hrála jsem se Stellou Zázvorkou v divadle ABC v představení Vražda na faře. Od Agathy Christie, poprvé v té hře vystupuje slečna Marplová.“

Jakou knihu máte na nočním stolek pořád po ruce nebo ke které knize nebo autorovi se ráda vracíte?

„Předně, nemám žádný noční stolek. Ani doma, ani na chalupě. Na chalupě mám jen takový stoleček, starý, který jsem si přetřela a místo ubrusu na něj dala záclonu. Knihu – podle nálady. Nyní mám na stolečku text nové hry Mobil story. Nejraději mám poezii Jana Skácela a Oldřicha Mikuláška, Mariny Cvetajevové a Anny Achmatovové.“

Iste narozena ve znamení Panny, která je – jak jsem si našla na „chytrých internetových stránkách“ – obdařena pečlivostí, logickým myšlením a trpělivostí. Je pracovitá a má velký smysl pro detail. Je to spisovatelka než snilek, stojí nohama pevně na zemi. Má sklon k perfekcionismu a k věcem se stává kriticky. Žena narozená pod vládou Panny je pevně ukotvená v realitě, ale v srdci má sny, kterým věří a jde za nimi. Je to dáma, která vždy působí důstojně a své emoce si nechává pro sebe. Je symbolem spolehlivosti, zrodu a uskutečnění. Veškeré cesty k výšinám začínají na Zemi. Co z toho Vám pomáhá v životě? Co naopak může komplikovat učít se novou roli, učít mladé herecké naděje? Když čtu charakteristiku ženy, narozené ve znamení Panny, kroutí paní Valérie hlavou a usmívá se.

„To já vůbec nevím a vlastně to ani nečtu. Ale zní to dobře. Moc tomu nevěřím. Když jedu v Praze tramvají nebo metrem, kupím si třeba Blesk nebo nějaký jiný noviny. Abych nemusela koukat ven a kolem sebe. Čtu si třeba právě ty jejich horoskopy a dobře se bavím. Jak se tam píše, že – dnes potkáte muže svých snů Jsme spolu s Romanem, no na podzim to bude dvacet let, takže to je muž mých snů. Nebo čtu – dnes si dávejte pozor na finance ... ale sestra potřebovala půjčit, tam

„Taky si Vás natočím“, foto Radka Vokrojová

se přeci nemusím bát o své finance. Sleduji, jak to někdo bere vážně a nepřemýšlí o tom. To mě baví a bavím se, jak ‘někoho’ potkám. Ale znám jednu paní z Brna, která mi před lety sepsala na základě data, místa a hodiny narození, co mě čeká a nemine. Není to horoskop, jsou to poznámky v sešitu. Občas se k nim vrátím, zalistuji a pročtu si, co napsala. Něco se plní, ale nemusí to být vždy pravda. Něco vyšlo a něco ne, je to život.“

Máte manžela a dva velké syny, Janovi je již osmnáct a Romanovi patnáct (toto letí, že?). Když mluvíte o své rodině, vždy mluvíte o svých chlapcích.

„Nejprve musím uvést na pravou míru – nejsem vdaná a vdávat se nebudu. I když je to krásné. Pořídili jsme si dva syny a chalupu. Mohu teď říkat, že mám tři chlapy v chalupě.“

Podívá se na hodinky, a s lehkým úsměvem praví: „Moment, musím jim zavolat. Syn přijel s kamarády na chalupu a ještě jsem jim slíbila, že něco dobrého uvařím – knedlo, zelo a k tomu mrtvý ptáky (to jsou pečená kuřata).“ Zasmějeme se a slyším, jak s do telefonu ptá, zda už mají hotové zelí, knedlíky že přijde udělat za chvíli. „Nesmí být na mně závislí. A taky se ženy musí nechat trochu rozmazlovat, že.“

Tak ještě na závěr se zeptám v souvislosti s regionální značkou Prácheňsko, kterou jste podpořila a vlastně pořád podporujete, vybrala jste něco z těch mnoha výrobků?

„Ti lidé jsou nesmírně šikovní. Ale kam to všechno dát? Dejte do uvozovky, že jsem ‘ulítlá’ na slony. Sbíráám slony, mám jich na sedmáct set. Ani jednoho jsem si nekoupila, darování prý nosí více štěstí. Tak pro štěstí.“

Děkuji za Váš čas, děkuji za rozhovor a brzy na viděnou
Radka Vokrojová

Koncert duchovní hudby

(Jakub Komrská - varhany, Jan Hrdlička – trubka)

u příležitosti poutní slavnosti Nanebevzetí Panny Marie

18. srpna 2013 od 14,00 hodin

Děkanský kostel Nanebevzetí

Panny Marie v Blatné

Ve spolupráci s římskokatolickou farností Blatná

Přednáška Dějiny a současnost včelařství na Blatensku

u příležitosti 100. výročí včelařského spolku v Kasejovicích

Ing. Petr Texl a Mgr. Vladimír Červenka

sobota 14. září 2013 od 14:00

Kulturně společenské centrum Kasejovice

Přírodovědná vycházka Život na Kocelovických pastvinách

neděle 15. září 2013 v 9:00 hod.

Výchozí bod: Kocelovice, náves (u obecního úřadu)

Povídání o růžích, Blatné a Janu Böhmovi

RNDr. Václav Větvíčka současně představí

Novou knihu Mgr. Jiřího Sekery

Böhm – růže – Blatná

čtvrtek 26. září 2013, od 17,00 hodin,

sál prodejny MAKO Blatná

Škola v Černívsku

Osada Černívsko, která patří k obci Uzeničky, vždy byla svým umístěním takovým středem pro zajištění všech druhů služeb a potřeb obyvatel několika obcí v jejím okruhu. Přes nepočtenou bytovou zástavbu svým významem zde byly podstatné předpoklady pro soustředění všech druhů potřeb obyvatel vesnic v okolí, včetně školy. Skalní hrad Křikava, který byl zničen Žižkovskými vojsky, kostel se hřbitovem, fara, vodní mlýn, pila a šindelna u Žebráku, rybí sádky, později všechny druhy služeb jako řeznictví, pohostinství, truhlářství, krejčovství, strojnictví, oprava obuvi, kampelička a jiné.

V roce v 1787 byla zřízena jednotřídka ve dřevěné budově. V této škole současně bydlel učitel a kněz. Po postavení nové budovy fary a přestěhování kněze se podmínky pro učitele staly přijatelnější. O docházku do školy byl stále větší zájem, a tak se v rámci možnosti budova upravovala pro uspokojení docházky většího počtu dětí. Ve 20. letech 19. století byla na náklady hraběte Hartmanna, který byl majitelem velkostatku v Uzeničkách, postavena budova nové školy na pozemku, kde stojí do dnes. V roce 1863 rozšířením o druhou třídu se zvýšil i počet učitelů a o tři roky později byla zajištěna výuka pro děti z obcí Vahlovice a Střížovice až do roku 1881. Do Černívské školy docházely děti z Uzeniček, Uzenic, Drahenického Málkova, Chobota, Hostišovic a osady Hůrka, Nevželic. V roce 1874 se škola stala trojtřídní a se stále přibývajícím počtem dětí se muselo přistoupit k výstavbě další budovy pro zahájení provozu čtvrté třídy, kde se začalo vyučovat v roce 1890. Toto už obnášelo jmenování řídicího učitele.

Ve školním roce 1900/1901 bylo zapsáno 282 dětí, říd. uč. M. Jančar. Ve školním roce 1906/1907 bylo zapsáno 268 dětí (Uzeničky 58, Uzenice 59, Hostišovice 34, Drahenický Málkov 67, Chobot 42, Nevželice 8). Ve školním roce 1910/1911 bylo zapsáno 258 dětí, říd. uč. M. Ruth. Ve školním roce 1911/1912 bylo zapsáno 273 dětí (Uzeničky 57, Uzenice 58, Hostišovice 38, Drahenický Málkov 70, Chobot 45, Nevželice 5).

V období první republiky byla docházka povinná v délce osmi let, kdy se početní stav žáků v naší škole příliš neměnil. Od třicátých let byl řídicím učitelem převážně Václav Rudolf.

Během okupace republiky byly stanoveny podmínky tak, že první stupeň byl čtyřletý a následovala výuka na druhém stupni, který byl také čtyřletý. Černívská škola zajišťovala výuku do pátého ročníku na prvním stupni.

Další výuka pokračovala na druhém stupni pro děti z Uzeniček a Hostišovic v Bělčicích, později pro Uzeničky v Březnici a pro děti z Uzenic, Černívka, Chobota, Drahenického Málkova v Blatné.

Tím, že bylo školní vzdělávání rozděleno na první a druhý stupeň, se značně snížil počet dětí v obecné škole. Školní roky 1945/1946 – 84 žáků, 1950/1951 – 71 žáků, 1953/1954 – 90 žáků, 1960/1961 – 74 žáků, 1963/1964 – 56 žáků, 1964/1965 – 51 žáků, 1974/1975 – 40 žáků, 1977/1978 – 32 žáků, 1978/1979 – 9 žáků.

Krátce po zahájení školního roku k 1. 10. 1978 byla výuka ve škole zrušena. Jedni z posledních dlouholetých vyučujících byli manželé Helena a Josef Skalovi, kteří přišli z Vahlovické školy, a pan Zdeněk Vintiška, který zde trvale zakotvil s celou rodinou.

Vlastní budova školy byla převzata do užívání sloučeného JZD v Myšticích pro zajištění přidružené výroby svými členy s omezenou pracovní schopností a v zimním období, když nebyla sezónní práce.

Považuji za velkou nespravedlnost, že po konkurzním rozpadu JZD nebyla bývalá škola předána zpět obci Uzeničky do vlastnictví, ale byla prodána zájemci, který zde měl v úmyslu podnikat.

Foto Dagmar Malečková

To, že škola byla předána bezúplatněji v Myšticích a při vypořádání restitucních nároků obce nebylo docíleno její vrácení, se již nedá napravit. Tak obec a její občané ztratili možnost budovu bývalé školy jakkoliv využívat třeba i jako zázemí k naplnění sociálních nebo kulturních potřeb.

Některé údaje jsou použity ze sborníku Historie Uzeniček a Černívka.

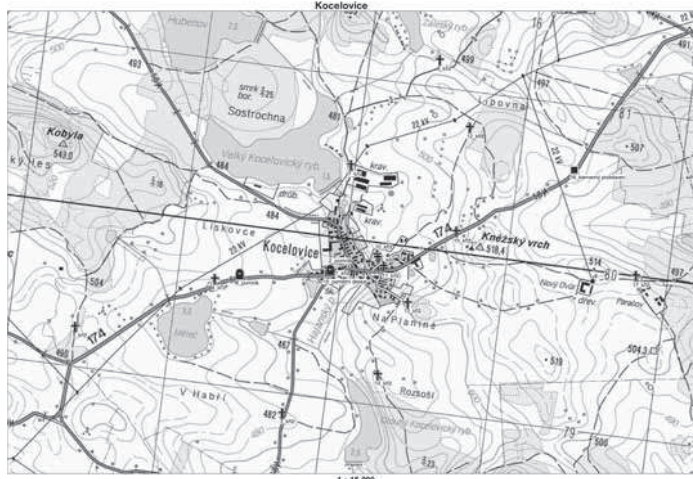
Zdeněk Sýbek, starosta obce Uzeničky

Kocelovice

Pod tímto označením se skrývají návesní kaple, kapličky v terénu, kříže a boží muka. Nachází se v zastavěném území obcí i ve volné krajině. Sloužily jako orientační bod pro poutníky i běžné cestující, připomínaly místa, kde došlo k nějaké události, kupříkladu k zachránění člověka v tísní, poté co úpěnlivě prosil o pomoc Boha, Pannu Marii či nějakého svätce. Věřilo se také, že chrání území, na kterém se nacházejí.

Kaple mohou být lesní, návesní nebo na křižovatkách cest, zděné s oltářem nebo i s vchodem dovnitř. Kříže bývají kamenné, kované, ze dřeva či kombinované, kdy sokl je kamenný a kříž kovový nebo litinový. Kapličky sloupkové mohou mít niku pro sošku svätce, která může být případně i doplněna modlitbou pro poutníky. Boží muka jsou např. sloupková nebo zděná.

Na katastru obce Kocelovice se nachází celkem 14 příkladů drobné sakrální architektury. Prakticky jde výhradně o křížky, z toho dva dochované torzovitě (pouze kamenný podstavec). Zajímavé jsou i dva další křížky, jeden s rámem na svätý obrázek, které jsou však připevněny na stromech, takže neodpovídají zcela charakteristice drobné sakrální architektury. Přesto je zde uvádíme, aby byl náš výčet co nejuplněnější. U některých objektů máme zachováno více informací o jejich vzniku, historii a významu, které zde pro zajímavost uvádíme. Jinde ovšem známe třeba jen datum vzniku podle letopočtu vyrytého na podstavci.

První z popisovaných křížků se nachází přímo uprostřed vesnice, u bývalé hospody č. p. 37. Další stojí v oplotěném prostoru u bývalé školy vedle pomníku padlých. Jde o zdobený litinový kříž s figurou Ježíše, v jehož dolní části je ženská postava, nejspíše Panna Maria. Kamenný podstavec je členěný s vytesaným letopočtem 1874. V roce 1932 byl křížek obnoven a 17. července tohoto roku požehnán. Součástí slavnostního aktu bylo procesí s družičkami od kostela sv. Bartoloměje, recitace básní a proslov P. Jana Procházky z Inářského kláštera.

Vedle křížku stojí pomník vojákům padlým v první světové válce. Je zhotoven z leštěného kamene s vytesanými jmény padlých a letopočtem 1919. Cestou do Lnář si všimneme malého, téměř už zapomenutého pomníčku

Foto Václav Machovec

Foto Václav Machovec

„V Souhradí“. Na tomto místě zemřela cestou z kostela v roce 1937 Marie Malá z č. p. 6.

Křížek u Mělče s letopočtem 1885 nechala opravit Emilie Smrčková v roce 1979. Opravu provedl František Jančar, kameník z Chlumu. Křížek nechal postavit rolník Jůzek na památku vyhraných sporů s Inářským velkostatkem.

Křížek „U Lísy“ mezi dvěma lipami věnoval Josef Kaiser památce své manželky Ludmily, která na tomto místě 22. února 1896 zemřela po návratu z kostela. Křížek, který se nachází jižně od obce u silnice z Kocelovic do Hajan, zhotovil František Jiřinec (č. p. 31). Kamenný podstavec nese letopočet 1943. Jiný křížek, zhotovený rodinou Machovcovou (č. p. 74), je zavěšen na dubu v lese „Rozsoší“.

O jeho údržbu se stará rodina Jeníčkových (č. p. 39) a poslední oprava proběhla v roce 2005. Na kraji lesa „Zelená hora“ najdeme křížek, který tatáž rodina Jeníčkových věnovala památce zemřelého syna.

Foto Lukáš Vokroj

Ke křížku u Paračova, stojícímu mezi čtyřmi lipami, které jsou památkově chráněny, se váže pověst o strašidlech ve Starém dvoře u Kocelovic. Jednou prý zachvátil tehdy ještě skoro celý dřevěný statek se všemi budovami ničivý požár. Příčina nebyla zjištěna, účinky ohně znásobil ještě vítr a celý dvůr lehl popelem. Ve zbytcích po požáru ve stodole byla nalezena ohořelá lidská kostra, o které se později povídalo, že to bylo jedno ze strašidel. Ani po křesťanském pohřbu neznámého nebožtíka nenastal klid a toto strašidlo se objevovalo jako kostra s planoucím zrakem i po novém vybudování dvora. Jednou bylo v uskladněném seně, jindy v sýpce na hromadě vymláceného obilí. Ani správce a šafář si nevěděli rady, jak zabránit hrůze čeledinů a robotníků v Novém dvoře. Po poradě s vrchností nechali u Paračova vztýčit a vysvětit mohutný dřevěný kříž. A k němu pro větší ochranu zasadili čtyři lípy. Kříž časem ztrouchnivěl a vždy byl nahrazen novým, naposledy litinovým na kamenném podstavci. Po vysvěcení kříže již nikdo kostru umrlce se žhavými uhlíky místo očí nespátřil!

„V Lipovných“ je jen rám po obrázku s křížkem, „V Soudných“ torzo dalšího křížku, ze kterého zbyl pouze kamenný podstavec. Postavil jej František Jiřinec (č. p. 31).

Křížek u kostela sv. Bartoloměje nese letopočet 1861 a nechal jej zhotovit Jan Jeníček deset let poté, co se ujal hospodaření na rodinných pozemcích.

Další křížek se nachází přímo na hřbitově na západní straně kostelní zdi.

Křížek u vjezdu k meteorologické stanici s téměř nečitelným letopočtem 1858 byl opraven v roce 2008. Hlavním iniciátorem opravy byl Václav Radil (č. p. 35). Na opravu přispělo finančně ještě pět kocelovických občanů. Nejprve byly odstraněny náletové dřeviny a srovnáno okolí křížku. Z kamenného soklu po očištění zaslivil letopočet 1858. Následovala oprava celého kamene.

Foto Lukáš Vokroj

Foto Václav Špatný

Vršek křížku byl osazen novou kamennou hlavou, do které byl zasazen původní renovovaný litinový kříž. Tyto práce provedl kameník Jiří Smíšek z Blatné

Křížek u Velkého kocelovického rybníka má letopočet 1884 a byl opraven Obecním úřadem Kocelovice v roce 2005. Kolem křížku byly původně zasazené dvě lípy a křížek byl osazen šesti kamennými sloupky (čtyři v rozích, dva proti křížku, kde byla vrátka). Tyto kamenné sloupky byly provrtány a spojeny železnými lany. Z původních šesti sloupků zůstaly na místě čtyři, zmizela také železná lana, která sloupky spojovala, uschla jedna lípa.

Oprava křížku začala na jaře roku 2005 vyřezáním křoví a vyčištěním celého prostranství. Sloupky byly vyjmuty ze země a znovu osazené tak, aby tvořily obvod ohrádky. Otvory byly převrtány, nově byly vyrobeny dráty se závitky a maticemi. Po osazení byly do sloupků protaženy dráty, sešroubována a svařena celá ohrádka. Celkem se jedná o osm drátů – vždy dva nad sebou, ohrádka je obdélníková. Prostor kolem byl urovnán a plocha oseta travním semenem. Vrchní část kamenného křížku byla sejmuta i s litinovým křížem a odvezena k opravě do kamenictví Miroslava Viktorý do Hudčic. Křížek byl rozmontován, opískován a natřen černou barvou, poškozený litinový Kristus opraven. Hlavice kamenného křížku, velmi poškozená mnoha trhlínkami v kameni, musela být odříznuta a nahrazena novou. Spodní část kamenného křížku byla pouze očištěna a hlavice přilepena. Řemeslníci poté křížek přivezli zpět na místo k lípě, usadili jej na očištěný podstavec a přilepili. Na křížku opět vynikl letopočet 1884. Křížek dal postavit tehdejší starosta Václav Machovec na památku vyhraných sporů s Inářským velkostatkem o pastviny. 8. listopadu 1885 požehnal kříž duchovní správce P. Bernard Kunstar, převor Inářského kláštera, a nazval tento a druhý kříž u Mělče cyrilometodějskými na tisíciletou památku těchto slovanských apoštolů. V současnosti se travnatá plocha u křížku během roku seče a byla zde umístěna lavička pro turisty, k níž přibyla před poutí v roce 2011 pěkná informační tabule.

Poslední křížek, nacházející se „Na Škaredé“ u cesty z Kocelovic do Hornosína, nechali zhotovit manželé Hájkovi z Blatné v roce 2008.

Milada Cihlová, kronikářka

„Psáno do kamene“ – historické nápisy na Blatensku

V letošním roce si připomínáme jedno významné výročí – 620 let od

Socha sv. Jana Nepomuckého v Dožicích (foto autor příspěvku)

mučednické smrti sv. Jana Nepomuckého, světky českého baroka. Jeho sochy a obrazy zaplnily nejen mnohé svatyně od městských chrámů po nejmenší venkovské kapličky, ale ozdobil i krajinu českých zemí formou volné skulptury. Obrázek nebo soška sv. Jana se staly součástí takřka každé domácnosti jako rekvizity k projevení soukromé úcty tomuto světcovi, která postupně přesáhla nejen hranice Čech a Moravy, nýbrž se přenesla i mimo evropský kontinent.

Historický nápis, který chci tentokrát představit čtenářům našeho zpravodaje, se nachází právě na podstavci barokní sochy sv. Jana Nepomuckého, která spolu se sochami sv. Anny a sv. Antonína Paduánského zdobí náves v Dožicích ležících v severozápadním koutu bývalého blatenského okresu, dnes ale již v okrese Plzeň-jih. Sochy zde nechal umístit

majitel dožického statku Josef Joachim Mikuláš Vančura z Řehnic roku 1742, jak dokládá nápis, který zní:

DIVO / IOANNI / SVÆ TOTIVS / CZECHIAE / ET VNIVER / SI THAVM / ATVRGO / IN PERPETVAM / VENERATI / ONEM // A PERI – LLVS / TRI DOMINO IOSEP / HO WANCZURA DE / RZEHNIZ PROPRIE / TARIO IN DOZITZ

Překlad: Svatému Janu, všeobecnému divotvůrci celé jeho české země k věčné oslavě od vznešeného pana Josefa Vančury z Řehnic, vlastníka Dožic.

Poznámka k přepisu: lomítko označuje konec řádku, dvojité lomítko pokračování textu na jiném nápisovém poli, pomlčka přerušení nápisu (např. erbem nebo ozdobným prvkem). Písmeno „V“ nahrazuje jako obvykle „U“. Do nápisu je zakomponován chronogram; písmena s kvalitou římských číslic jsou velikostně zvýrazněna.

Vladimír Červenka

„Strasti a slasti našich předků“

Při procházení zápisů v kronice obce Zahorčic jsem narazil na záznam o tom, jak mniši ze Lnářského augustiniánského kláštera chodili k Předmíří na raky. Zajímavý obrázek z každodenního života na sklonku 19. století ukazuje, že byli nejen zanícenými včelaři.

„Raky se vyskytovali hojně kolem roku 1885 a v tom roce je začali chytat kněží a řeholníci kláštera Lnářského u Minaříkouc mlýna v Předmíří u „lužích“ a u „kameně lávky“ z dovolením majitelů pozemků. Přišli odpoledne a před večerem jim přivezl panský kočí s kuchařem svačinu a soudek nějaký nápoj. Svačili na Minaříkouc vršku na pěšině na mezi. Raky chytali na špek uvazaný na hůlku. Když rak bral a pohyboval s hůlkou tak se k povrchu vody nadzvedla a sítkou podchytila. Chycený raky dávali do košíku mezi kopřivi. Někteří školáci toto umění odkoukali a pak raky chytali na stažený žaby který se chytali v „křepině“. Umění toto se přeneslo do Zamlyna a do Zahorčic. Byla-li dobrá sezona to jest bylo-li teplé počasí a klidné a šlo-li málo vody v potoce nychtalo se jich za sezonu od 15. června do 20. července taky až za 1 zlatý 20 krejcarů. Jeden kus platili hokynářii kteří je vozili na Plzeň ½ krejcaru až 1 krejcar.“

Poznámka k přepisu: text ponechán v původní podobě bez úprav gramatiky a interpunkce.

Vladimír Červenka

Co dělá včelař v období srpen až září

Koncem července zpravidla končí ve včelařství období produkce, resp. končí v přírodě nabídka nektaru a medovice, kterou včely mohou využít. Protože jsme včelstvům odebrali jejich zásoby na zimu, nashromážděné v podobě medu při medobraní, musíme jim dodat zásoby náhradní. Doplnění zásob se provádí ihned po posledním medobraní. Včelstva nesmí v tomto období strádat, protože odchovávají zimní generaci včel. Nesmíme také zapomínat na zdravotní otázku, zejména varroózu.

Poslední medobraní

Poslední medobraní spadá na Blatensku do období druhé poloviny července. Až na malé výjimky končí v přírodě nabídka nektaru a medovice. Naopak se v některých letech v tomto období objevuje medovice obsahující cukr melecitózu, který způsobuje zkrystalizování medu již v plástech. Takový med nelze z plástů získat odstředivou silou v medometech. Je to velký problém – tento nechtěný med včelaři nazývají také jako „cementový med“. Melecitózní med je pro včely hůře stravitelný, a proto se nedoporučuje nechávat ho v úlu, kde předpokládáme sezení zimního chomáče. Pokud takový med objevíme pouze částečně a na několika plástech, přemístíme je na kraj úlu. K těmto zásobám by se měly včely dostat až na jaře po prvním jarním proletu. Pokud máme tohoto cementového medu celý medník,

musíme jej z úlu odstranit a nahradit krmivem v podobě cukerného roztoku nebo jiným krmivem pro včely. Nevytočený melecitózní med v rámcích lze zpracovat např. vyloužením, lisováním apod., zpravidla na medovinu.

Úprava prostoru na zimu

Před doplňováním zásob upravíme prostor úlu tak, jak předpokládáme, že bude včelstvo zimovat. Dnes se již nedoporučuje zimování v jednom nástavku u starších dvouprostorových úlů. Zmenšením úlového prostoru v tomto období včelstvo nutíme zmenšit populaci a nepřírozeně zaujmout námi určený prostor. U moderních nízkonástavkových úlů necháváme včelstvu pro zimní období minimálně tři nástavky, u vysokonástavkových variant minimálně dva nástavky. Uprostřed úlů necháváme souše, které byly pouze několikrát zakladené. Staré souše vyřadíme, stejně tak nedostavěné mezeřisty, případně souše jinak poškozené.

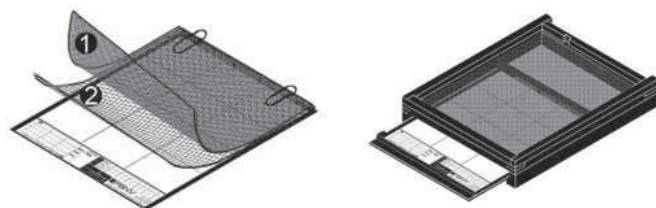
Doplňování zásob

Zásoby doplňujeme ihned po posledním vytáčení medu. Je vhodné zásoby doplňovat v několika větších dávkách s několikadenními přestávkami tak, aby včelstvo zásoby dobře zpracovalo a uložilo. Kolik zásob dodat? Záleží, kolik jsme včelstvu nechali vlastního medu. Včelstvo potřebuje na zimu přibližně 20 kg celkových glycidových zásob. Zásoby doplňujeme ve formě cukerného roztoku (3 kg krystalového cukru, 2 litry vody) nebo nově prosazovanými invertními sirupy pro krmení včel. Tady ale pozor - pro zimní krmení se používá krmivo na bázi sacharózy. Levnější invertory ze škrobových základů, i když jsou označené jako krmivo pro včely, nejsou vhodné pro zimní období do naší oblasti. Tyto invertory mají větší podíl nestravitelných zbytků a v případě nepříznivé zimy s dlouhým obdobím bez proletů mohou mít včelstva vážné problémy.

Tlumení varroózy

Varroóza způsobuje v posledních letech vážné problémy. Parazitický roztoč *Varroa destructor* se rozmnožuje na plodu včel. Kromě oslabování plodu přenáší také virová onemocnění a celkově snižuje vitalitu a imunitu včelstva. Je to „plíživý“ a v tomto období neviditelný problém. Z oslabeného plodu se v tomto období líhnou včely, které měly být původně tzv. dlouhověké, resp. měly by žít až do jarního období. Při silné invazi varroózy jsou následně zjišťovány úhyny včelstev ještě na podzim. Typickými příznaky jsou úly bez včel, plné zimních zásob.

Jak tomu předejít? V červenci a srpnu musíme mít přehled o intenzitě varroózy. Jsou doporučovány různé monitorovací metody od sledování přirozeně uhynulých roztočů spadlých na podložku až po smyvky roztočů ze vzorku živých včel. Na základě zjištěné situace aplikujeme léčivé přípravky na tlumení varroózy. V současné době se prosazují alternativní prostředky na bázi organických kyselin, zejména kyseliny mravenčí, šťavelové a mléčné. V srpnu a září dochází často k tzv. horizontálnímu přenosu varroózy, kdy je oslabené včelstvo vyloupeno ostatními včelstvy z okolí. Tato včelstva si přinesou na svém těle velké množství roztočů, kteří se následně rychle množí. Takto se mohou poškodit až uhnout celá stanoviště – říká se tomu „domino efekt“. Více o varroóze najdete na www.varroamonitoring.cz

Popis obrázků: Monitorování přirozeného spadu roztočů *Varroa destructor* můžeme několika způsoby. Vždy však platí zásada, že včely nejsou v přímém kontaktu s podložkou, kterou by čistily a tím zkrusovaly monitoring. Do starších úlů zasouváme na dno úlu podložku, opatřenou se shora umělohmotnými síťovinami (1 - včelotěsná síťovina; 2 - řídká síťovina, zajišťující odstup vrchní síťoviny od podložky). Součástí moderních nástavkových úlů jsou zpravidla již tzv. varroadna, kdy monitorovací podložka se zasouvá pod celoplošně zasíťované dno. Monitoring přirozeného spadu roztočů se tak provádí bez kontaktu se včelami.

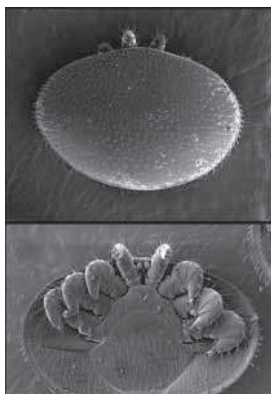
Výměny matek

V srpnu a září lze ještě provádět výměnu matek ve včelstvech. Dá se říci, že čím později budeme matku měnit, tím je přijetí úspěšnější. Například v září je výměna matek bezproblémová, protože včelstvo má minimální možnost si matku odchovat samo. Stačí odstranit starou matku a novou přidat v klícce s těstem. Dobře se také přidávají matky s celým oddělkem, kdy na včelstvo přidáme přes noviny celý nástavek s oddělkem a mladou

matkou. Někteří včelaři ani starou matku nehledají – prý si spojené včelstvo vybere tu lepší, zpravidla tu mladší.

Petr Texl, učitel včelařství

Popis snímků z elektronového mikroskopu:

Kleštík včelí (*Varroa destructor*) je roztoč původně parazitující pouze na včele indické (*Apis cerana*), kde žije v rovnováze s hostitelem. Po importu včely medonosné (*Apis mellifera*) do oblasti jihovýchodní Asie začal roztoč způsobovat znatelné problémy. Během minulého století se postupně rozšířil i do střední Evropy. V současné době se vyskytuje kromě Austrálie na celém světě a ve včelařství představuje celosvětový problém. Kleštík včelí je velký cca 2 mm, hnědé barvy, má pevný oválný krunýř. Reprodukce roztoče probíhá na dělničím a trubčím plodu ve fázi zavičkování. Rozmnožování roztoče není vůbec snadné, přesto způsobuje včelstvu značné problémy. Před zavičkováním včelího plodu zaleze samička roztoče pod larvu včely. Po zavičkování plodu klade vajíčka mezi kuklu a vytvořený zámotek (tzv. košíkku v buňce plástu). Z prvního vajíčka se vylíhne sameček, který oplodní mladé samičky. Celá tato parazitující rodinka saje hemolymfu vyvíjejícího včelího plodu z jednoho místa, které „nakousla“ samička zakladatelka. S mladou včelou, která se prokouše po 12 dnech ze zavičkovacího plástu (celý vývoj dělnice trvá 21 dní), opouští buňku také stará samička roztoče, jedna až dvě životaschopné mladé samičky a sameček, který po několika dnech hyne. Mladá včela zpravidla není viditelně poškozena, má však sníženou vitalitu a imunitu vůči běžným včelím nemocem. U tzv. zimních včel se podstatně snižuje jejich životnost.

Foto: František Weyda, entomolog a fotograf

Text: Petr Texl, učitel včelařství

Základní dokumentace PO a BP pro obecní úřady

Požární ochrana:

1. Zajistit školení PO pro starostu případně dalšího člena zastupitelstva nebo pro zaměstnance OÚ – školení vedoucích – podle klasické osnovy s přihlédnutím na objekty nebo výrobu a podobně. Z tohoto školení vydat osvědčení a přiložit osnovu školení. Musí být uvedeno datum, podpis školitele i proškolené osoby! Po absolvování tohoto školení provádí starosta případně člen zastupitelstva školení všech zaměstnanců OÚ – při přijetí a potom 1x za dva roky.
2. Provést začlenění objektů dle zákona o PO a stanovit požární nebezpečí objektů. V případě zvýšeného PN provádět v těchto objektech preventivní požární kontroly osobou odborně způsobilou jedenkrát za 6 měsíců.
3. Zavést Požární knihu, kde zapisovat výsledky kontrol, požární cvičení apod.
4. Zpracovat Požární poplachové směrnice, Řád ohlašovacího požáru a Požární řád, kde je nutné uvést zdroje požární vody, výpis z Poplachového plánu kraje, způsob vyhlášení požáru apod.
5. Zavést Řídicí listinu Sboru dobrovolných hasičů obce včetně Jmenovacích dekretů velitele a strojníka a podpisy členů zásahového družstva.
6. Zavést evidenci rozmístění RHP a provádět u nich 1x ročně revizi.

Bezpečnost práce:

1. Zajistit školení BP podobně jako u požární ochrany osobou odborně způsobilou.
2. Zajistit Analýzu pracovních rizik včetně Kategorizace prací a eliminaci těchto rizik. Zpracovat Organizační směrnici řízení PO a BP.
3. Zpracovat Seznam zakázaných prací a Seznam výdeje ochranných pracovních prostředků, případně Seznam výdeje ochranných nápojů.
4. Zavést knihu pracovních úrazů a zapisovat všechny pracovní úrazy.
5. U všech zaměstnanců dbát na přidělování práce dle zdravotní a odborné způsobilosti.

Jaroslav Ladman

Co možná o své mateřtině ještě nevíte - 2. část

Jaké je nejdelší slovo v češtině?
Nejnevykystalizovatelnějšího má 31 hlásek

Nejneobhospodařovatelnějšího má 30 hlásek

Jaké je nejdelší slovo v češtině, které se dá číst stejně oběma směry?
nepochopen
nezasazen
nepotopen
nezařazen

Je jich více, každopádně nemají více než 9 hlásek. Tomuto jevu se říká palindrom (slovo, věta, číslo, melodie, jež se dá číst oboustranně).

Jaké dokáže vytvořit čeština větné palindromy?

Jelenovi pivo nelejí.

Co nám nedá den, má noc.

Následující věty už se liší délkami samohlásek:

Kobyla má malý bok.

A dál vidí lítat netopýry potentát i lid, i vláda.

Fešná paní volá: Má málo vína pan šéf?

Do chladu si masa mísu dal Chod.

Sabina hrává na varhany bas.

Jak zní nejdelší věta ze tří stejných slov?

Kuli kuli kuli. (Tedy: Kuliové kovali kouli.)

Jana Kolková

Portál o školství a vzdělávání INFO.EDU.CZ

www.info.edu.cz

Zabezpečení bytu v době dovolené

Letní měsíce jsou z hlediska vloupání do obydlí nejrizikovějším obdobím roku. Velká část občanů či v tomto čase tráví rekreaci v tuzemsku či v zahraničí a jejich obydlí bývají bez dohledu a často nedostatečně zabezpečena. Přinášíme některá doporučení, jak snížit riziko vykradení domu či bytu.

Pravidla bezpečného chování

Obecně může bezpečnost domu či bytu každý z nás ovlivnit tím, že bude dodržovat základní jednoduchá organizační opatření, která nevyžadují žádné finanční náklady. Měli bychom znát užitečná pravidla a osvojit si dobré návyky, které bude pečlivě dodržovat:

- ⇒ **Řádné uzamykání objektu.** (Neschovávejte nikdy klíče pod rohožku ani do květináče.)
- ⇒ Zbytečně neupozorňujte na vaši nepřítomnost (O svém odjezdu informujte pouze nejužší okruh lidí, kterým věříte. Nikdy nenechávejte vzkazy na dveřích o své nepřítomnosti. Dobu své nepřítomnosti nesdělujte do telefonního záznamníku, natož na sociálních sítích. Požádejte důvěryhodnou osobu, aby v době vaší nepřítomnosti dohlédla na obydlí – větrala, zalévala květiny, sekala trávník, pravidelně vybírala schránku na dopisy apod. Byt či dům se nebudete jevit jako opuštěný, prázdný.)
- ⇒ Můžete také byt nebo dům zabezpečit elektronickým zařízením, které v nepravidelných časových intervalech zapíná světla, televizi atd., a tím vytvářejí zdání, že byt je obydlen.
- ⇒ Přehledný prostor před objektem.
- ⇒ Důležité je dobré osvětlení před objektem. Zloděje odrazuje od pokusu vniknout do obydlí, protože by mohl být viděn.
- ⇒ Uklízejte na pozemku. (Na zahradě nenechávejte volně ležet věci

jako je např. žebřík, nářadí či sekačka. Posekaný trávnik a udržovaná zahrada ukazují na skutečnost, že je objekt obýván.)

- ⇒ Nedávejte na odív, že vlastníte cenné předměty, chráňte je. Označujte cennosti, připravte jejich soupis a nechte je pojistit.
- ⇒ Dobré vztahy se sousedy.

Co dělat, je-li byt nebo rodinný dům i přes tato opatření vykraden?

Technické zabezpečení

Na tuto, vcelku jednoduchá bezpečnostní opatření, musí co nejdříve navázat vaše rozhodnutí o technickém zabezpečení obydlí. Rozhodování s sebou zákonitě nese celou řadu otázek, na které musíte znát uspokojivé odpovědi. Těmi základními jsou:

- Jak postupovat při nákupu zabezpečovací techniky?
- Kolik je třeba investovat finančních prostředků?
- Jak vybírat spolehlivou firmu, která bude techniku instalovat?

Odpovědi na tyto a další podobné otázky lze shrnout takto:

1. Základem jakéhokoliv zabezpečení objektu jsou správně aplikované mechanické zábranné prostředky.
2. Vyžádejte si více nabídek od různých firem (solidní firma je nabízejí bezplatně), nechte si vysvětlit vše, co je vám nejasné.
3. Dávejte přednost zabezpečovací firmě, která se prokáže patřičnými oprávněními (koncese), je členem nějaké asociace či cechu, provádí komplexní služby a má dobré reference.
4. Požadujte certifikovanou zabezpečovací techniku, nezapomínejte porovnat záruční a servisní podmínky jednotlivých firem.
5. Zajímejte se o vazbu zvolené certifikované techniky na pojistné podmínky pojišťoven.
6. Rozhodující by pro vás neměla být jen výše finančních položek v ceníku. Oceňte i seriózní jednání, nezvolte firmu, která pomlouvá konkurenci.
7. Využívejte dalších relevantních informací a doporučení na webech povolaných institucí.

Tomáš Koníček, odbor prevence kriminality MV, červen 2013
Redakčně kráceno, celé znění najdete na webových stránkách
<http://www.prevencekriminality.cz/o-prevenci-kriminality/rady-a-doporuceni-upr>

Zprávy z našich obcí

Blatná a její obce MILČICE - 1. část obecní kronika z roku 1929

Milčice, katastrální obec v okrese blatenském. Rozkládá se v údolí, konce k Lažanům a k Bratronicům směřujícím, jest vzdálena jižně od Blatné 8 km.

Nadmožská výška jest 520 metrů. O původu vsi Milčice není nám známo ničeho ani mezi lidem žádná pověst toho druhu se nezachovala, zdá se, že jméno Milčice původ svůj běže ze jména osobního, Milič nebo Mileč, Málek.

Zdá se, jakoby Milčice položeny byly v sedle horském. Vrch „Hůrka“ mezi Lažanami a Milčicemi ční, porost jest mlázím. Selské statky leží na východě a jihu vesnice a jsou staveny jednak vedle cesty, hustě jsouce srazeny, jednak volně vedle sebe postaveny. Většina stavení stojí čelem do ulice obrácena. Uprostřed vsi na křižovatce cest postavena jest ve stínu lípy kaple sv. Jana Nepomuckého, vedle níž pní kamenný kříž.

Na místě kaple stávala umrlčí komora od r. 1823, ale asi r. 1840 byla přestavena na kapli, kterouž tehdejší farář zábořský Augustin jedlička posvětil. Na západním konci vesnice u cesty k Záboří posledním stavením jest kovárna (kovárna byla starousedlíky postavena za peníze za prodané pole a louku u obce, jež koupil majitel č. 12 J. Lískovec), kdežto pastuška stojí uprostřed vsi.

V Milčicích býval zemanský statek, později obyčejně Lažanské vrchnosti patřící, a od konce 17. století spojený s Lažany, odkudž i panství to „Milčice-Lažany“ slulo. Ze zemanského sídla vznikl statek č. 13. Tvrz původní stávala na poli za stodolou statku jmenovaného. Dnešní obytné stavení bývalo před 130-140 lety ratejnou a ovčínem. Do dnešní doby za suchého léta jest

dobře viděti ale menšího vzrůstu obilí půdorys tvrze. Při orbě pole na oněch místech drnčí pluh po základech zdí.

Blíže těchto míst byly při kopání základů stodoly nalezeny i s popelem, ač již úplně rozmačkány.

Na Maršálce říká se malé kotlíne, po levé straně na cestě z Milčice do Záboří před Hrbků křížem. Dle lidové pověsti padl prý zde maršál jakýsi. V témže směru dále na západ na rozhraní půdy bratronické a milčické, mají pole sedláci Zach a Laňka. Tam říká se „Na Krchovech“. Dnešní mladá generace zapomíná tak ta místa jmenovati, ale dříve všeobecně se tak říkalo. Tam pochováni prý jsou padlí vojáci ve společně šachtě. Uvažováním můžeme dobře obě pověsti spojit. „Na Maršálce snad byl sveden boj – poloha místa jest příhodná – a o něco dále na západ „Na Krchovech“ byli padlí pochováni. Ke které době se pověst ta vztahuje, těžko udati, ale snad souviseti bude s pobytem Francouzů ve zdejší krajině roku 1741.

Text převzat z kroniky obce v původním znění s drobnými pravopisnými úpravami.

Milčice – a ještě trocha historické faktografie

Nejstarší písemná zpráva o Milčicích pochází z roku 1383, kdy se po vsi psal Přibyslav (Przibisslaus de Milczicz), který se svými bratry Bohuňkem z Podolí a Petrem z Újezda držel také zboží v nedalekém Mačkově. V erbu nosili uvedení bratři muže s kápí veslujícího na loďce. Jejich potomci však přesunuli tuto figuru do klenotu (nad přílbu) a štít měli jen geometricky členěn polcením, jak vidíme kupříkladu na pečeti Ctibora z Milčic z roku 1452.

V kronice obce se mimo jiné dočteme, že Milčice byly původně královským zbožím, což není nepravděpodobné, neboť v roce 1396 zapsal král Václav IV. nějaké platy odsud Přibyslavovi ze Lhoty a jeho dědicům.

Za husitských válek držel ves Bohuňek z Milčic, pravděpodobně syn některého z bratrů připomenutých roku 1383. Patřily mu také pozemky v Čechelovicích a Lažánkách; platy z nich postoupil v roce 1426 své manželce Kateřině. Žil ještě roku 1463, kdy obdržel od krále zápis na plat z Milčic po dědicích Přibyslava ze Lhoty.

Poslední z milčických vladýků Bohuslav Bohuňek z Milčic, připomínaný od roku 1505, zřejmě Milčice pozbyl a přesídlil do Lažánek, které spolu s poddanským statkem v Jindřichovicích odkázal svou poslední vůlí z roku 1537 Barboře Hostišovské z Jelenova, manželce Petra Zálezského z Prostého a jejich dědicům. Milčice samotné byly připojeny k Lažanům, jež náležely v první polovině 16. století Václavu Žákavci ze Žákavy. Ten kolem roku 1545 oba statky prodal Volfovi Rýzmborskému z Janovic, od něž se v roce 1550 dostaly Pavlovi Kořenskému z Terešova. Po něm následoval jeho syn Adam, a když tento bez potomků zemřel (měl jen syna Mikuláše zabitého roku 1589), převzala Lažany a Milčice jeho sestra Alžběta, která jejich spoludržitelem učinila roku 1604 svého manžela Fabiana Joachima Sekerku ze Sedčic. Hned roku následujícího prodali manželé Sekerkovi svému sousedu Janovi nejstaršímu Horčicovi z Prostého na Bratronicích za 100 kop míšeňských grošů „rybník řečený Chvalov a pod týmž rybníkem loužek, též lesy za týmž rybníkem k Lažanům náležející až do gruntů čekanických a rošických s grunty téhož pana Jana nejstaršího z Prostého se stejakjící i ty drahý a lesy nad týmž rybníkem, kterýž předešle lidem osedlým ve vsi Milčicích náležely až do dědin a luk milčických“. Milčickým hospodářům bylo při tom zaručeno, že nový majitel pozemků jim nebude bránit pást dobytek v loužku, mít zde průhon a chodit stezkou po hrázi na jejich pozemky.

Pečeť Přibyslava z Milčic z roku 1388

Pečeť Ctibora z Milčic z roku 1452

V Milčicích se tehdy nacházel panský dvůr (v areálu č. p. 13, do jehož blízkosti je lokalizována středověká milčická tvrz), který na rozdíl od vsi samotné měnil majitele. V letech 1603–1615 patřil Petrovi Řepickému ze Sudoměře, manželu Alžběty, sestry Fabiana Joachima Sekerky ze Sedčic na Lažanech. Za třicetileté války zde bydlela Alena Březská z Ploskovic, vdova po Adamovi Jiřím Sekerkovi, která chtěla dvůr roku 1637 jménem sirotků prodat, avšak žila v Milčicích ještě v roce 1652.

Když po skončení třicetileté války vznikl v letech 1653–1655 náš nejstarší katastr

poddanské půdy – berní rula, byl do něj zahrnut i statek Lažany s Milčicemi, jehož majitelkou byla roku 1654 Anna Salomena Eberková, rozená Pešíková z Komárova. V Milčicích tehdy hospodařilo 5 rolníků (Martin Pruha, Pavel Myslík, Jan Hlaváč, Jan Souček, Matouš Krounek), 1 nově osedlý (Bartoloměj Jankovic) a 2 zahradníci – majitelé usedlostí s minimální nebo žádnou výměrou půdy (Petr Krejčí, Dorota Kantorka).

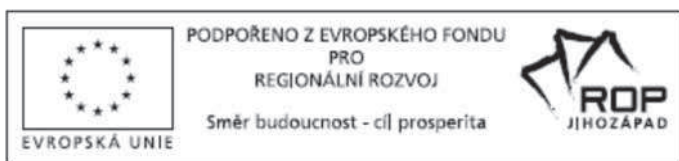
Součástí statku Lažany, zvaného někdy pro odlišení od Defurových Lažan na Horažďovicku Lažany Enisovy (podle rodu Enisů z Atteru a Iveaghe, který jej vlastnil od 2. poloviny 17. století více než 250 let), byly Milčice až do zrušení patrimoniální správy v roce 1850. Vrchnost zde nadále provozovala dvůr, a to až do roku 1793, kdy jej prodala Františku Hrbkovi, jehož potomci zde hospodařili až do 20. století. V roce 1792 byla ve vsi postavena kontribuční sýpka.

Ve se v průběhu staletí pozvolna rozrůstala. Roku 1770 zde bylo již 16 usedlostí a v roce 1840 28 domů s 214 obyvateli včetně 1 židovské rodiny. Na počátku 20. století žilo v Milčicích 170 obyvatel v 31 domech. Poté se jejich počet začal postupně snižovat. K 1. lednu 2013 je zde evidováno již jen 22 obyvatel.

Když byly po zrušení patrimoniální správy v roce 1850 ustaveny obecní samosprávy, vytvořily Milčice společnou obec s Čekanicemi. Osamostatnily se roku 1873; prvním starostou byl zvolen Vojtěch Hrdlička z č. p. 9. Samosprávnou obcí zůstaly Milčice do roku 1960, načež byly připojeny zpět k Čekanicům, s nimiž pak od 1. dubna 1976 spadají pod MěSTNV, dnes Městský úřad Blatná.

Vladimír Červenka

Rekreační areál města Blatná zahájil provoz

Obyvatelé a návštěvníci Blatné se konečně dočkali. V horkých dnech najdou osvěžení a odpočinek v novém „Rekreačním areálu města Blatná“, který vznikl za podpory ROP Jihozápad.

Nový volnočasový areál vznikl na území bývalého zanedbaného areálu stavebního podniku STEKO. Dominantou koupaliště je nerezový bazén se třemi plaveckými drahami v délce 25 metrů a s vodními atrakcemi. Druhý bazén tvoří dětské brouzdaliště také v nerezovém provedení s herními prvky. V jejich blízkosti se nachází prostorné dětské hřiště. Součástí revitalizace areálu byly i nové přípojky vodovodu, kanalizace a plynu a dvě budovy se zázemím pro celý areál.

Dne 7. 6. 2013 se uskutečnil v dopoledních hodinách „Den otevřených dveří“ včetně slavnostního přestřižení pásky panem starostou města Mgr. Bohuslavem Navrátilem a Ing. Pavlem Vrbou, ředitelem závodu České Budějovice akciové společnosti EUROVIA CS a. s..

V sobotu 15. 6. 2013 se pak otevřela poprvé brána areálu pro širokou veřejnost. Žáci ze školního parlamentu ZŠ TGM Blatná přestřižili

Den otevřených dveří. Foto Jaromír Formánek

Takto cvičí Ještěřky. Foto Edita Hoštičková

po krátkém proslovu pana místostarosty Pavla Ounického pásku a celý areál pak patřil dětem po celý den zdarma. Díky „Duhovým Ještěrkám“ bylo celé dopoledne o zábavu postaráno. Dětem i dospělým se líbily zábavné hry a soutěže. Největší úspěch měla veselá rozcvička rozverných plavčičků.

Rekreační areál je veřejnosti přístupný od května do září každý den mimo pondělního sanačního dopoledne. Vstupné je 20 Kč a 10 Kč pro děti, studenty a seniory. Více informací najdete na <http://www.plavecakblatna.cz/index.php> nebo na telefonním čísle vedoucího provozu 774 437 711.

Bohumila Hoštičková, OMIR, Městský úřad Blatná

Šup do vody. foto Edita Hoštičková

Tricyklista Václav Vokůrka z Blatné obsadil skvělé 2. místo na EP v Elzachu (Německo)

Seriál paracyklistických závodů Evropského poháru zavedl v červnu naše tricyklisty nejprve do Švýcarska, pokračoval v německém Elzachu. Po 4. místě ve Švýcarsku zabojoval Václav Vokůrka v časovce i silničním závodě v Elzachu a svojí excelentní jízdou si vybojoval druhé místo ve velmi silně obsazeném závodě.

Oba závody byly oficiálním sportovním podnikem zařazeným do kalendáře Mezinárodní cyklistické federace (UCI). To znamená, že hendikepovaní cyklisté zde získávají body do světového umístění paracyklistů v rámci žebříčku UCI.

Vašek se v současné době drží v elitní desítce na 9. místě na světě. Toto umístění je pro nás o to úspěšnější, že je vybojoval pouze za body EP, protože na závodech světového poháru a mistrovství světa nemůže z finančních důvodů startovat. Závody SP a MS jsou pak mnohem lépe bodově ohodnocené, než závody EP, na kterých Vašek závodí.

Za náš klub startovala také Alice Armstarková (WT2) a Lada Ekrťová (WT1). Lada i Alice vybojovaly na obou závodech 1. místa a ve světovém žebříčku dlouho ve svých kategoriích držely skvělé druhé příčky, ty však opustily po neúčasti na závodech SP a posunuly se na 4. a 6. příčku.

Více na www.skstricykl.estranky.cz

Naše tricyklisty podporují:

Krajský úřad Jihočeského kraje, Svazek obcí Blatenska, Město Blatná, Nadace JŠT, Nadace Agrofert, Lesy ČR s.p., Kamenictví Honzík, SAIATU FOUNDATION Bilbao, GE Money Bank

Za SKS Tricykl Blatná Hana Kolínská

Václav Vokůrka na 2. místě v Elzachu

Václav Vokůrka na startu časovky

Družstvo Rosniček z SKS Tricykl obsadilo 1. místo v iBoccie ve Frymburku

Do boje v iBoccie se s velkou vervou pustilo naše družstvo Rosniček. V červnu vybojovalo 1. místo na turnaji v iBoccie ve Frymburku. Pohár za nejúspěšnější hráčku obdržela naše hráčka Katarína Martínková. V silnější konkurenci

Boccia

pak naše družstvo obsadilo pěkné 4. místo na úvodním závodě 1. ligy v iBoccie, který se hrál v Českých Budějovicích. Hráčky získaly prvních 12 bodů a získaly dobrý základ pro celkové umístění v 1. lize.

Za SKS Tricykl Blatná Hana Kolínská

Vítězky v iBoccie Frymburk

SKS Tricykl na veletrhu SPORT FEST v Českých Budějovicích

SPORT FEST je první sportovní veletrh na jihu Čech, který se konal ve dnech 14. až 16. června 2013 na Výstavišti v Českých Budějovicích. Kromě ukázky činnosti klubu SKS Tricykl, určené pro hendikepované sportovce, tu na návštěvníky čekaly tradiční

Jirka Mádl na našem stánku

i ty méně tradiční sporty, sportovní móda, výživa, zdravý životní styl a wellness.

Součástí veletrhu byl také bohatý doprovodný program, plný známých osobností, autogramiád, soutěží Jména jako Petr Havlíček (TV Prima - Jste to, co jíte), Jiří Mádl (herec), Lukáš Osladil (účastník Mr. Olympia 2012), Vitor Tavares Mendes (Kizomba a Afro-fitness), NG Dance Crew, Milan Gulaš a mnoho dalších.

Za SKS Tricykl Blatná Hana Kolínská

Římskokatolická farnost Blatná
a Klub přátel Blatenska

zvou na

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

u příležitosti poutní slavnosti
Nanebevzetí Panny Marie

neděle

18. srpna 2013

od 14:00

děkaný kostel
Nanebevzetí P. Marie v Blatné

Jakub Komrská – varhany

Jan Hrdlička – trubka

Vstupné dobrovolné na potřeby kostela

Na kole dětem

Jedná se o jedinečnou akci – veřejnou sbírku na podporu dětí s onkologickými chorobami. Tato událost se svým charakterem a mezinárodním rozsahem zařadila mezi významné sportovní projekty na podporu onkologicky nemocných dětí. V roce 2013 se konal již 4. ročník. Peloton cyklistů v čele

Cyklotour 2013, 4. etapa,
Josef Zimovčák v BlatnéStarosta města Bohuslav Navrátil předal
symbolický šek Josefu ZimovčákoviZdravý malý Adam už ví, že jízda je
určena těm, kteří takové štěstí nemají

s Josefem Zimovčákem vyrazil na desetidenní cyklojízdu.

Projekt, který přináší malým onkologickým pacientům možnost účastnit se rekondičních pobytů, má smysl. Trasa 4. etapy vedla přes Blatnou, kde se peloton 9. června zastavil.

Text: František Šesták

Foto Ivo Dvořák

<http://www.nakoledetem.cz>

SKALIČANY

Dětský den aneb vítání prázdnin ve Skaličanech

Dětský den se zlehka zabydluje jako součást společensko – kulturního dění i ve Skaličanech. V letošním roce byl posunut až na neděli 30. května, jelikož v původních termínech nebyla nebesa nakloněna našim záměrům a jelikož u nás můžeme pořádat pouze venkovní akce, museli jsme se přizpůsobit a tak letošní dětský den získal přívlastek „... aneb vítání prázdnin“. Pro naše nejmenší ratolesti byla připravena řada soutěží, kterými byly

kupříkladu skákání v pytli, střelba na terč, orientační běh, hod na kuželky, chytání rybiček či kozí dráha, na kterou se vydalo i několik dospěláků. Skaličanské maminky, dámy a slečny pojal organizaci celého dne jako vždy precizně a celé zázemí fungovalo na jedničku. Velký úspěch měl u dětí skákací hrad zapůjčený od paní Antošové z Blatné. Sponzorem dětského dne byla obec a trn z paty nám v jedné nesoutěžní kategorii vytrhli Kopeckých, děkujeme! Odměnou všem byla nepochybně spokojenost na tvářích našich nejmenších spoluobčáňků.

Václav Cheniček

Poutový víkend ve Skaličanech se (snad) stává tradicí

V letošním roce se již potřetí odehrály akce související s poutovým víkendem ve Skaličanech. Skaličanská pouť, která připadá na první neděli po svátku sv. Jana Nepomuckého, se v rámci oslav s ní spojených již pomalu stává akcí tradiční. Jako vždy zabírají přípravy poutové veselice mnoho času a úsilí organizátorů, kterými jsou Osadní výbor Skaličany a Sbor dobrovolných hasičů Skaličany. Dobrovolníci z řad občanů mají vždy plné ruce práce, aby vše proběhlo tak, jak má a odměnou jim je vždy hladký průběh celého víkendu a dobrá nálada, která panovala i v roce letošním o což se zasloužila vynikající hudba v podání K-Bandu pana Klímy a Hudba pana Koubka. Program měl být doplněn sobotním překvapením, ale to bohužel nevyšlo a náhradní program se v šibeničním termínu sehnat nepodařilo. Víťazným zpestřením však byl sobotní průjezd závodu Českého poháru v cyklistice, který absolvoval celkem jedenáct okruhů, mimo jiné i naší vesnicí. V pelotonu cyklistického závodu jsme mohli zahlédnout českou špičku v tomto sportu. Doprovodným programem pouti byla výstava starých pohlednic z blatenska, která byla připravena v úřadovně, přičemž své poklady na tuto prezentaci poskytlo pět sběratelů těchto historických artefaktů. Výstava se setkala se slušným zájmem ze strany veřejnosti. Sobotní noc byla opět vylepšena půlnočním překvapením, tentokrát dorazil nebožtík Alois.... Nedělní odpolední posezení pak zcela tradičně a po svém opepřil zdařilými tanečními kracemi Petr Samec. Vyvedený

nejmenší tanečníci Barunka Turková a Jiřík Vylita

tanečnice Kamilka Bari, Mája Mazánková, Linda Lehečková a Eliška Řihová

Petr Samec vyzývá k tanci

Část realizačního týmu: Milan Počta, Václav Cheniček, Lukáš Turek, Radek Jaroš, Luba Mazánek, Jarda Fořt, Jirka Kotál, Zdeněk Slezák

poutový víkend byl ve znamení pestré nabídky výborných kulinářských specialit a neobešel by se bez podpory Města Blatná a dalších, kterým patří poděkování: Obec Nezdřev za materiální podporu, Obaly Blatná, s.r.o. za poskytnutí zázemí pro hudbu, Hospoda u Čiláka Buzice (Petr Samec), Truhlářství Vylita Skaličany, Jaroslav Fořt – zednické práce, Zákup Skaličany, Víno Žilá, Bohemia Konstrukt Strakonice, Oldřich Jaroš – Drůbež a lahůdky Blatná. Speciální a zvláštní poděkování patří všem místním občanům, dobrovolníkům nadšencům, patriotům i přespolním, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu příjemného víkendu a návštěvníkům za to, že přišli (zejména bezdědovičtí předvedli vynikající výkony)!

Václav Cheniček

FK Kozel Skaličany zpestřil Buzického bejka 2013

V loňském roce vznikl ve Skaličanech amatérský Fotbalový klub Kozel a během tamního říjnového posvícení byl uspořádán exhibiční fotbalový zápas Kozlů proti zbytku světa a zároveň proběhl turnaj „Skalčanská penclé“. Trochu z hecu a z recese se tento tým přihlásil na 19. ročník prestižního fotbalového turnaje Buzický bejk, který se konal poslední červnový víkend roku 2013 a kterého se také zúčastnil, v podstatě jako jediný zcela amatérský tým doplněný o několik málo hráčů, kteří to s míčem opravdu umí. Na sportovním poli jsme se nemožili s profi týmy rovnat, ale špatný dojem jsme nepochybně nezanechali, herní projev nebyl zlý a naše účast byla pro organizátory tradiční akce jakýmsi zpestřením, což bylo i hybnou silou bejka Petrem Samcem náležitě oceněno. A proč FK Kozel? Blatenská kráva už tu byla, Buzický bejk tu je, tak byl Kozel tak nějak na řadě, nehledě na fakt, že nám jeden z členů týmu, který však na Bejkovi nehrál, zapůjčuje jako maskota svého vycpaného majestátního puška. A jak jsme vlastně v Buzicích dopadli? Historický bod jsme vybojovali se Sedlicí za remízu 1:1 poté, co jsme se v zápase dokonce ujali vedení. Následovala prohra 1:4 se Škvořeticemi, při které si náš gólman velice dobře postavil branku, jelikož nám ještě desetkrát „zvnilo“. Před naším závěrečným zápasem ve skupině, do kterého jsme nastoupili bez třech opor, byla zajímavá konstelace v tom, že naše případná remíza s Lomem by znamenala postup Sedlice a výhra postup vítězného týmu, tzn. buď Lom či Kozel. Srdnatě bojující Kozlové dlouho prohrávali 0:1 a až těsně před koncem utkání po chybách v obraně obdrželi další dva góly. Jedna remíza a dvě prohry při skóre 2:8 znamenaly konec našeho účinkování na 19. ročníku výborného turnaje, což nás však až zas tolik nebolelo, neboť jsme se vztyčenou hlavou absolvovali turnaj plný vynikajících týmů a skvělých hráčů. FK Kozel Skaličany na turnaji v Buzicích reprezentovali gólman Jarda Fořt a hráči Tomáš Voborník, Dalibor Hanzlíček, Marin Panfil, Jiří Blouvsý, Libor

Kozlové v obranné činnosti

FK Kozel Skaličany

Slezák, Filip Řezáč, Radek Jaroš, Václav Cheniček, Zdeněk Slezák, David Nováček a střelec obou našich gólů Jakub Nový. Dopravu a zázemí zajišťoval kustod Milan Počta. Buzického bejka 2013 vyhráli po penaltovém souboji EL Pacientos (dorostenci z Blatné) před Škvořeticemi. Kozly pravděpodobně ještě uvidíte 20. 7. 2013 na turnaji v Drahenickém Málkově a pak při říjnovém posvícení ve Skaličanech.

Václav Cheniček

Vítězný tým Buzického bejka 2013
EL PACIENTOS

Obecní hřiště pro děti ve Skaličanech zprovozněno

Ve středu dne 12. 6. 2013 proběhla instalace herních prvků na obcí odkoupený pozemek pod Vyhliďkou. Pozemek sice není moc velký, ale zaplatí pán Bůh za něj! Instalaci herních prvků provedla společnost RAJAN EKO, s.r.o. z Rychnova nad Kněžnou. Herní prvky se sestávají z houpadla na pružině (koník), věže Gulliver se skluzavkou a Dobrodružného mostu Wackelsteg. Tento byl dokončen v neděli dne 16. 6. brigádnickou formou, při které byla provedena i úprava terénu hřiště. Všechny prvky jsou certifikovány a většina je vyrobena z recyklovaných plastů. Na brigádě se podíleli Jiří Blovský, Milan Počta, Luba Mazánek, Dalibor Hanzlíček, Václav Cheniček ml., držák na ceduli vyrobil Václav Cheniček st. Všem patří poděkování, stejně jako paní Marii Lehečkové a JUDr. Janě Bauerové za ochotu prodat pozemek obci. Hřiště má svůj provozní řád, který je nutné dodržovat. Naši snahou bude dětský plácek postupně doplnit o další prvky (např. houpačka, altán či lavičky). Nechtě se dětem líbí!

Václav Cheniček

DRAHENICKÝ MÁLKOV Požární soutěž O pohár starosty SDH Drahenický Málkov

Letošní hasičské závody v Drahenickém Málkově připadly na datum 1. června. Avšak počasí nám letos nepřálo. Již kolem 11. hodiny dopoledne, což byla doba největších příprav, začalo pršet a se stoupající tendencí vydrželo pršet až do večera. I přes tuto nepřízeň počasí dorazilo do Málkova celkem 17 soutěžních družstev. Za což jim velice děkujeme, že i v tomto nečase měly chuť si zasoutěžit. S ohledem na počasí běželi muži pouze na 2B a byla odvolána, po poradě s kapitány družstev, mini soutěž o soudek piva. K dispozici byly dva velké stany, kde se diváci mohli schovat. S ohledem na venkovní teplotu, bylo v občerstvení nejžádanějším zbožím svařené víno, grog a káva. Jedlíci si také přišli na své, mohli ochutnat vynikající klobásu či uzené kuřecí stehno. Soutěžilo se ve třech soutěžních kategoriích – muži, ženy, veteráni. Začátek soutěže byl v 13:30 a vyhlášení již v 15:45.

Jako první nastoupili nejstarší závodníci, tedy veteráni. Domácí zaběhli velice pěkný čas a získali tak první místo. Po nich běžela družstva žen, jako první domácí družstvo, které doběhlo v čase 28,17. Překonání je dokázaly pouze ženy z Chobota, ostatním družstvům žen se moc nedařilo. Ani muži neměli moc vyhráno, i při jejich útocích neproběhlo vše hladce. Značný vliv na zhoršení výkonů mělo počasí, proto tentokrát nepadaly žádné rychlostní rekordy. Zvítězilo družstvo mužů ze Sedlice, jejich čas 20,54 jim zajistil první místo. Výsledky se zaznamenávaly na přehlednou výsledkovou tabuli, kterou vyrobili kluci z Málkova. Podobnou můžete vidět na vyšších soutěžích. Pořadí týmů a jejich soutěžní časy si můžete prohlédnout dále.

Veteráni		
Drahenický Málkov		29,04
Chobot		36,08
Ženy		
Chobot		27,39
Drahenický Málkov		28,17
Myštice		53,55
Sedlice		N
Bezdědovice		N
Muži		
Sedlice		20,54
Bezdědovice		20,77
Drahenický Málkov		23,63
Bělčice		25,34
Blatná		27,62
Skaličany		31,73
Chobot		31,74
Myštice		37,61
Uzeničky		47,13
Uzenice		51,23

Desetiboj

Již tradicí od roku 1998 je ke dni dětí pořádat „Málkovský desetiboj“. Letošní ročník připadl na datum 8. 6. a oproti hasičským závodům se počasí vydařilo – celý den bylo krásně slunečno. Do soutěžního klání se zapojilo celkem 23 odvažlivců a jako vždy se soutěžilo ve třech kategoriích – děti do 15 let, muži a ženy. Soutěžit se začalo v deset dopoledne, v poledne byla přestávka, po které se pokračovalo v soutěžení a až do pěti hodin, kdy bylo vyhlášení. Mezi nejobávanější disciplíny patřila střílba ze vzduchovky, slalom na kole a pro některé chůze na chůdách. Pro účastníky soutěže

Týmy mužů, žen a veteránů s poháry

horní řada zleva Pavel Burian, Luboš Kylián ml., Luboš Kylián st. prostřední řada zleva Kateřina Burianová, Hana Jahodová, Nikola Hořejší dolní řada zleva Anna Kyliánová, Pavla Burianová, Stáník Hořejší

bylo občerstvení zdarma a vše se završilo výborným grilovaným masem. V kategorii dětí se na prvním místě umístila Pavča Burianová, druhá pozice patřila Aničce Kylianové a třetí místo získal Stáník Hořejší. V kategorii žen bylo následující pořadí: 1. místo obsadila loňská vítězka Hanka Jahodová, druhé místo získala Kačka Burianová a na třetím místě skončila Nikča Hořejší. V kategorii mužů se oproti loňsku nezměnilo vůbec nic, stejně jako loni zvítězil Luboš Kylián ml., druhé místo získal Pavel Burian a třetí místo obsadil Luboš Kylián st.

Lucie Kyliánová

Druhý ročník turnaje Romana Vonáška

Dne 22. června 2013 v 9.00 hodin byl zahájen druhý ročník turnaje starších přípravků O pohár Romana Vonáška, bývalého fotbalového reprezentanta České republiky. Zorganizovat turnaj se podařilo díky generálnímu sponzorovi Technickým službám města Blatné s.r.o. a členům fotbalového oddílu TJ Blatná.

Slavnostního zahájení se ujal Roman Vonášek, který s sebou přivezl vzácného hosta Jana Kollera. Setkání s fotbalovou hvězdou byl pro všechny mladé fotbalisty velký zážitek. Na památku mají společné fotografie a snad i autogram.

Celkem startovalo osm týmů: Blatná, Bělčice, Březnice, Horažďovice, Hradiště, Protivín, Rožmitál pod Třemšínem, Sedlice. Zápas probíhal souběžně na dvou travnatých hřištích. Hrál se systémem sedm hráčů plus jeden brankář podle pravidel pro mladší žáky.

Výsledky turnaje:

Skupina A:

Pořadí:	1. Protivín	9 bodů	skóre 15:0
	2. Sedlice	6 bodů	skóre 4: 6
	3. Březnice	3 body	skóre 2 :10
	4. Horažďovice	0 bodů	skóre 0 : 5

Skupina B:

Pořadí:	1. Rožmitál	9 bodů,	skóre 8 : 0
	2. Hradiště	6 bodů	skóre 7 : 3
	3. Blatná	3 body,	skóre 1 : 4
	4. Bělčice	0 bodů	skóre 0 : 9

FINÁLE

Protivín - Rožmitál pod Třemšínem 7 : 1

Konečné pořadí turnaje:

1. Protivín
2. Rožmitál pod Třemšínem
3. Hradiště
4. Sedlice
5. Blatná
6. Březnice
7. Bělčice
8. Horažďovice

foto Miroslav Šimůnek

Předání cen se ujal starosta města Mgr. Bohuslav Navrátil, ředitel TS města Blatné s.r.o. Pavel Srb a Michal Rakovan.

V závěru turnaje hráči bývalého dorostu předali trenéru Václavu Brožovi ocenění za dlouholetou práci pro blatenský fotbal.

V rámci fotbalového turnaje byla pro jednotlivé fotbalové oddíly a další zájemce přihlížející fotbalovým kláním uspořádána „soutěž“ ve třídění odpadů. Každý fotbalový oddíl dostal směs odpadů k rozřídění

(úsporná zářivka, běžná žárovka, baterie, elektrozařízení, nebezpečný odpad, bioodpad, léky, objemný odpad, sklo, plast, papír, nápojový karton), některé odpady byly skutečné, pro jiné jsme z důvodu bezpečnosti připravili karty s obrázkem příslušného odpadu. Dále děti odpovídaly na otázky z oblasti odpadů a doplňovaly pomocí osmišměrky chybějící slova do říkanky. Pro nejmenší zájemce o třídění bylo připravené zábavné bludiště „kam se zářivkou“, hledání rozdílů a doplňování písmenek rozlišených podle barev do říkanky. Zdálo se, že se děti ujal úkolů s chutí. Za jejich úsilí ve třídění odpadů byly odměněny cenami. Soutěže pro děti připravila Markéta Karešová a Ing. Martin Dolejš z oboru životního prostředí Městského úřadu Blatná.

Hodnotné ceny si odnesli všichni účastníci turnaje a to především díky sponzorům:

TS Blatná, Elektro S.M.S., Sportakcent, Strom Lnáře, JohnDeere, BP service, NáradiOnline. cz, Elektro Rubáš, Autodílny Chvátal, Václav Mašek, Dynal, ECO-F, Borga, Europa CS a.s., TM Blatná, Inchema, Pekařství Vrána, Jiří Říha Datel-Restaurace Sokolovna, Město Blatná

Kateřina Malečková

foto Miroslav Šimůnek

Granty a dotační tituly

Stejně jako v jiných odvětvích i ve školství je možné získat finanční prostředky formou grantů a dotačních titulů. Stěžejní byla v tomto roce dotace z programu EU – peníze školám, vyhlášeným MŠMT v rámci OP VK. Náš projekt s názvem „Všechny cesty za poznáním“ se překlenuje do poslední části, skončí na začátku kalendářního roku 2014. Ze získaných finančních prostředků (celková částka 2 243 312,- Kč) jsme již pořídili interaktivní techniku do téměř všech tříd, zařídili novou počítačovou učebnu, všichni vyučující mají k dispozici notebooky, prošli již mnoha školeními, vyučující anglického jazyka absolvují zahraniční kurz, počítáme i s nákupem učebních pomůcek. Podmínkou bylo i vytvoření učebních materiálů, a to jak v papírové, tak digitální podobě. Už jich bylo našimi učiteli vytvořeno a oficiálně schváleno celkem 752 a další jsou připraveny ke schválení.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Další finanční prostředky jsme získali díky vyhlášeným grantům Jihočeského kraje – na poradenské pracoviště, dopravu žáků na dopravní hřiště, návštěvu žáků z Važce i od zřizovatele – na návštěvu z Važce a na preventivní programy

Zapojujeme se i do projektů jiných subjektů. Prostě se snažíme získat finanční prostředky i z jiných zdrojů. Naše snaha byla pozitivně hodnocena i inspektory, kteří v závěru školního roku provedli ve škole celkovou inspekci.

Soutěžiš, soutěžíme – 2. část

V minulém čísle jsem vás seznámila s výsledky našich žáků v soutěžích a olympiádách. Bylo by nefér neuvést i další skvělé výsledky, kterých naši žáci dosáhli po uzávěrce minulého čísla. Tady jsou: Nela Klímová (VIII. A) se umístila v sólové kategorii krajského kola Jihočeského zvonku ve zlatém pásmu a stejného vynikajícího výsledku dosáhly v duu společně s Markétou Kernedlovou (IX. A). Johana Vinšová (VIII. A) se umístila v krajském kole biologické olympiády na krásném 4. místě.

Úspěchů dosáhli i naši sportovci: družstvo fotbalistů 2. st. prošlo přes 1. místa v místním a okresním kole Coca Cola Cupu až do kola krajského, kde obsadilo krásné 2. Místo. Fotbalisté 1. – 3. tříd v McDonald's Cupu postoupili díky 1. místu v okresním kole také do krajského kola, kde skončili pátí, v té samé soutěži se družstvo 4. a 5. tříd umístilo v okresním kole na 9. místě. Neztratili se ani atleti, kteří v Poháru rozhlasu vybojovali následující umístění: P. Chvátal (VI. A) 1. místo ve skoku dalekém, K. Brožová (IX. A) 3. místo v běhu na 800 m, B. Kvarda (IX. B) 3. místa ve vrhu koulí a běhu na 1 500 m a konečně štafeta starších chlapců (B. Kvarda, O. Tkadlec, M. Sedláček a F. Hrádek) se v běhu na 4x60 m umístila na 3. místě. Družstvo atletů 1. stupně obsadilo v okresním kole atletické všestrannosti pěkně 5. místo. A ještě zbývá doplnit výsledky hokejbalistů, kteří se zúčastnili turnaje „Hokejbal proti drogám“. Zde jsme získali dvě prvá místa (družstva žáků 4. a 5. tříd a 8. a 9. tříd) a jedno 2. místo – družstvo 6. a 7. tříd.

Všem soutěžícím děkuji za vzornou reprezentaci školy, vyučujícím pak za jejich přípravu.

Jiřina Karlíková, ředitelka školy

Akademie 29. května 2013

Dlouho dopředu byly děti zvědavé: „Paní učitelko, budeme zase vystupovat na akademii?“

O pestrý program se postarali více než dvacetí vystoupeními všechny třídy, učitelé, některé kroužky a hosté ze ZŠ Holečkova a DDM.

Karnevalem plným masek a řádění zahájili odpoledne naši nejmladší prvňáčci. Druhé třídy si zkusily dovádění zvířat. Třetíáci si zaplavali v akváriu. Do školního ráje nás pustili krásní andělé ze čtvrtých tříd. Publikum, ale i vystupující děti si užily mejdan pátých tříd, vtipné reklamy připravené v VII. B, odvážné tance osmáků, ale i pohádky. Červená karkulka dramatického kroužku se šťastně zachránila a pohádka Kouzla králů si nás získala svou romantickou písní a kouzelnými kuchtíky a kuchtíčkami ze VII. A. Třída VI. A předvedla úžasná vystoupení svých talentů. Některé si získal černobílý tanec, ale jiní volili judo či pantomimu. Žáci několika tříd naopak ukázali své nadání na jazyky.

Největší úspěch slavily akvabely z VIII. C. Tato třída již bodovala minulý rok nepřekonatelnou baletní produkcí a letos své prvenství obhájila. Moc se těšíme, jak nás pobaví příští rok.

Závěr akademie patřil našim nejstarším. Deváté třídy se ve své inscenaci vrátily do prvních školních dní, ale zkusily si i zestárnout. Ať se jim v životě daří a nám ostatním, žákům, učitelům i rodičům, přeji nezapomenutelné zážitky z dalších akademií.

Ivona Procházková

Branná soutěž

26. 6. se škola změnila v soutěžní arénu – probíhala tu branná soutěž pětičlenných hlídek, jejímiž hlavními pořadateli byly HZS Strakonice, Klub svazu CO, Policie ČR, SDH Blatná a škola. Měli jsme ji připravenou na školním dvoře, ale vzhledem k deštivému počasí jsme museli přistoupit na „mokrou variantu“.

Až na střelbu ze vzduchovky jsme ve škole zabezpečili všechna stanoviště – prostředky improvizované ochrany, evakuační zavazadlo, topografie, požární příprava, džberová stříkačka (ta samozřejmě v improvizované podobě), hod na cíl (ne granátem, ale krikeťákem), test dopravní výchovy a dvě stanoviště první pomoci (ta zcela zabezpečili naši školní zdravotníci – členové zdravotnického kroužku pod vedením p. vych. M. Džisové). Družstva 1. i 2. stupně prošla všemi stanovišti a pečlivě sbírala na stanovištích body. Výsledky byly následující:

1. stupeň: 1. místo V. B, 2. místo IV. A a 3. místo V. A

2. stupeň: 1. místo IX. B, 2. místo VIII. B a 3. místo VIII. A

Teď si prošli stanovišti jen členové jednotlivých družstev, na podzim při branném cvičení si je projdou celé třídní kolektivy.

Dětská slavnost

Jak nejlépe ukončit školní rok? Dětskou slavností.

Nepřející počasí na počátku června nás donutilo oslavy dne všech dětí přesunout až na 12. června.

Vychovatelky školní družiny na tento den připravily zábavný program pro děti ve formě her a soutěží. Akce probíhala na školním dvoře a v tělocvičně, kde se sportovní hry střídaly s hlavo-

lamy. Nechyběly hry s míčem

a švihadly, skládání obrázků, přiřazování správných odpovědí, malování, minigolf, skákání v pytlích, chůze na chůdách a mnoho dalších aktivit. Za každé správné splnění úkolů děti získaly žetony, které si proměnily za sladké i věcné odměny.

Akce provázela pozitivní a dobrodružná nálada. Celé odpoledne se děti báječně bavily a domů odcházely s úsměvem na tváři.

Vychovatelky ŠD

Slavnostní pasování na čtenáře

11. 6. a 13. 6. 2013 proběhlo v Městské knihovně v Blatné „Pasování prvňáčků na čtenáře“. Nejen pro děti, ale i pro nás učitelky to byla nová událost. Velmi mile nás překvapila.

Naše děti v knihovně přivítala paní knihovnice Zahradnice, která pěstuje písnička a hned z nich každého vyzkoušela. Se svými šikovnými pomocnicemi Terezkou a Adélkou pak naučila děti správnému zacházení s knihou a slušnému chování v knihovně. Následovala pohádka, ve které zvířátka v lese našla pohozenou knihu a nakonec ji odevzdala právě naši paní knihovnici Zahradnici. Po pohádce nastal ceremoniál pasování. Pan král přečetl čtenářský slib rytířů rádu čtenářského a pasoval děti na čtenáře. Každý pasovaný dostal pamětní list a knihu Medvědí pohádky od Ivony Březinové. Na závěr dal pan král dětem několik hádanek a ony jemu také.

Nám učitelkám i dětem se pasování moc líbilo. Věříme, že děti budou

knihovnu rády navštěvovat a budou rády číst. Děkujeme pracovnícím knihovny za velmi vydařenou akci a věříme, že se stane tradicí.

Marcela Karbanová a Iva Tvrďá, třídní učitelky

SOLASIDO

Již popáté si naši malí a mladí zpěváci poměřili své hlasy v pěvecké soutěži SOLASIDO. Jejím duchovním otcem a organizátorem je pan Pavel Justich a společnost DETO.

I když jsme zpočátku měli trochu strach, že se nepřihlásí dostatečný počet soutěžících, už první dny po vyhlášení záměru jsme mohli být klidní. Vybírat bylo z čeho: z prvního stupně se přihlásilo 68 a z druhého 15 zpěváků. Po poradě s hlavním organizátorem jsme je rozdělili do třech kategorií: 1. až 3. ročník, 4. a 5. ročník a 6. - 9. ročník. 29. dubna proběhl konkurz, ze kterého vzešlo 31 finalistů. S těmi pan Justich natočil 3. května písničky na cédečko. Hlavní soutěž potom proběhla 7. května v kinosále blatenské sokolovny. A ti, kteří se přišli podívat, se přesvědčili, že odborná porota to vůbec neměla lehké. Výkony všech soutěžících byli excelentní. Jenže soutěž je soutěž a nakonec se muselo rozhodnout. Pořadí bylo následující:

1. – 3. třídy

1. Srbová Eva (III. B)	Pátá
2. Voborníková Diana (III. A)	Lásku na sto let
3. Bejčková Adéla (III. A)	Ten Chlumecký zámek

4. – 5. třídy

1. Šišková Karolína (IV. B)	Ten, kdo má tě rád
2. Forgáč Kryštof (V. A)	Anděl
3. Brož Václav (V. A)	Po špičkách

6. – 9. třídy

1. Korbelová Adéla (IX. A)	Hallelujah
2. Hrádková Denisa (VI. A)	Z bláta do louže
3. Nová Pavla (VI. B)	Jaký to je

Všichni soutěžící obdrželi CD s finálovými písničkami a pamětní list, ti nejlepší pak věcné ceny i možnost prožít i s rodinnými příslušníky jeden z následujících víkendů na republikovém soustředění vítězů SOLASIDA v rekreačním středisku na Orlíku.

Poděkování na konec patří tajemnici MěÚ v Blatné, p. ing. Janě Kroupové, která se s bravurou zhostila funkce porotkyně, panu Justichovi, který vše zorganizoval, všem soutěžícím za strhující výkony a v neposlední řadě i všem divákům, kteří vytvořili perfektní soutěžní atmosféru.

Závěrečné práce absolventů 9. tříd

Každoročně mají žáci devátých tříd jasno o další cestě již na konci dubna. S vidinou střední školy či učiliště se jim už na základní škole moc pracovat nechce. Je to škoda, že nechtějí pochopit, že když brzy „vypnou“, těžko se budou po prázdninách „rozzíždět“. A pak když na střední škole přijdou první potíže, je vysvětlení hned po ruce – škola nás to naučila. A to nás, jejich učitele ze základní školy, vždycky moc mrzí.

Abychom alespoň trochu zalarmovali jejich schopnosti i na konci školního roku, vyhlášíme v květnu témata závěrečných prací, které žáci musejí zpracovat a před komisí s pomocí interaktivní techniky odprezentovat. Ne však jednotlivci, ale dvoj nebo trojčlenné týmy. Takže musejí vytvořit tým, vyhledat informace k tématu, zpracovat je v písemné podobě i v podobě prezentace a prezentaci „na živo“ předvést. A z jakých témat vybírali letos? Z těchto: Za krásami Blatné, Blatenští umělci, Škola ve filmu, Blatná na stupních vítězů, Alkohol a jiné návykové látky, Partnerská města Blatné (mimo Važce), Važec – partnerská obec a škola, Za krásami jižních Čech. Komise složená ze zástupců školy a zřizovatele – letos to byl místostarosta Blatné pan Pavel Ounický - měla za úkol vybrat nejlepší prezentaci, jejíž autoři byli odměněni na zámku při závěrečném rozloučení knihou.

Letos zvítězila děvčata z IX. A Dominika Češková a Ivetta Šafaříková s prací na téma Blatná na stupních vítězů a z IX. B byly suverénní Hana Loudová a Hana Podlesná se zpracovaným tématem Važec – partnerská obec a škola.

Všechny byly odměněny poslední školní den při závěrečném rozloučení v obřadní síni blatenského zámku.

Poslední zvonění na ZŠ JAK

Poslední školní den (letos ve čtvrtek 27. 6.) je ve škole vždycky slavnostní nálada. A to nejen proto, že prázdniny jsou na dosah, ale i proto, že se loučíme se žáky 9. tříd. A jinak tomu bylo i letos.

Za zvuku starého školního zvonu a cinkajících zvonečků prošli žáci 9. tříd špalírem tleskajících spolužáků až ke „školní bráně“, kde je ze školy „vymetl“ pan školník. Za početného doprovodu rodičů, příbuzných a kamarádů všichni došli až k blatenskému zámku. V obřadní síni se s žáky rozloučil pan místostarosta Pavel Ounický i ředitelka školy. Pozadu nezůstali ani žáci a milými slovy zavzpomínali na roky školní docházky a rozloučili se se svými učiteli. Všichni pak dostali na památku pamětní list s překvapením, které už teď můžeme samozřejmě prozradit. Dostali CD s fotografiemi z akcí, kterých se během školní docházky zúčastnili. Věříme, že z nich měli radost a vždy jim budou připomínat léta strávená na naší škole.

Vítězství přírodovědného kroužku ZŠ TGM v soutěži Putování za románovou krajinou

Od února do června odpovídal každý pátek náš kroužek na otázky ze soutěže Putování románovou krajinou, kterou připravil pan ing. Miroslav Šobr. Za vítězství jsme byli odměněni dvoudenním výletem na Vysočinu. Společnost nám během cesty dělala ZŠ Poděbradova ze Strakonice.

Úterý 4. června

Ještě za šera jsme se v 5 hodin sešli před naší školou, kde si nás vyzvedl již zpola zaplněný autobus. Po dlouhé, únavné cestě, při které ještě někteří dospávali brzké ranní vstávání, jsme zastavili v Humpolci, kde jsme si prohlédli památník Hliníka, známé postavy z filmu Marečku, podejte mi pero. Odtud jsme pokračovali na Žižkovo pole k mohyle Jana Žižky z Trocnova a dalším zastavením byla zmenšenina jeho sochy v Příbyslavi. Poblíž tento slavný husitský vojevůdce 11. 10. 1424 zemřel. O kus dál jsme navštívili hasičské muzeum v místním zámku a potom pokračovali do Hamrů nad Sázavou. Tam jsme navštívili krásně opravený Brdičkův mlýn a dozvěděli se řadu zajímavostí o historii hamernictví na Vysočině. Pak jsme se přemístili do Žďáru nad Sázavou, kde jsme po krátkém rozchodu navštívili Muzeum knihy. Nyní je v jeho prostorách dočasně umístěna výstava Staré pověsti české. Celou expozici nás provázely známé postavy z českých pověstí – vojvoda Krok, Vlasta a praotec Čech. U jednoho z interaktivních panelů jsme se pobavili nad tím, jak by se změnila naše historie, kdyby se praotec Čech nezastavil na hoře Říp, ale došel o kus dál do jiných krajů. Na chvíli jsme si mohli zahrát i na Bivoje a potěžit si mrtvého kance. Po prohlídce nás autobus popovezl k poutnímu kostelu Sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, zapsaného mezi památky UNESCO. Během celé cesty jsme postupně zastavovali u jedinečných soch výtvarníka Michala Olšiaka a obdivovali například jeho Draka nebo Lva s Orlicí. Potom jsme projeli CHKO Žďárské vrchy a zastavili na poslední zastávce v Hlinsku. Tam jsme si prošli skanzen plný malebných roubenek, kdysi typických pro Vysočinu, a odtud jsme už pokračovali do Lipni-

Přírodovědný kroužek při výletě na Vysočinu

Členové přírodovědného kroužku ZŠ TGM

ce. Ve zdejší penzi-
onu U České koruny
napsal Jaroslav Hašek
větší část svého slav-
ného románu Osudy
dobrého vojáka Švej-
ka a my jsme tu po
výborné večeři ulehli
do peřin.

Středa 5. června

Po vydatné snídani
jsme vyrazili na krát-
kou pěší procházku
k nedalekým lomům,

do jejichž stěn jsou vytesána kamenná Ústa pravdy a Brechtschneiderovo ucho. Po krátkém výstupu na blízký kopeček nám byl odměnou krásný výhled z hradu Lipnice a pro navození té správné atmosféry nám Bára Hájková zazpívala v místní kapli píseň „Zpíváš mi rekviem“. Při zpáteční cestě jsme se ještě zastavili u domku J. Haška, ve kterém spisovatel strávil poslední měsíce svého života, a poté, co jsme se naobědvali, jsme se autobusem přesunuli do Havlíčkova Brodu. Tam jsme se při hodinovém rozchodu potkali s Vlado Štanclem z televizních Černých ovčí. Pak jsme navštívili domek literárního kritika, novináře a satirika K. H. Borovského a v tamním podzemí se na chvíli přenesli do starověkého Egypta. Celý výlet jsme zakončili v jihlavské zoologické zahradě, kde se zrovna otevíral nový pavilon žiraf. Někteří z nás měli štěstí a viděli mládě tygra sumaterského, jiní zase ochutnali opraženého červa, ale i ti, kterým tyto zážitky unikly, si nejen ze zoo, ale z celého našeho dvou denního putování odvezli spoustu nových nezapomenutelných vzpomínek.

za přírodovědný kroužek ZŠ TGM Blatná Tereza Kubíková, VII. B

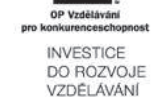
Průzkum školy a projektový den ŽP na ZŠ TGM

Téměř půlroční mapování školy zakončil žákovský parlament (= ŽP) projektovým dnem s názvem Relax 2013.

Třídy soutěžili o nejlepší projekt v soutěži Relax 2013

V průběhu měsíce února a března sbírali parlamentáři informace o škole zaměřené na pět hlavních oblastí: třída, okolí školy, místnost ŽP, ředitelna – sborovna a místo pro setkávání. Dotazovali se žáků i učitelů, sbírali důkazy a na základě zjištěných informací vyhodnotili, jak si v jaké oblasti stojíme. Potěšilo nás, jak dobře jsme na tom s prezentací školy a školních akcí, máme spoustu míst, kde se rodiče i veřejnost mohou dozvědět o tom, co se ve škole děje. Pro žáky pořádáme spoustu akcí, nabízíme velké množství kroužků a třídní kolektivy v průběhu roku zažívají mnoho tradičních i netradičních akcí k posílení kolektivu. Žáci při svém průzkumu ale objevili i oblasti, ve kterých bychom se ještě mohli zlepšit. Navrhli paní ředitelce, jestli by se nemohl zúčastnit školské rady, také upozornili na to, že nemáme žádné propagační předměty s logem školy a nakonec požádali paní ředitelku, jestli by se nemohl zvýšit počet odpočinkových zón ve škole. Tato oblast se pak stala stěžejním tématem na-

šeho projektového dne. Třídní kolektivy navrhly v soutěži projektů spoustu zajímavých nápadů, jak vytvořit odpočinkové zóny na chodbách i ve třídách. Ze všech návrhů jsme 24. 6. uskutečnili celkem čtyři, které od parlamentáři získaly nejvyšší počet bodů.

V průběhu dne tak vznikla na chodbě k učebnám PC „duhová dráha“, u učebny přírodopisu „herna“, III. A si vybavila třídu „kouzelnými podložkami“ a v přízemí si děti mohou o přestávkách zaskákat „panáka“. Celý den utekl velmi rychle, celkem se ho zúčastnilo 6 tříd. Po dohodě s paní ředitelkou mohli parlamentáři ve třídách tlumočit velmi pozitivní zprávu, a to, že ani ostatní nápady, které se při soutěži projektů sešly, neupadnou v zapomnění. V září se k nim vrátíme a pokusíme se jich s žákovským parlamentem uskutečnit co nejvíce. Takže se po prázdninách máme na co těšit ...

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Netradiční předávání vysvědčení

Kdo z nás by si nepamatoval cestu do školy poslední školní den, s deskami na vysvědčení a kytkou v ruce, trochu nervózní ze společenského oblečení a načesaných vlasů? Žáci III. A a VIII. ročníku si s tímhle letos hlavu lámat nemuseli. Pro vysvědčení si totiž vyrazili už o den dříve, v noci si ho převzali v pyžámku a po přespání ve škole v ten „oficiální“ předávací den společně s třídními učitelkami už jen posnádali ve svých třídách.

Ale teď pěkně od začátku ... Pro své žáky jsme si letos připravily malé překvapení, pozvaly jsme je 26. 6. na přespání ve škole spojené s netradiční cestou za vysvědčením. Když žáci s karimatkami a spacáky dorazili, představili jsme jim náš plán. Když se setmělo a ve škole potemněly všechny chodby, změnila se školní knihovna ve „chválírnu“ a žáci

Cesta za vysvědčením

Chválírna...Vstupte!

v „hledáče pokladu“. Každý z nich si našel obálku s popisem trasy, která ho nakonec zavedla až k jeho vysvědčení. Na obálkách ovšem nebyla jména, ale hádanky, takže se každý žák nejdříve musel „najít“. Trasy byly spletité, vedly do prostor skutečně strašidelných, což pochopí jen ten, kdo byl někdy potmě v šatnách

nebo na chlapeckých záchodech. Všichni nakonec našli svůj poklad a společně s ním vyrazili do nejvyššího patra, do „chválírny“, kde jim třídní učitelky ještě předaly pochvalné listy. Bylo kouzelné sledovat, jak se s úsměvem na tváři, s očima navrch hlavy a v pyžamech všichni přirtili do knihovny a vyprávěli si své zážitky.

I třetáci si našli svá vysvědčení

Osmáci už mají své vysvědčení

Doufáme, že se toto netradiční putování za vysvědčením líbilo žákům tak jako nám a že pro ně zůstane zážitkem stejně silným, jako je to slavnostní předávání s deskami a květinou v ruce.

Ludmila Růžičková a Věra Vitáková, třídní učitelky VIII. a III. A

Všechno krásné jednou končí

Červen – měsíc, na který se těší všechny děti. Měsíc, kdy vrcholí roční školní účtování, ale také měsíc, který znamená poslední dny na základní škole pro všechny deváťáky. Ve škole prožili nezapomenutelných devět let. Léta plná přátelství, společných výletů, zážitků, ale i úkolů a povinností. Na poslední školní den se většina moc těšila a když konečně nastal, ukápla i nějaká ta slzička ... Ve čtvrtek 27. června proběhlo na naší škole tradiční poslední zvonění pro žáky devátého ročníku. Následovalo slavnostní rozloučení a předání vysvědčení na blatenském zámku. Pozvání přijali za Město Blatná

Duhová dráha ve škole

Děti tvoří skákacího panáka

zastupitelka Mgr. Zdeňka Lojdová a za Městský úřad Blatná zástupkyně oddělení školství paní Jarmila Vonešová. Se žáky se rozloučila také ředitelka školy Mgr. Marie Šampalíková. Atmosféra byla opravdu slavnostní. Všem žákům byla udělena pochvala třídní učitelky, tři žákyně obdržely pochvalu ředitelky školy a Michaela Bollenová, Barbora Hájková, Zuzana Plechatá, Jan Linhart a Vít Voříšek byli za svou dlouholetou školní práci odměněni knihou.

Chtěla bych touto cestou poděkovat rodičům svých žáků za spolupráci a dětem za čtyři školní roky, které jsem s nimi mohla jako třídní učitelka strávit. Všem přeji příjemné léto, hodně úspěchů v životě a úspěšný start do studentského života. A nezapomeňte: byli jste „parta správná“ a já na Vás budu ráda vzpomínat.

Dana Houzarová,
třídní učitelka IX. A

Prevence nežádoucích jevů na ZŠ TGM Blatná

Jednou z priorit naší školy je budování dobrých vztahů mezi žáky, mezi dětmi a dospělými i uvnitř pedagogického sboru. K upevňování kolektivního ducha i kamarádství mezi jednotlivci směřovaly nejrůznější celoškolské akce – sportovní a jiné soutěže, karneval, bubnování na drumbeny, projektové dny. Žáci 9. tříd se ujali patronátu nad prvňáčky a po celý rok jim usnadňovali a zpestřovali počátek školní docházky. V září jim pomohli zvyknout si v novém prostředí a po říjnovém pasování spolu vyrazili na výlov rybníka, pobavili se na vánoční besídce, pomohli jim s maskami a doprovodili je na karneval, společně vystoupili na akademii. Koncem června proběhlo spaní ve škole a poslední den prvňáčci vyprovodili potleskem své kamarády ze školy. Na svou budoucí úlohu patronů se chystali i osmáci – připravili program na dětský den v mateřských školách. Letos se rozběhl i projekt „Pomocná ruka“, který organizoval žákovský parlament. Při něm starší žáci pomáhali mladším s učením, v době svého volna i přímo při výuce ve třídách. V letošním školním roce jsme v rámci předcházení nežádoucím jevům výrazně spolupracovali s okresním metodikem prevence Mgr. Pavlem Váchou z PPP Strakonice. Ve 2. a 5. třídě proběhly bloky mapující situaci ve třídách a směřující k upevnění kamarádských vztahů. Delší program probíhal v 6. B. Jeho cílem bylo zlepšení vztahů v kolektivu a potlačení případných nežádoucích způsobů chování. Součástí byla i tři setkání s rodiči. V 8. a 9. třídě se uskutečnily besedy na téma právní povědomí.

I my pedagogové se snažíme zlepšovat si dovednosti důležité pro práci s dětmi. Kromě školení a seminářů, jichž se zúčastňují jednotlivci, jsme se letos všichni sešli na dvou společných akcích. O pololetních prázdninách ve škole proběhl seminář Mgr. P. Váchy, který byl zaměřený na práci s třídním kolektivem. Na něj navázal 6. – 7. 5. dvoudenní prožitkový kurz na Kostřatě u Myštic. Vedle nezbytné teoretické přípravy jsme si řadu aktivit vyzkoušeli na vlastní kůži. Načerpali jsme inspiraci i na třídnické hodiny, které jsou v naší škole pevnou součástí rozvrhu. Budeme se snažit nové zkušenosti zúročit v naší práci s dětmi.

Blanka Posavádová, výchovná poradkyně

Poslední měsíce ve 2. třídě ZŠ TGM Čarodějnická škola v ještěřím doupěti

Od pondělí 29. 4. se některé třídy ve škole proměnily na třídy, kde se žáci učili různým čarodějnickým kouskům. Stejně tak tomu bylo i ve 2. A. První den se malí čarodějové a čarodějky potýkali s veršmi o ježibabě a jejím nevydařeném letu na koštěti. Nechyběl ani matematický obrázek s moderní babiznou, která místo koštěte létala na vysavači.

Na další den dostali malí čarodějové a čarodějnice za úkol namíchat čarovný lektvar a seznámit ostatní s jeho ingrediencemi a účinky. Mládí, krásu a dlouhý život sliboval „lektvar života, mládí, krásy nebo nesmrtelnosti“. Jiní zase například připravili nápoj přátelství, zapomení, Blafohnus, Dračí krev a jiné lahůdky. Každou chvíli jsme očekávali, že nás přiletí navštívit naše věrná Kanimůra, ale zřejmě měla spoustu práce a vyřizování, proto nám jen zanechala košík za dveřmi. Potěšit jsme se mohli alespoň s jejími kamarády - hadem Lucinkou a pavouky Ferdou a Fandou. Kanimůra nezapomněla ani na čarodějnické úkoly. V básničce „Škola čarodějnic“ děti prokázaly, že doplňování chybějících znamének nad slovy a tvrdě i měkké souhlásky jsou pro ně už hračka. S její kamarádkou Bertou řadily slova podle abecedy. Kanimůra po dětech také požadovala spočítat dráhu jejího letu, kolik kapek lektvaru mizí na rozdělání, kolik nádob s pavouky si koupila a jiné záludnosti. Nebylo to jednoduché, ale s každým úkolem jsme si poradili znamenitě ☺

Sportovní den

Den dětí v letošním roce připadl sice na sobotu, ale děti z 1. a 2. A její sportovní oslavily už v pátek. Moc jsme si přáli, aby nám den prosvětlilo

sluníčko, to se však schovalo za mraky a ne a ne se ukázat. Nezbylo nám nic jiného, než se opět odebrat do prostor naší tělocvičny a tam si sváteční den pěkně užít. Děti se tradičně utkaly v běhu, skoku z místa a hodů medicim-bálem. Každý se snažil ze všech sil, ale jen někdo může zvítězit. Jako správní sportovci jsme i smutek z porážky zvládli překonat.

Třídní výlet na zámek Radíč

Červen bývá obvykle měsícem třídních výletů. Tento rok byla pro děti z 1. a 2. A naplánovaná 12. června výprava do pohádkového zámku Radíč. Zámek se nachází v malé vesničce nedaleko Sedlčan. Před několika lety se ho ujala skupina šikovných lidí a ti ho rok od roku zvelebují. Nyní se zde pořádají svatby, programy pro školy a rodiče nebo třeba víkendová divadelní představení. Je skvělé, že existují lidé, kteří mají sílu a chuť zachovávat naši historii a podnikat takové základy.

Na děti čekala prohlídka zámku s hledáním čarovného pokladu a následovala návštěva interaktivních komnat: Budoár pro princeznu a Dětská zbrojnice. Zde se holčičky převlékly za opravdové princezny a kluci za statečné rytíře. Pobyt nám zde zpříjemnila kouzelná babička jednoho žáčka, která nás pohostila osečanskými koláčky. I přesto, že okolí zámku postihly červnové povodně, bylo prostředí přízřebné k hrám dětí. Na loučce před zámkem si mohly děti zahrát na rytíře, ozdobit věnečky pro princeznu nebo si odpočinout v chládku na dekách.

Koupání v blatenském bazénu

Začalo léto a s ním i slavnostní otevření místního plaveckého areálu. I naše třída využila krásného počasí a vyrazila svažit svá těla. Doprovodila nás p. Čadková a náramně jsme si to všichni užili. Děti dováděly ve velkém bazénu vždy po šesti a k jejich snadnému odlišení jsme využili slušivé čelenky. Kde kdo nám je záviděl.

Společný výlet s rodiči v Rekreačním zařízení Lučkovice

Jsou to dva roky, co jsme se společně s dětmi scházely v jedné třídě a družině s paní vychovatelkou Pilnou. Uteklo to jako voda a abychom měli ještě na co vzpomínat, vydali jsme se v pátek 21. června na výlet do Rekreačního zařízení Lučkovice u Mířče. Byla to doslova „pirátská výprava“ za hledáním pokladu v čele s dvěma kapitánkami.

Celá naše výprava se rozdělila do pěti pirátských klanů. Nejdříve se každá skupina musela domluvit na názvu, poté následovala výroba vlajky. O kořist spolu soupeřili Piráti moří, Kanibalové, Pirátský meč, Ohniví mečouni a Hobbiti. Došlo i na hledání vzkazu v lahvi. Ten byl napsaný pirátským písmem a stálo v něm, že všichni správní piráti si musí postavit svůj koráb. Nebyla to žádná hračka, neboť podmínky pro stavbu byly jasně dané – použít přírodniny z lesa. Všechny lodě pak společně vypluly po Lomnici do neznámých končin. Dobrý pocit v žaludku nám po celý den kouzlili svými pokrmy paní kuchařky.

Na večerní slavnost jsme pozvali i rodiče, kteří nám do osady dopravili spoustu dobrot. Nechyběly společné soutěže jako přemísťování posádky po kamenech, třídění zásob do pytlů, hledání pokladu v místním pralesi a především opékání špekáčků a hra na kytaru. Celý den završila večerní stezka odvaha, které byla určena jen pro ty nejstatečnější. Nikdo se nenechal zahanbit a každý svůj strach překonal. Ráno na malé piráty čekala sladká odměna v podobě pirátského korábu a pirátský glejt.

A to není všechno! V květnu jsme se účastnili Májového běhu, navštívili výstavu „Není klobouk jako klobouk“, připravovali se na vystoupení na školní akademii. V červnu jsme ještě navštívili dopravní hřiště ve Strakonících a výstavu ptactva a zvířectva blatenských chovatelů.

Tímto bych ještě jednou chtěla poděkovat všem rodičům za dvouletou spolupráci, Hance Merhautové za vánoční a velikonoční zdobení perníčků a pirátský dort, p. Kopecké a její kamarádce za přípravu kuchařského oblečení na školní akademii, p. Poskočilové za ušití pirátských měšců, rodině Žáčků za přípravu cesty za pokladem, maminkám za lahodné občerstvení, tatínkům za přípravu ohniště a posezení a všem těm, kteří se podíleli na tom, aby se jejich druháčky měli po celé dva roky báječně. Krásné prázdniny a pohodový nový školní rok.

Pavla Fousová, třídní učitelka

Zahájení výuky v ZUŠ Blatná

slavnostní zahájení pro
nové žáky ZUŠ

proběhne v pondělí **2. 9. od 10 hodin**

v sále školy

Pro stávající žáky ZUŠ **od 9 hodin**

ve třídách svých učitelů

Úspěchy žáků učitelky Evy Ďurčové

Renomovaná závišínská výtvarnice a uznávaná keramička Eva Ďurčová působí již celou řadu let na ZUŠ Blatná jako učitelka výtvarného oboru. V současnosti vede celkem 6 tříd, v nichž je skoro 60 dětí ve věku od 6 do 15 let.

Součástí činnosti každé základní umělecké školy je i prezentace práce jejích žáků na různých výstavách a soutěžích. Je potřeba říci, že žáci, které Eva Ďurčová vede, získali v minulosti v řadě kategorií mnoho úspěchů na celostátní i na mezinárodní úrovni. Pro svoje třídy se paní učitelka snaží vybírat soutěže, které dětem umožní rozvíjet jejich talent i představitost, naučí je něco nového a jsou i něčím zajímavé. V právě uplynulém školním pololetí získali její žáci tři další ocenění.

Největším úspěchem malých blatenských výtvarníků je získání medaile Lidická růže za soubor kombinovaných výtvarných technik v 41. ročníku prestižní Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice 2013, která se tentokrát konala na téma „Tradice a dědictví mého lidu“. Lidická růže se uděluje vždy nejlepším pracím. Není to poprvé, co žáci Evy Ďurčové získali tuto cennou trofej. Úspěchy ZUŠ Blatná v této soutěži byly i důvodem, proč se zde v dubnu až květnu 2012 konala průřezová výstava nejlepších prací z let 1999 – 2009. O tom jak těžké je takovou výstavu získat svědčí i fakt, že byla v Blatné naposledy v roce 1993. O takto koncipovanou výstavu je zájem po celém světě – např. letos od 10. června běží výstava v Mexico City v prostorách kulturního centra Foro Cultural Magdalena Contreas – nejlepší práce v letech 2002 až 2012, v únoru byla výstava v běloruském Brestu v Uměleckém muzeu brestské pevnosti, v roce 2006 např. ve Státní knihovně v Rio de Janeiro. A mohli bychom tak pokračovat. Jenom v roce 2012 byla výstava v zahraničí celkem 9x - a to od Argentiny až po Irák, včetně výstavy v Evropském parlamentu. V České republice byla pouze na čtyřech místech.

Letošního 41. ročníku Mezinárodní dětské výtvarné výstavy se zúčastnilo neuvěřitelných 25.000 výtvarných prací z více jak 60 států. Skupina blatenských dětí - ve složení Andrea Batystová, Anna Bláhová, Evelyne Brodová, Šárka Červená, Eliška Dvořáková, Marek Hofreiter, Beata Magdalena Jánková, Vojtěch Pojer, Michaela Pragerová, Kristýna Staňková, Magdalena Švecová, Linda Vrbová a Lucia Zadra - oslovila mezinárodní porotu svým průvodem kejkliřů. V kombinovaných výtvarných technikách soutěžilo 1649 prací z celého světa. Výstava byla pořádána pod záštitou ministryně kultury ČR, ministra zahraničních věcí ČR, ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR, předsedy České komise pro

Vítězové soutěže školy InDance a hotelu Slovan

UNESCO a generální ředitelky českých center.

Dalším úspěchem jsou tři ceny poroty z celostátní soutěže „Komenský a my“. Tuto soutěž pořádá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR ve spolupráci s Unii Comenius a ZŠ J. A. Komenského Brandýs nad Orlicí. Literárně historická a výtvarná soutěž pro žáky ZŠ a SŠ na téma „Život, dílo a myšlenkový odkaz J. A. Komenského“ má přispět k prohloubení historického vědomí naší mladé generace, seznamovat s myšlenkovým odkazem Komenského a chápat souvislosti doby minulé a současné. V tomto roce bylo pro kategorii starších žáků vyhlášeno téma „Strom“. Do celostátního finále nakonec zaslalo v této kategorii své práce celkem 496 soutěžících ze 124 škol. Cenu poroty získaly žákyně ZUŠ Blatná Denisa Hrádková, Beata Magdalena Jánková a Šárka Červená ze třídy Evy Ďurčové.

Strom - Šárka Červená

Blatenská žáci se zúčastnili i jednoho netradičního výtvarného klání, které vyhlásila celostátní taneční škola InDance a luxusní hotel Slovan v Jeseníku. Výsledkem této soutěže bylo zpracování výtvarných návrhů na nové prostírání na stůl. Odborná porota hodnotila originalitu nápadu, zajímavost zpracování, individualitu přístupu k zadání, celkový výtvarný dojem a realizovatelnost formou ofsetového tisku. Do soutěže bylo přihlášeno celkem 200 prací z celé republiky. Nakonec porotci ocenili celkem 13 výtvarných návrhů, z nichž 7 zaslali žáci a žákyně paní učitelky Ďurčové! Celkově vyhrála blatenská žákyně Karolína Tichá. Druhé místo také patří ZUŠ Blatná, a to díky Anně Bláhové. Další blatenská žáci se umístili takto: 4. místo – Vanesa Vávrová, 5. místo – Zbyněk Řehoř, 6. místo – Tereza Skolková, 8. místo – Tereza Vaňková a 11. místo – Zbyněk Fiala. Porota mimořádně ocenila ZUŠ Blatnou za soubornou ucelenou práci pod vedením Evy Ďurčové. Takového ocenění se nedostalo žádné jiné ZUŠ z celé České republiky.

Do budoucna nám zbývá nic jiného než popřát malým výtvarníkům ze ZUŠ Blatná a paní učitelce Evě Ďurčové hodně dalších podobných úspěchů na nejrůznějších výtvarných soutěžích.

Miroslav Hoštička

Ještě k výstavě „Není klobouk jako klobouk“

Součástí výstavy o přírodě (a nejen o ní) je vždy soutěžní test. Letos bylo do soutěžního boxu vhozeno celkem 89 testů, z toho 1 test nebyl podepsán, 56 žáků z 1. stupně vyplnilo test a z 2. stupně se soutěže zúčastnilo 32 žáků. Na všechny odborné otázky bylo možné nalézt odpověď na výstavě. A že test nebyl úplně jednoduchý, svědčí skutečnost, že nikdo neměl celý test dobře vyplněný. Nejčastější chyby byly v otázkách č. 10 a 12:

- 10 - Divotvorný klobouk je divadelní hra, kterou napsal Václav Kliment Klicpera
- 12 - Hodnost biskupů popř. arcibiskupů ve znaku vyjadřuje m.j. zelená barva klobouku

A ještě jména nejúspěšnějších soutěžících.

1. stupeň základní školy:

14 bodů získal pouze jeden účastník soutěže: Štěpán Drda, 3. A, ZŠ Máj 2 - České Budějovice

13 bodů získali:

Jára Čadek, ZŠ TGM Blatná, 5. třída, Lenka Honzová, Eliška Hájková a Ludmila Karlíková, ZŠ Lnáře, 5. ročník, Josef Kratochvíl, ZŠ TGM Blatná, 5. třída, Viktor Borský, ZŠ TGM Blatná, 5. třída, Adam Fous, ZŠ JAK Blatná, 4. A, Vanesa Vávrová, ZŠ JAK Blatná, 4. A, Lukáš Fořt, ZŠ TGM Blatná, Luboš Severin, ZŠ TGM Blatná, 5. třída

2. stupeň základní školy

13 bodů získaly žákyně:

Ivana Maroušková, ZŠ JAK Blatná, 6. A

B. Koželuhová, A. Fořtová, O. Machovcová, Rodová, ZŠ TGM Blatná, 6. A

Všem gratulujeme, pro vítěze jsou připraveny drobné ceny v kanceláři SOB, vyzvednout si je můžete po telefonické dohodě na č. 728 881 358 do konce září 2013.

Bohumila Hoštičková
Radka Vokrojová

TOP 10 nejžádanější tituly v Městské knihovně Blatná**Knihy pro dospělé:**

1. E. L. James, Padesát odstínů šedi
2. E. L. James, Padesát odstínů temnoty
3. D. Žák, Návrat krále Šumavy
4. J. Hájíček, Rybí krev
5. J. Nesbø, Švábi
6. L. Kepler, Hypnotizér
7. S. Larsson, Milénium 1., 2., 3.
8. K. Tučková, Žitkovské bohyně
9. M. Váňová, Ať myši nepláčou
10. M. Váňová. Náhoda nebo osud

Knihy pro děti:

1. Šmoulové
2. F. Simonová, Darebák David rockerem
3. J. Kinney, Deník malého poseroutky 1. - 6.
4. J. Wilsonová, To nejhorší na mé sestře
5. P. Šrut, Lichožrouti navždy
6. P. C. Cast, Škola noci
7. C. Bruneau, Malý princ a Planety slova
8. Malý princ a Nefritová planeta
9. R. Bizzi, Winx club
10. D. Meadows, Duhová kouzla

Přejeme svým malým i dospělým čtenářům příjemné prožití léta, spousty hezkých zážitků z prázdnin i dovolených. Zároveň se všem omlouváme za přerušovaný provoz v městské knihovně z důvodu revize knihovního fondu, která probíhá v době od 8. 7. do 9. 8. 2013. Od 12. srpna bude nadále výpůjční doba shodná jako doposud. V oddělení pro dospělé pondělí, středa, čtvrtek od 9:00 hodin do 18:00 hodin. V oddělení pro děti o prázdninách pondělí, středa, pátek od 9:00 hodin do 12:00 hodin, ve školním roce pondělí a pátek od 12:00 do 16:00 a středy od 12:00 do 18:00 hodin.

V prostorách budovy Centra kultury a vzdělávání Blatná, na chodbě před knihovnou, proběhne i letos již tradiční každoroční výprodej starých, darovaných a vyřazených knih. Budete tak mít možnost levného nákupu starších titulů pro děti, beletrie pro dospělé, starých časopisů i naučné literatury. Akce bude probíhat v týdnu od 12. 8. - 16. 8. vždy od 9:00 hodin do 16:00 hodin.

V říjnovém „Týdnu knihoven“ chystáme pro dospělé literární zájezd. V příštím školním roce budou mít školy možnost účastnit se lekci orientování se v knihovním fondu. Na malé čtenáře čekají různé aktivity a soutěže, podporující jejich zájem o četbu. Rádi všem poradíme ve vyhledávání v našem on-line katalogu knih. Každý měsíc bude na malé čtenáře čekat v knihovně křížovka, kterou si budou moci vyluštit. Ze správných odpovědí bude vždy vylosován výherce odměněn malým dárečkem. Určitě se zapojíme k celostátně pořádaným akcím jako například Noc s Andersenem, chystáme další Pasování prvňáčků na čtenáře.

Všem našim čtenářům přejeme, aby v naší blatenské knihovně našel tu správnou knihu a knihovna se stala příjemným místem návštěv a setkávání.

Jindřiška Formánková
Městská knihovna Blatná

Předběžné termíny akcí Centra kultury a vzdělávání Blatná

Červenec 27. 7. R.A.C.R. - Real American Country Revival;
Restaurant and music bar Prostor

Srpen

3. 8. Styl - "rock pop"; Restaurant and music bar Prostor
6. 8. - 4. 9. Vítr vane od Colina; Zámek Blatná - Starý palác;
výstava britského malíře Colina Rose;
6. 8. - 15. 9. Jan Böhms; Městské muzeum Blatná; výstava
10. 8. Manila Joe - Electric Blues Band České Budějovice;
Restaurant and music bar Prostor
17. 8. - 18. 8. Blatenská pouť
31. 8. Electonik night - Dj's + Prostor pro nezávislé
electro projekty; Restaurant and music bar Prostor

Září

7. - 8. 9. Výstava růží, Zámek Blatná

21. 9. - 22. 9. Fotofestival; výstava ve spolupráci s KAMFO, o.s.
22. 9. SPS Janáček; koncert; Zámek Blatná
21. 9. The Blues Pace - blues-rock; Restaurant and music
bar Prostor
28. 9. Den české státnosti; Zámek Blatná; bohatý kulturní
program k příležitosti oslavy státního svátku
30. 9. - 6. 10. Týden knihoven; Literární výlet, registrace nových
čtenářů na rok zdarma, amnestie pro zapomenuté

Říjen - měsíc seniorů

centrum
kultury
a vzdělávání
blatná pro Vás připravili

BLATNOU S OČIMA NAVRCH HLAVY

Chcete si oživit obyčejné procházky po Blatné? Vydejte se na stezku s pracovními listy a dvěma stupni obtížnosti otázek. Máte malé děti cca do 10 let? Zvolte lehčí variantu a vyražte! Pokud se chcete o Blatné dozvědět i něco víc, zvolte druhou, o něco těžší. Na konci trasy na vás čeká správné řešení a zasloužená odměna.

1.6. - 30.9.'13

**START / CÍL | INFOCENTRUM NEBO MUZEUM
(1.patro | recepce) | dle otevírací doby**

Zde si nejdříve vyzvednete prac. listy, poté se dozvíte správné řešení a obdržíte svoji odměnu.

Více informací a otázky ke stažení na www.ckvb.cz
nebo www.mckaprik.estranky.cz

HUDEBNÍ KAVÁRNA POD HVĚZDAMI

Srpnové termíny: Pátek 2.8., 9.8., 16.8., 23.8., a 30.8.

KAVÁRNA U JOHANKY na nádvoří blatenského zámku

pořádá pravidelná komorní posezení s živou hudbou
Martina Škantý, v jehož podání uslyšíte:

- úpravy známých skladeb z oblasti vážné hudby
- léty prověřené evergreeny
- písně z jeho programu Dudy v moderních rytmech
- dudácký folklór
- známé české písničky z 60. - 90. let
- skladby na přání

Z nabídky se můžete tešit na:

Marlenky, pizzu zn. Gladiator, palačinky a poháry, francouzské víno Muscat de Rivesaltes (oblast Sud de France) a další piva zn. Pilsner Urquell, Klostermann, a Blatenskou dvanáctku kávu a čaje Puro, výrobky Fairtrade coffee, nealkoholické nápoje Natfood, zmrzliny Algida a další dobroty...

Kapacita je omezena, rezervujte si místa na tel. 724 485 831

Vstupné dobrovolné

Večer je organizován ve spolupráci s majiteli zámku Blatná a Centrem kultury a vzdělávání Blatná

V Sobotu 22. června se konaly Rybářské slavnosti, foto Petr Liebscher

Pohled do historie bělčické školy

První zmínka o škole v Bělčicích pochází z poloviny 17. století, kdy byla školou farní. Tato stála v místě nynějšího domu číslo 16 a byla jednotřídní. Chodily do ní děti z Bělčic, Hornosína, Koupě, Oujezdce, Podruhli, Slavětína, Záhrobí, Závišína a ze samot Vratejčín, Vejfuk, Ovčín a mlýnu Netušilova. 18. července 1818 vyhořela část Bělčic a s ní i stará škola. Obec začala uvažovat o stavbě nové školní budovy, ale jak kroniky uvádějí: „Pět let se nic nedělo“. Po celou tuto dobu (1818 až 1823), kdy Bělčice vlastně školu neměly, byla dítko vyučována v hostinci na náměstí a zde bydlel i místní učitel. Nová škola se počala stavět až v roce 1822. Na počest stavitele a místních radních je nutno dodat, že byla jako jednopatrová dokončena a vysvěcena již 29. června 1823 P. Josefem Vacovským, vikářem a farářem březnickým. Slavnostní otevření školy bylo spojeno s průvodem, hudbou a střelbou z hmoždířů.

Již po krátké době škola svojí kapacitou nestačila, a proto bylo rozhodnuto o přístavbě jednoho patra. Tato úprava je provedena v roce 1864. Další přestavba školy se uskutečnila v roce 1896, kdy mimo vnitřních úprav budovy bylo vybudováno další patro, a škola je nyní dvoupatrová. Tato rekonstrukce školy je poslední v historii, a tak, jak byla budova v roce 1896 postavena, vypadá vlastně až do dnešních dnů. Od této doby celé generace žáků a učitelů čekají na výstavbu nové školy v Bělčicích.

Mateřskou školu v Bělčicích nejprve nahrazoval zemědělský útulek dětí, který se nacházel v domě číslo 150 „U Patů“. V roce 1950 je přemístěn do „Tůmovny“, v domě číslo 215. V roce 1952 MNV rozhodl o zřízení mateřské školy, která měla být v domě č. 72. Na její provoz však nebyly uvolněny finanční prostředky. O tři roky později, 15. srpna 1955, je v Bělčicích konečně otevřena mateřská škola v Újezdecké ulici č.p. 18. Byla vytápěna kamny,

měla suché WC a malou zahradu. 15. listopadu 1962 byla přestěhována do adaptované budovy č.p. 37 v téže ulici, kde již bylo ústřední topení, vodovod a velká zahrada. Pro neustále se zvyšující počet dětí bylo v září 1974 otevřeno další oddělení pro děti předškolního věku v bytové jednotce tehdejšího místního národního výboru. V září 1974 byla brigádnicky, v akci Z, zahájena stavba nynější mateřské školy. Jde o komplex nepodsklepených budov pavilonového typu. Přední budova je jednopodlažní, pro dvě třídy. V přílehlém pavilonu se nalézá školní kuchyně, která zajišťuje celodenní stravování pro mateřskou školu a obědy pro základní školu. V pavilonu za kuchyní se vyskytuje prostor pro třetí třídu mateřské školy. 1. prosince 1979 byl slavnostně zahájen provoz v nové mateřské škole se třemi třídami pro 80 dětí. Ve školním roce 1983 - 1984 se snížil počet zapsaných dětí. V provozu zůstávají dvě třídy a v prostoru pro třetí třídu je umístěna jídelna základní školy. Ložnice v tomto oddělení i nadále slouží mateřské škole jako tělocvična. Později se snížil počet dětí na jednu třídu a v tělocvičně mateřské školy se zřídila školní dílna. Třída v prvním patře je určena pro potřeby školní družiny a nachází se zde umístěna i první třída základní školy a cvičná školní kuchyně

Od 1. září 1962 byla při škole založena družina mládeže, která je umístěna v budově MNV. V roce 1965 je přestěhována z MNV do učebny první třídy. Později je přesunuta do budovy v Újezdecké ulici č. 37 a v roce 1996 je o prázdninách přeložena do budovy mateřské školy.

První zmínka o školní jídelně lze datovat od roku 1906, kdy byla zřízena polévková kuchyně. Stálá školní kuchyně je vybudována v roce 1968 v Újezdecké ulici a obědy jsou pro školní děti převáženy do jídelny na náměstí v domě číslo 9. V roce 1979, v souvislosti s dostavěním budovy pro mateřskou školu, je sem přestěhována i školní kuchyně a později i školní jídelna.

V roce 2003 jsou všechny části, které se starají o výchovu dětí v Bělčicích, sloučeny pod jedno vedení do právnického subjektu Základní škola a Mateřská škola Bělčice.

Podrobnější informace o školství v Bělčicích lze najít na internetových stránkách www.zsbelcice.cz pod odkazem „Vstup do internetových stránek Základní a Mateřské školy“, respektive „Vstup do internetových stránek o historii obce Bělčice“.

V letošním roce oslavila naše základní škola 190 let svého působení.

Škola v Bělčicích 29. června oslavovala

Fotoreportáž 190 let školy v Bělčicích

Návštěvníci zavzpomínali u školních kronik. Někteří z nich si vyzkoušeli i starou lavici

Ve třídách si všichni se zájmem prohlíželi učební pomůcky a výrobky dětí

Někteří rodiče se nebáli a vyzkoušeli si práci na interaktivní tabuli

Především dětem se líbily pokusy v učebně fyziky a chemie. Děti malovaly motýly, zjišťovaly vodivost lidského těla nebo roztočily elektromotor. Dospělé zase zaujalo měření pH vybraných nápojů

Chodby zdobily práce našich žáků. Svými výtvarky se pochlubily i děti ze školní družiny

Z návštěvní knihy

- Výstava se mi moc líbila. Při návštěvě tříd jsem si vzpomněla na hodiny dějepisu, chemie a přírodopisu. Ráda na tuto školu vzpomínám.
- Velice obdivuji dovednosti a úspěchy dětí, stejně jako vysoce profesionální a nadšený přístup vedení školy a učitelského sboru. Přeji hodně úspěchů a trpělivosti.
- Až nyní si snad návštěvníci uvědomí, jak krásné je být ve školních letech! S nostalgickou vzpomínkou velké díky.
- Děkuji za perfektně připravenou výstavu, pohled do historie, stejně jako zprostředkovanou atmosféru současné výuky.

Poděkování

Děkujeme všem návštěvníkům výstavy, kteří si našli čas na prohlídku školy a ocenili tak naši práci. Velice si toho vážíme.

Ze školního sborníku 2012/13

O uplakané muchomůrce

Žila jednou jedna muchomůrka Tereška, která bydlela v lese. Když se narodila, měla nádherné bílé puntíky. Časem vyrostla a jednoho dne jí všechny puntíky zmizely. Tereška vzdychala: „Ach, kdyby se mi tak vrátily mé nádherné puntíčky.“ Svolala tedy celý les, aby jí puntíky pomohl najít. Medvěd, zajíc, srnka a veverka hledali a hledali, ale nikde puntíky nenašli. Nastala noc a zvířátka šla spát. V noci se mraky zatáhly a začalo pršet.

Karel Vaňáč, 6. třída

Druhý den se už muchomůrka usmívala. A víte proč? Déšť jí umyl zaprášený klobouček a všechny puntíky se opět objevily. To bylo radosti! Všichni byli šťastní a uspořádali lesní oslavu.

Anna Vaňáčová, 4. třída

Pejsek

Pejsek chytá slepice,
ty se ho bojíš velice.
Kouše v boudě kosti,
má jich vždycky dosti.

Anna Zušťáková, 2. třída

Kůň a kráva

Kůň má čtyři nohy
a chybí mu rohy.
Rohy, ty má kráva,
co jí chutná tráva.

Filip Sadílek, 2. třída

Zahradnictví U Růže

Zahradnictví U Růže,
nabízí Vám, co může.
Keře, růže, letničky,
stroměčky i skalničky.
Navštivte naše zahradnictví,
uděláme Vám radost vždycky.

Eliška Machová, 6. třída

Vít Schořovský, 1. třída

Eliška Machová, 6. třída

Oblečení

Naše levné oblečení,
stojí za to pokušení.
Za pár korun slušné zboží,
hezky se to pere, suší.
Ve slevě jsou i botasky,
dostanete též opasky.
Chcete slevovou kartičku?
Bude to trvat jen chvíličku.
Tak se přijďte podívat,
budeme se vám věnovat.

Laura Straková, 6. třída

Hana Spálenská, 7. třída

Radost

Rodina

Rodina je pro mě moc důležitá. Jsem ráda, že naše rodina je úplná. Víím, že to tak nemá každý, a proto si své rodiny velmi vážím.

Advent

Advent mám ráda proto, že mě baví vánoční zmatky, nakupování dárků, pečení cukroví a vánoční výzdoba. Líbí se mi barevná osvětlení, která ve tmě nádherně září.

Dobročinnost

Ráda pomáhám těm, co to potřebují. Posílám dárcovské SMS na charitativní akce, jako jsou např. Bílá pastelka, Pomoc dětem nebo Adventní koncert.

Odpočinek

Odpočinek je pro mě nutný. Jakmile se vrátím ze školy domů unavená, musím relaxovat. Sednu si tedy s knížkou nebo se dívám na televizi.

Spánek

Spánek mi působí potěšení. Nemám však ráda, když mě někdo probudí uprostřed toho nejkrásnějšího snu.

Tanec

Tanec mi přináší radost. Mám dobrý pocit a je mi hezky. Rychlá hudba mě úplně strhne k pohybu. Pak i úklid pokoje není taková nuda, protože při tom poslouchám své oblíbené písničky.

Pavla Burianová, 8. třída

Vydařená bělčická pouť a oslavy výročí školy

O posledním červnovém víkendu, kdy se koná tradiční bělčická pouť, bylo v obci pěkně živo. Na místní radnici probíhala výstava akademického malíře Jana Máchy. Jeho obrazy představily známá pražská zákoutí netradičním pohledem.

Po oba dny byla též otevřena výstava k 190. výročí založení zdejší školy. Návštěvníci si mohli prohlédnout všechny třídy. Každá z nich byla tematicky zaměřena na určité předměty. A tak se příchozí mohli například dozvědět pH kupovaných nápojů nebo vodivost jednotlivých předmětů. Mnozí si zavzpomínali v počítačové učebně na svá vystoupení při školních akademiích. Byla zde promítána vystoupení od začátku devadesátých let. Zájem vzbudila též pomůcka nejmodernější – interaktivní tabule.

Výstava řemeslníků, foto Alena Svozilová

V sobotu dopoledne se na bělčickém náměstí konaly řemeslnické trhy. Své výrobky představili řemeslníci především z blízkého okolí. Potěšilo vystoupení místních mažoretek.

Odpoledne se konaly „U třech křížů“ tradiční jezdecké závody. Večerní „Posezení pod lipami“ zpřijemnily již legendární Schovanky. Do pozdních nočních hodin pak všechny bavila skupina Sebranka.

Nedělní dopoledne patřilo poutní mši svaté v kostele sv. Petra a sv. Pavla. Sváteční bohoslužbu provázely rytmičkou hudbou a zpěvem Bělčický duchovní rytmičky sbor.

Řemeslný trh, foto Alena Svozilová

Všechny akce byly precizně připraveny. Jménem bělčických zastupitelů děkují všem, kteří se na jejich pořádání podíleli.

Zbyněk Novotný

Poutové posezení v Bělčicích, foto Alena Svozilová

Dvě zlaté a jedno stříbro aneb další úspěšné pokračování

Dne 7. dubna 2013 se Bělčické mažoretky na soutěži „Děti v akci“ umístily na medailových pozicích (*podrobně jsme informovali v minulém SOBÁČKU – pozn. redakce*). Tím si bělčické mažoretky zajistily postup na Mezinárodní finále „Děti fitness aneb sportem proti drogám“, které se konalo 26. května 2013 v Praze. Účast soutěžících byla opravdu velká a atmosféra

Mažoreták Kubík z bělčického oddílu

nezapomenutelná. Díky těmto soutěžím nabrala děvčata společně s jedním malým chlapíkem další nové zkušenosti a všichni jsme získali motivaci na další roky. Bělčické mažoretky prodaly veškerou práci a dřinu, kterou obnáší pravidelné tréninky. Skupiny Sluníčka a Světlušky se umístily na 1. místě a nejstarší mažoretky Slunečnice vybojovaly krásné 2. místo!

Rády bychom našim děvčatům a malému Kubíkovi chtěli poděkovat. Je to pro nás a věříme, že i pro děvčata a rodiče, velkou odměnou. Naše velké poděkování patří Obecnímu úřadu Bělčice, ZŠ a MŠ Bělčice, Lence a Petrovi Hroníkovým za foto a video dokumentaci, rodičům našich

Bělčické mažoretky

mažoretek za jejich trpělivost, čas a psychickou podporu, Sokolu Bělčice a Obecnímu úřadu Hvoždžany za poskytnutý prostor k tréninkům a p. Karlu Baumrukovi za autodopravu.

Trenérky Bělčických mažoretek

Zapomenutá studánka

Do historie se vracíme kromě jiného proto, abychom uměli rozpoznat blížící se nebezpečí či zločiny, které by se už nikdy neměly opakovat. Jenže zlo má pokaždé jinou podobu, a tak tato znalost historie mnohdy selhává. Co má ale věčnou platnost v souvislosti s historií, to je skutečná a upřímná úcta k událostem, které zanechaly stopu v kraji a lidských srdcích.

Poděkujeme našim předkům, že nebagatelizovali události, které se staly. I když nestavěli vítězné oblouky jako Caesar po vyhrané bitvě, my jim vděčíme za to, že instalovali na důležité místo křížek či nějaký kámen, který je až po dnešní dobu ukazatelem i pro naši generaci. Ladislav Stehlík popisuje ve Šlápějích času, jak slavná bývala svatovojtěšská pouť na bělčické Višňovce. Spisovatelův bratr, historik Jaroslav Stehlík, připomíná v kronice cestu sv. Vojtěcha naším krajem na více místech, ale právě i v podobě kapličky na severní straně zmíněného kopce. Proč právě zde? Z dávných dob se totiž zachoval dřevěný sloup, který byl v 18. století nahrazen zděnou kapličkou. Proč lidé tato místa tak uctívali? Sv. Vojtěch nebyl jenom biskup a první Evropan, zakladatel církevního práva, misionář, patron Polska a Maďarska atd. V dnešní době žasneme také nad jeho uměním proutkařským. Že prošel se svou družinou Slavětínem, je logické, protože se chtěl vyhnout kopci. Kostelní cestou se dostal na severní stranu Bělčic, kde údajně odpočíval. Proto kaplička právě zde. Sejdeme-li ovšem od kapličky pod kopec, kudy dříve vedla cesta, na místo mezi rybníkem Hlubokým a Hrádkem, objevíme studánku, o které ví dnes už jen pár lidí. Dne 22. května 2013 potvrdil známý proutkař Jiří Tomášek, že tato studánka nese otisk sv. Vojtěcha, protože je v ní tzv. tisíciletá voda. Další křížek, který připomíná sv. Vojtěcha, se nalézá opodal na rozcestí mezi Záhrobím a Újezdcem (doloženo v Bělčické kronice

Františka Papeže). Není divu, že i Újezdec dodnes slaví pouť na sv. Vojtěcha, protože tímto směrem světec dál pokračoval krajem směrem na Nepomuk, kde nalezneme také několik autentických míst. Péče o drobné sakrální památky, které jsou jakými perlami v krajině, je dnes velmi rozšířená, tím spíše péče o prameny. Sv. Vojtěch údajně křtil jenom vodou, která pocházela právě z těchto krystalických pramenů matky Země. I lidé, kterým je sv. Vojtěch, který žil před tisíci lety, „ukradený“, by tedy měli uvěřit, že Bělčice mají privilegium skutečných stop tohoto světce a možná i jeho požehnání. Že našel životodárný pramen stejně jako ve Vrchní či Milavčích, je jisté. Jak se k tomuto prameni chovají lidé a zda je voda léčivá, by bylo téma pro další pokračování tohoto příběhu.

Alena Svozilová, kronikářka obce

Výstava v Bělčicích

Ahoj táto,

dlouho jsem Ti nepsal a tak to napravuji. Byl jsi někdy v Bělčicích? Asi ne, i já jsem tam byl letos v pátek 28. června poprvé. Představ si to, že o Bělčicích psali už v roce 1243, jezdí tudy i vlak a první tu zastavil 30. června 1899. Je tu radnice z věží a koste, obec byla městysem a později městem, kdyby obec chtěla, mohla by se městem stát znovu, a dokonce tu i nějaký čas chodil do školy i Mikoláš Aleš.

Starosta obce, pan Josef Zeman a obyvatelka Bělčic paní Denisa Šitnerová mě požádali, zda bych v rámci Bělčické poutě a víkendových trhů neudělal vernisáž Tvých obrazů pod záštitou obce. Řekl jsem si, když nemůže Mohamed k Hoře, musí Hora k Mohamedovi a tak jsem si, pláclí.

Vybral jsem třicet Tvých litografií, Pražské motivy a v pátek před polednem vyrazil do Bělčic. Před radnicí mě přivítala paní Šitnerová se starostou Zemanem a zavedli mě do zasedací místnosti Bělčické radnice, která se pro následující dny stala výstavní síní. Za necelé tři hodiny, za pomoci místní kronikářky paní Aleny Svozilové, Denisy Šitnerové a Báry Kinzlové za laskavého dohledu starosty, na radnici zavládl duch Starého města Pražského, Malé Strany a Hradčan. Pro účastníky vernisáže a další hosty tu je k nahlédnutí stovčatá Praha od léta do zimy a od zimy do jara.

Přestav si, že jedna tvá litografie, už visí v Bělčicích desítky let, na vernisáž přišel pan Benedikt a hlásil se k Tobě. V minulém století jsi prý měl výstavu v Blatné a on ti dovezl na výstavu obrazy, a pak Te navštívil i v ateliéru v Michalské ulici na Starém Městě a dostal od tebe jednu litografii. Dělá mi vždy radost, když se potkám s lidmi, se kterými ses setkal. Potěší mě vždy jejich vzpomínky na setkání s Tebou v ateliéru.

Návštěvníci byli zvědaví, zda jsi skutečně chodil po Praze a maloval sis skicy budoucích litografií, ptali se i na to, jak litografie vzniká. Musel jsem začít od Solnhofenského vápence, který je opracován do kamenných desek o síle hrany až 15 cm. Vyprávěl jsem, jak je umění těžké, že formáty vápencových desek jsou od rozměrů 20x40 cm po metrové obry, vážící přes jeden metr.

Popisoval jsem jim, jak jsi na počátku tvorby po absolvování AVU musel nejprve v litografické dílně překreslit obrazy zrcadlově obráceně na vápencovou desku a pak jste společně s tiskařem barvu po barvě skládali na sebe. Soutisky jednotlivých barev pak pod Vaším společným dohledem z papíru vyrůstal obraz Tvé milované Prahy.

Nakonec jsem návštěvníky provedl po zákoutích staré Prahy, jejími krivolakými uličkami, po Karlově mostě, prohlíželi jsme si společně panorama Hradčan a postáli před Staronovou synagogou v Maiselově ulici. Přitom jsem si s láskou zavzpomínal na

naše společné toulky Prahou.

Byl to milý podvečer, návštěvníci vernisáže nemuseli jezdit do Prahy a v Bělčicích se prošli po Starém Městě Pražském a Malé Straně a z výstavy si odnesli nejen katalog, ale i Prahu tvého srdce a tvým pohledem.

Poděkování panu Josefu Zemanovi, starostovi Bělčic.

Tomáš Mácha

www.janmacha.cz

foto Nella Jakubcová

Info z Bezdědovic, Dobšic a Pařtik Oprava zábradlí na mostě v Bezdědovicích

V měsíci červnu 2013 byla dokončena montáž zábradlí na mostě v Bezdědovicích v celkové výši 203.726,- Kč. V časopise Blatensko SOBě v březnovém čísle 2013 byla chybně uvedena celková finanční částka.

Miluše Kubátová, starostka obce

Den dětí v Bezdědovicích

I letos připravil SDH Bezdědovice za podpory Obecního úřadu pro děti Den dětí naplněný spoustou soutěžních disciplín, za jejichž splnění samozřejmě získaly odměny. Krásné odpoledne zpestřila také sl. Švecová, která na požádání zkrášlila děti barvami na obličej. Tématem letošním Dne dětí byli piráti, což se nakonec docela hodilo, protože soutěžní odpoledne doprovázel vytrvalý déšť, který na louce během odpoledne vytvořil pár „mořských“ lagun. Naštěstí dětem, maminkám ani všem organizátorům ta troška vody nevadila, s malým zpožděním rozjeli všechny soutěžní disciplíny a děti po jejich absolvování vyměnily promáčenou startovací listinu za krásný pirátský poklad plný odměn. Bezdědovické ženy napekly výborné občerstvení, p. Josef Vydra dodal skvělé burty na oheň a SDH Bezdědovice zpestřil odpoledne možností přidat ještě trochu vody k už tak dost „mokrému“ odpoledni, což děti samozřejmě s nadšením uvítaly a vyzkoušely si tak na chvíli i roli hasičů. Za celé odpoledne se na našem improvizovaném dětském hřišti vystřídalo 38 dětí. Zkrátka bylo to krásné odpoledne, které mne znovu přesvědčilo, že kdo si hraje, nezlobí.

Na závěr ještě velké poděkování, které patří organizátorům, dětem ZŠ TGM a také všem sponzorům: p. Lence Šimsově, p. Evě Šormové, p. Josefu Vydrovi - Hospoda Bezdědovice a p. Janu Podlešákoví, kterým není lhostejný dětský úsměv. Za SDH Bezdědovice Iveta Podlešáková a za návštěvníky Dne dětí Ludmila Růžičková

Text Iveta Podlešáková

Svoz komunálního odpadu červenec – září 2013

Středa 31.7., Čtvrtek 15.8., Středa 28.8., Čtvrtek 12.9.

Sbor dobrovolných hasičů Bezdědovice a obec Bezdědovice

si Vás dovoluje pozvat na soutěž družstev
v požárním útoku

„O pohár starostky obce Bezdědovice“

3. srpna 2013 od 13 hodin v Jamách

za SDHO Josef Motyka ml.

Bezdědovické sportování

První letošní akci, konanou v Bezdědovickém sportovním areálu, byl v sobotu 18. května 2013 Májový turnaj trojic v nohejbalu. Za krásného májového počasí si přišlo nohejbal zahrát 5 trojic z Blatné, Chlumu a Bezdědovic. Vítězství vybojovala a pohár pro vítěze převzala trojice Blatná. Stříbrnou příčku získala trojice Granit a třetí skončila trojice Sparta, složená z domácích borců. Každá trojice dostala za své umístění nějakou odměnu. Jak pro hráče, tak pro přihlížející diváky bylo připraveno bohaté občerstvení. Tato akce se povedla. Už se těšíme na další podobnou akci.

Text Alena Vestfálová

Pouťový nohejbalový turnaj trojic

Jako již tradičně se o pouť v Bezdědovicích konal pouťový nohejbalový turnaj trojic. Letos proběhl v sobotu 29. června 2013. Turnaje se zúčastnilo 9 trojic, některé ze zúčastněných trojic reprezentovaly firmy, působící na Blatensku. Během celé akce bylo zajištěno občerstvení a bohatý nápojový lístek. Na turnaj se přišlo

podívat mnoho místních i přespolních. Všichni diváci fandili a oceňovali dobré sportovní výkony. První místo obsadila trojice Herold a od organizátorů převzala pohár za vítězství, druhá skončila trojice Tybys a třetí se umístila trojice Chlum. Pro všechny hráče byly připraveny za jejich výkony hodnotné ceny. Hráči i diváci se dobře bavili. Na další akci na shledanou.

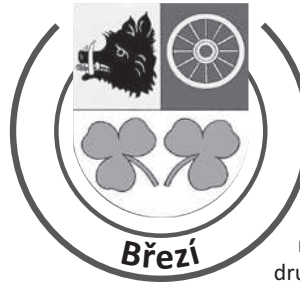

Text Alena Vestfálová
Foto Stanislav Brda

A na jaké akce se můžete těšit!

➤ 10.8. Sedmiboj dvojic od 9:30 hod

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese
www.bezdedovice.cz

Soutěž hasičských sborů a setkání rodáků v Břeží

Ke 115. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Břeží připravila místní organizace hasičů soutěž hasičských družstev a setkání rodáků. Obě akce se uskutečnily v sobotu 15. června za plné podpory vedení obce včetně místních občanů a chalupářů. Ve 13,00 hodin zahájil oslavu na návsi starosta obce pan Tomáš Kodat přivítáním všech přítomných a popřáním hezkého prožitku celého odpoledne i večera. Poté vystoupil starosta místních hasičů, pan Jaroslav Ladman.

Před pomníkem padlých požádal přítomné uctěním památky všech zesnulých občanů a hasičů minutou ticha. Poté byl za zvuku státní hymny položen věnec k pomníku padlých. V následujícím projevu zejména zdůraznil význam hasičství a historii hasičů v Břeží. Závěrem svého projevu poděkoval obci Břeží za podporu a částečné finanční zajištění slavnosti, dále poděkoval všem sponzorům, zejména firmám Agraspol Předmíř, Truhlářství Seidl Řiště, Mysliveckému sdružení Borek v Břeží, Miloslavu Srbovi - pila Tisov, Pohostinství Jaroslava Benadiková Břeží, rodině Smažíkových a Antonínovi Fialovi z Břeží. Poté seznámil přítomné s dalším programem, všem popřál příjemné prožití slavnosti. Po oficiální zahajovací části program následoval vystoupením tří skupin bělčických mažoretek od těch nejmenších až po dospělé ženy. Jejich vystoupení ve slušivých úborech bylo doprovázeno velice častým a silným potleskem. Tím byla zakončena úvodní část a všichni vystupující včetně nastoupných družstev hasičů se seřadili do průvodu a odpochovali na cvičišti v části obce „Zadní“.

Na cvičišti pan Ladman opět přivítal všechny přítomné, zejména hudbu „Starošumavskou pětku“. Přihlášeno k soutěži bylo 8 družstev mužů a jedno družstvo žen z Hvožďan. Další družstvo žen bylo přihlášeno z Mladého Smolívce s ukázkou cvičení a to mimo soutěž. Dále vystoupily dvě družstva dětí z Mladého Smolívce také s ukázkou cvičení. Za velké pozornosti publika a kvalitním moderováním soutěžního pořadu panem Sudou z SDH Kasejovice vystoupily nejprve družstva mimo soutěž. Zejména děti byly odměněny velkým potleskem. Poté nastoupily ženy z Hvožďan k soutěži a předvedly rozhodně kvalitní výkon. Hlavní část soutěže, tedy družstva mužů, byla očekávána s napětím. Sbor rozhodčích byl přísný, ale spravedlivý. Po skončení soutěže vydal verdikt takto: 1. místo Metly, 2. místo Předmíř, 3. místo Závišín, dále Hvožďany II, Vacíkov, Řiště a Břeží. Družstvo Hvožďany I nebylo klasifikováno pro technickou chybu.

Zlatým hřebem programu bylo odměnění všech soutěžících a vystupujících z rukou pana starosty místního SDH Jaroslava Ladmana a velitele Miloslava Straky. Všechna družstva obdržela diplomy za účast a věcná ocenění. Vítězná družstva tedy jak mužů v pořadí Metly, Předmíř, Závišín a družstvo žen z Hvožďan, byla odměněna kvalitními cenami. Na závěr této soutěžní části poděkoval ještě okrskový velitel SDH pan Zdeněk Hodek z Přemíře březského SDH za organizaci soutěže i za došavadní průběh slavnosti.

Na závěr této soutěžní části poděkoval ještě okrskový velitel SDH pan Zdeněk Hodek z Přemíře březského SDH za organizaci soutěže i za došavadní průběh slavnosti.

Následně pan Ladman pozval všechny přítomné k volnému programu, který byl vyplněn hudbou Starošumavské pětky a volnou zábavou. V areálu byla vystavena historická březská stříkačka z roku 1898 včetně servisního vozíku pro 7 hasičů a velkou hadicovou cívku. SDH Říště vystavilo starou motorovou stříkačku taženou historickým trakto-rem značky Deutz. Ve dvou velkokapacitních stanech bylo

na stolech připraveno pečivo, výrobky místních žen a chalupářek, za což jim rozhodně patří velký dík. Součástí slavnosti byla i výstava velkoformátových fotografií ze života obce a ze života hasičské sboru. Nejstarší fotografie byla z roku 1908. Do březské kroniky se podepsalo devadesát návštěvníků výstavy. Na cvičišti pokračoval program hudbou ke zpěvu i tanci na venkovním parketu. O občerstvení se v dalším stanu velmi dobře postarala paní Benadiková se svými pomocníky. K dispozici byly tři druhy točených piv, nealkoholické pití, grilované uzeniny. Přítomní rozhodně nestrádali. Také počasí se velmi vyvedlo. O dobré náladě i prožitku návštěvníků svědčí to, že se začali rozcházet až po půlnoci. A tak si dovolím říci: dobrá věc se podařila a doufám, že se někdy v budoucnu opět podaří.

Zdeněk Váral, Březi.

Hajany v soutěži Vesnice roku 2013

V Jihočeském kraji o titul Vesnice roku 2013 soutěžilo celkem 36 obcí, z toho bylo 8 obcí z okresu Strakonice. Obec Hajany se do této soutěže přihlásila poprvé. Chtěli jsme ukázat, jak se v naší malé vesničce žije. Když už jsme se přihlásili, udělali jsme všichni maximum proto, aby naše umístění bylo co nejlepší. A to se nám vyplatilo. Skončili jsme na celkovém třetím

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

místě. Poděkování a blahopřání k úspěchu patří všem občanům, kteří se podíleli na přípravě.

Svazek obcí Blatenska ještě reprezentoval městys Radomyšl, který získal Cenu naděje pro živý venkov – za místní spolkový život. I Radomyšl blahopřejeme.

Dana Vohryzková, starostka obce Hajany

Výlet na Lipno

Dne 30. 6. 2013 jsme se společně vypravili na výlet na Lipno. Cestu a vstup nám dětem hradila obec Hajany. Když jsme po dlouhé cestě dorazili na místo, udělali jsme si hromadné foto a vyrazili na stezku.

Po příjezdu na Lipno jsme lanovkou vyjeli na Stezku korunami stromů. Na stezce byly různé adrenalinové odbočky, které jsme si také prošli. Někteří odvážlivci si sjeli i nejdelší suchý tobogán v České republice, který je součástí stezky. Po sjezdu dolů lanovkou si mohl každý vybrat program, jaký chtěl. Třeba bobovou dráhu, aquapark, hopsárium nebo příjemnou procházku okolo vodní nádrže Lipno. V půl páté jsme se všichni sešli u autobusu a hromadně odjeli domů. Po příjezdu do Hajan

jsme se všichni rozešli do svých domovů. Tento výlet se moc vydařil a všem se moc líbil. Tímto chceme poděkovat obci Hajany za organizaci celé akce a těšíme se na další výlet. :-)

Julča a Anička

HAJANSKÁ POUŤ 2013

Pátek 26. 07. 2013

21,00 hod. Zábava se skupinou Anča Band
(Hajanská hospoda)

Neděle 28. 07. 2013

13,45 hod. Hudba pana Koubka na návsi
14,30 hod. Položení věnce k pomníku padlých
Mše svatá (slouží páter Karel Hampl)
15,30 hod. Zábava v Hajanské hospodě
(Hudba pana Koubka)

15,00 hod. Výstava fotografií z Hajan (Obecní dům)

Sobota 03. 08. 2013

17,00 hod. Jihočeská dechovka BABOUCI
(Hajanská hospoda)

Závěrečné okresní kolo hry Plamen mladých hasičů 2012-2013

V sobotu 18. 5. 2013 v 6 hodin ráno jsme s dětmi odcestovali na závěrečné okresní kolo hry Plamen, které se konalo v Malenicích. Jeli jsme na něj s průběžným umístěním mladšího týmu na 13. místě. Naším cílem bylo toto umístění zlepšit. Bohužel se nám příliš nepovedla štafeta 4 x 60m s umístěním na 10. místě a v požárním útoku jsme se umístili na 5. místě. Vzhledem k silící konkurenci to stačilo pouze na celkové 12. místo. Cíl jsme si splnili.

Starší tým mladých hasičů jel na soutěž s průběžným umístěním na 4. místě. Starší žáci se utkali v disciplínách štafeta 4 x 60m s umístěním na 12. místě, útok CTIF na 3. místě, 400m štafetový běh s překážkami CTIF na 8. místě a požární útok na 2. místě. Vybojovali celkové krásné, i když trochu „smutné“ 4. místo ze 16 družstev v tomto ročníku.

Poděkování patří všem dětem za bezvadnou reprezentaci SDH Hajany.

Přejeme našim mladým hasičům hodně štěstí a úspěchů na podzimním kole hry Plamen 2013 - 2014, které se uskuteční 12. 10. 013 v Bavorově.

Ze kolektiv MH SDH Hajany Zíková Edita

Ze společenské kroniky obce

V sobotu 22. června v kapli sv. Floriána v Hornosíně proběhly oslavy diamantové svatby manželů Boženky a Františka Vonáškových z č.p. 26 a zlaté svatby manželů Marie a Františka Drnkových z č.p. 21.

Zlatá svatba manželů Marie a Františka Drnkových, foto: Václav Machovec

Diamantová svatba manželů Boženky a Františka Vonáškových, foto: Václav Machovec

V neděli 30. června oslavily děti začátek prázdnin „Cestou pohádkovým lesem“ u Dlouhého pahorku pod Hornosínem cestou na Kocelovické pastviny. Po splněných úkolech u pohádkových postav si našly zaslouženou odměnu a opekly s čerty buřty. (Více najdete na jiném místě SOBÁČKA - pozn. redakce.)

Závěrečný účet obce za rok 2012

Položka	Schválený rozpočet na rok 2012 v Kč	Skutečnost k 31.12.2012 v Kč
Daňové příjmy	687 625,00	673 076,95
Nedaňové příjmy	126 275,00	205 292,88
Přijaté transfery	60 100,00	303 572,00
Příjmy celkem	874 000,00	1 181 941,83
Běžné výdaje	1 105 200,00	986 477,30
Kapitálové výdaje	450 000,00	359 617,00
Výdaje celkem	1 555 200,00	1 346 094,30

Financování hospodaření z vlastních zdrojů	164 152,47

Bankovní účet - základní	793 673,58
Bankovní účet - termínovaný	1 013 292,00
Bankovní účty celkem k 31.12.2012	1 806 965,58

Majetek obce	
DNM - územní plán	137 300,00
DDNM - software	7 601,00
DHM - stavby	1 562 318,00
DHM - movité věci nad 40 tis. Kč	489 852,83
DDHM - movité věci do 40 tis. Kč	399 951,55
DHM - pozemky	2 073 642,00
DHM - umělecká díla a předměty	15,00
DHM - nedokončený majetek	84 841,00

Daňové příjmy obce tvoří z větší části peníze ze státního rozpočtu podle rozpočtového určení daní a místní poplatky vybírané za provoz, shromažďování a sběr odpadu na území obce a za držení psů. Nejvyšší podíl v našem rozpočtu činí daň z přidané hodnoty ve výši 266.799 Kč, daň z příjmů fyzických osob ze ZČ ve výši cca 131.073 Kč, daň z právnických osob ve výši 128.652 Kč a daň z nemovitosti ve výši 103.031 Kč, ostatní daně 18.533,95 Kč. Místní poplatek za odpad byl vybrán ve výši 24.125 Kč a za držení psů ve výši 863 Kč.

Nedaňové příjmy obce tvoří příjmy za prodej dřeva ve výši 140.902 Kč, poplatek za stočné ve výši 2.025 Kč, příjmy ze vstupného 10.100 Kč, příjmy z pronájmu 20.102 Kč, příjmy za třídění odpadů 13.446,50 Kč, příjmy z úroků cca 11.426,50 Kč, přijaté dary na činnost ve výši 700 Kč a ostatní příjmy 6.590,88 Kč.

Přijaté transfery obce tvoří dotace na činnost správy obce ve výši 60.100 Kč, dotace POV na výměnu oken a dveří ve víceúčelové budově čp. 43 ve výši 150.000 Kč, dotace na hospodaření v lesích 8.672 Kč, dotace na zásahové vybavení SDH 14.000 Kč, dotace na volbu prezidenta 800 Kč a na volby do zastupitelstva krajů ve výši 15.530 Kč, dotace na územní plán ve výši 45.000 Kč.

Běžné výdaje obce tvoří výdaje na les (sazenice, výplata za práci, OLH, PHM, náčiní, těžba apod.) ve výši 145.253 Kč, výdaje na opravu místních komunikací ve výši 16.200 Kč, výdaje na rozbory odpadních vod ve výši 2.352 Kč, výdaje na žáky ZŠ ve výši 112.700 Kč, výdaje na knihovnu ve výši 3.741 Kč, výdaje na správu kapličky ve výši 10.881 Kč, výdaje na kulturu 20.363 Kč, věcné dary a poskytnuté transfery ve výši 23.601 Kč, výdaje na veřejné osvětlení ve výši 42.716 Kč, výdaje za komunální služby a územní rozvoj ve výši 323.131 Kč, výdaje na sběr a svoz odpadů ve výši 61.175 Kč, výdaje na správu zeleně ve výši 11.766 Kč, výdaje na požární ochranu ve výši 31.508 Kč, výdaje na zastupitelstvo ve výši 53.640 Kč, výdaje na volby ve výši 16.330 Kč, výdaje na místní správu ve výši 83.821 Kč a ostatní výdaje ve výši 27.299,30 Kč.

Kapitálové výdaje obce tvoří výdaje na nákup pozemků okolo víceúčelové budovy ve výši 30.900 Kč, rekonstrukce víceúčelové budovy ve výši 311.581 Kč a pasporty DSO ve výši 17.136 Kč.

Hasičská okrsková soutěž, chlumská pouť 25.5. a 26.5.2013

V Chlumu je tradičně pouť ve svátek Nejsvětější Trojice - Otce, Syna a Ducha svatého, který se slaví první neděli po Letnicích.

Tento zvyk je v Chlumu dodržován po celá léta. Dodnes se v některých rodinách scházejí příbuzní a známí, popovídají si, poklábosí, ochutnají napečené dobroty.

Obec v čase poutě pořádá řadu kulturních akcí. V sobotu 25. 5. se na louce pod vsí konala Okrsková hasičská soutěž. Soutěže se zúčastnila dobrovolná hasičská družstva z okolí Blatné. Svě umění předvedli hasiči muži, ženy i dorostová mládež. Soutěžilo se ve dvou různých disciplínách. V do-

vednosti jednotlivců a soudržné schopnosti družstev jednotlivých sborů dobrovolných hasičů. Počasí nebylo nejpříjemnější, bylo chladno a foukal nepříjemný vítr. Soutěžící ani přihlízející občany počasí neodradilo, soutěž se povedla a vítězným družstvům gratulujeme. Muži z Chlumu se umístili na bramborové přičce. Družstva žen se sešla pouze dvě. Chlumským ženám dýchaly na paty soupeřky z Hajan, první místo si však zvládly vybojovat.

V sobotu večer v sále kulturního domu pokračovala slavnost pouťovou zábavou. K tanci hrála kapela Talisman, která se v poslední době stala oblíbenou kapelou chlumských zábav.

Oslavy měly pokračovat nedělní poutní mší u kapličky v Chlumu. Od rána přišlo, přesto místní začali s přípravami mše. Navezli ke kapličce stan pro kněze, začali stavět velký stan pro poutníky. Počasí bylo čím dál horší. Po dohodě s p. Marcinem Piaseckim bylo rozhodnuto. Mše bude, ale ne u kapličky. Bude na sále kulturního domu. Jak po mši řekl p. Piasecki: „Kdo má zájem, ten si vždy dobré řešení najde.“

Mše se konala a byla krásná. Pěkná jednoduchá výzdoba sálu, velice příjemná hudba sboru BEDRS, který mši doprovázel řadou písní, klidná a přívětivá slova p. Marcina Piaseckého, faráře z Blatné. Po mši pan Piasecki požehnal novému praporu a znaku obce Chlum. Za jeho ochotu a povzbuzení mu patří velký dík.

Od 14.00 hod. se sál z poutního místa přeměnil opět na kulturní stánek. Za doprovodu muziky pana Koubka, hned ve dvě hodiny odpoledne, čiperně do sálu vtančily „Řepické babky“. Kostýmy španělských krásk na dámách ve věku i váze od šedesátky nahoru vypadaly úžasně. Nádherný byl i zpomalený španělský tanec v podání těchto dam. Pro dokreslení svého umu se „babky“ převlékly do kostýmů servírek, během tance cudně

odhodily svrchní sukénku a taneček dokončily ve spodním prádelku. Potlesk byl zasloužený.

Pouť měla být zakončena pouťovým fotbalem ženatých proti svobodným. Přišlo, jen se lilo, a tak se fotbal bude hrát jindy.

I když počasí nepřálo, pouť se vydařila.

Miluše Kordulová

Indiáni v Chlumu

Každý indián si váží dní odpočinku, kterých při shánce potravy, výchově mladých indiánů a ostatních životně důležitých pracích nemá nikdy dost. Ale když už se volné dny najdou, pořádně je oslaví.

Indiánská osada v Chlumu je na oslavy jako stvořená. Starší chlumští indiáni osadu v průběhu roku udržují a vylepšují. Jsou zde postaveny indiánské stany, krásný vyřezávaný totem, obchod – shop, ohniště s rituálním kamenným obětíštěm a dřevěnými lavicemi. Vše jak má ve správné indiánské osadě být. Letošní indiánské dny 28.6. - 30.6. 2013 se díky péči o osadu a dobrou organizaci skvěle vydařily. Nevadil ani malý deštěk, kterého si při hrách někteří indiáni ani nevšimli.

Pátek večer byl zasvěcen opékání špekáčků. Samozřejmě po indiánsku, na ohýnku. Stateční indiáni, na věku nezáleželo, mohli z pátku na sobotu přenocovat v indiánských týpí. Vigvam zatím v chlumské indiánské osadě nemáme, ale co není, může být.

Hlavním dnem oslav byla sobota. Dopoledne zájemci lovíli ryby v chlumském rybníku. Úlovky, líni, kapřiči a jiná drobtina byla vrácena zpět do rybníku. Odpoledne se sešli mladí i postarší indiáni z Chlumu a okolních teritorií v osadě. Indiánský dorost se věnoval hram, dospělí hovorů při pivku, kávě a ostatních chuťovkách. Grilovalo se prase, na ohni se smažily výborné ryby, indiánské matky pekly placky - palačinky a bramboráky.

Pro děti chlumští připravili množství nejrůznějších her rozvíjejících fantazii i manuální um. Děti pod dozorem dospělých sražely kuželky,

chytily dřevěné rybky z necek, střílely lukem i vzduchovkou na připravené terče, házely oštěpem, hledaly zlaté nugety, malovaly obrázky, jezdily na indiánské kanoji po rybníku, projížděly se na koni i poníku nebo si zařadily v nafukovacím hradu. Za tyto i další hry dostávaly dolary, které v místním shopu mohly vyměnit za různé dárky, což také s chutí dělaly.

Večer zpestřila kapela Šumíci. Den se vydařil.

Zveme Vás na příští ročník indiánských oslav do chlumské indiánské osady. Přijďte, nudit se nebudete.

Miluše Kordulová

Tak trochu něco z naší vesničky

Začneme nejdříve kulturou a potom se vrátíme k pracovní stránce obecního úřadu.

Koncem roku 2012 jsme pro naše starší občany připravili pěkné setkání s občerstvením a po celé odpoledne jim hrála naše kapela „Kvačeba“.

Dále jsme měli moc hezký večer první sobotu adventní, sešli se prakticky všichni občané Chobota a při hraní koled, teplém vánočním punči, medovině a svařáčku se slavnostně rozsvítil vánoční strom, který zdobil Chobot po celý adventní čas i dobu vánoc.

V březnu jsme pořádali spolu s SDH Uzenice a Uzeničky tradiční hasičský ples, který se vydařil. Věříme, že se všem líbilo.

V květnu byla v Chobotě okrsková hasičská soutěž, naši si odnesli dvě první místa a tak postoupili jak muži, tak ženy do okresní soutěže. Okresní soutěž byla ve Strakonících, muži tam obsadili třetí místo a naše děvčata obhájila krásné první místo a tak postoupila do krajského kola.

Krajské kolo se konalo v Českých Budějovicích 22. června 2013. Byl objednan autobus a spolu s hoštickými muži, a všemi, kdo jim jel fandit, je odvezl jako už po několikáté řidič pan Stanislav Hrubý. Děvčata se vrátila domů s krásným 3. Místem. Tímto jim děkujeme. Obec Chobot jim za odměnu zaplatí jednu část faktury za dopravu a druhou zaplatí Hoštice.

6. července 2013 proběhla tradiční hasičská soutěž o pohár starosty obce. Bylo potřeba mnoho hodin z osobního volna na přípravu této akce, i když vše vždy závisí na tom, jaké bude počasí. Prázdniny jsou v plném proudu, všem dětem přejeme krásné jejich prožití, v Chobotě máme pěkné hřiště, jak na hraní, tak na pořádání různých akcí. Přejďte a uvidíte.

Nyní se vrátíme k náplni obecního úřadu. Začátkem dubna proběhl audit dílčího hospodaření za rok 2012 na obecním úřadě. Letošní hlavní akce je prodloužení antukového hřiště, upravená parkovací plocha, ale nezapomnělo se ani na jiný sport, sportovní areál bude doplněn o dva fitness stroje a stůl na stolní tenis. Celková akce bude stát 230.000,- Kč, z toho nám krajský úřad přispěje částkou 132.000,- Kč.

Kubátová

Foto Josef Kadlec

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Život se neměří počtem nádechů a výdechů, ale chvílemi, které nám vzaly dech.

Vážení a milí čtenáři a spoluobčané, mně vzala dech farní kronika Kadova, kde jsem našla zápisy datované rokem 1763. Velice ráda se s Vámi o některé významné zápisy podělím, ale nejdříve ji musím nastudovat, tak prosím o mírnou trpělivost. Všem přeji krásné a pohodové letní dny.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

A o čem víme, že se chystá?

- Sobota 7. 9. – 4. jezdecký ZOFI CUP s večerní taneční zábavou
- Pátek 13. 9. – Večery u krbu v Hospodě ve Vrbně
- Sobota 28. 9. – Viklanský pouťový turnaj v malé kopané

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

Dětský den ve Vrbně

Dětský den plánovaný na sobotu 1. června byl z pochopitelných klimatických důvodů zrušen. Následující sobotu 8. června však dětem

počasí nezůstalo nic dlužno, umoudřilo se a dopřálo dětičkám i dospělým užít si svůj den. Sbor dobrovolných hasičů Vrbno, Senior Club a Rodiče Vrbno pečlivě tento den do dokonalosti připravili a v den D si řádně užili se všemi zúčastněnými. Dětské hřiště ve Vrbně poctilo svou návštěvou 162 soutěžících princů a princezen ať již v kostýmu či „jen v civilu“, čímž avizovaný rekord 100 princezen a princů na hřišti padl. Děkujeme pořadatelům za jejich aktivitu.

Vladimíra Tomanová, starostka obce
Foto: Miloš Holý

Prošli jste rozkvetlou loukou mládí,
po cestě utrhlí kytičku pro vzpomínky,
na lidské jaro, jež nikdo nenahradí,
na první polibek, na prstýnky,
na modrou oblohu i černé krupobití,
na slzy deště i zvonivý smích.
V životě slunce vždy zlaté nesvítlí,
však nežít rád - přec byl by hřích.

Manželům Evě a Janu Klimešovým z Vrbna srdečně blahopřeje k 50. výročí svatby rodina a Obec Kadov

Setkání důchodců v Kadově

V pátek 14. června 2013 se uskutečnilo tradiční Setkání důchodců v Kadově, netradičně však v prostorách tělocvičny bývalé školy v Kadově. Jinak vše ostatní – svoz, hudba, předtančení, občerstvení i rozvoz našich seniorů proběhlo

jako vždy. Došlo i na nostalgické vzpomínání - někteří z účastníků procházeli bývalé třídy bývalé školy a navzájem si vyprávěli, kdo a kde seděl a co v daných prostorách zažili Inu, léta běží a spravedlivě to utíká každému z nás stejně ...

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Jarní Viklanský pouťový turnaj v malé kopané

I přes hustý ranní déšť se v Kadově v sobotu 18. května 2013 uskutečnil jarní Viklanský pouťový turnaj v malé kopané na stadionu pod školou se skvělou účastí 7mi mužstev, která se umístila v tomto pořadí:

1. FC NECHCE
2. UMĚLKÁŘI
3. (J) ELITA
4. U.S. BĚŠINY
5. RADOMYŠL
6. KADOV
7. MRTVOLA BOYS

Vyhodnocení byli též nejlepší střelec a nejlepší brankář. O nejlepšího brankáře se bojovalo ještě velice dramatickým rozstřelem. Jména jsem si, bohužel, nezapsala, za což se omlouvám ☹.

Vladimíra Tomanová

V sobotu 18. května se konala v Kadově tradiční pouť, která se od předchozích květnových poutí lišila. Po ukončení fotbalového turnaje proběhl v tělocvičně místní bývalé školy koncert Merlinu a Víla, kdy se Karel Plachý a Boďa Trávníček skutečně, jako pachatelé, vrátili na místo činu. Byla to totiž původní skupina BAS, která podle mého názoru odehrála poslední zábavy v tehdejší hospodě u Kolářů (Klímů) v letech '77 - '79 (Boďa Trávníček - bicí, Karel Plachý – basa).

Atmosféra byla skvělá a účast hojná i díky opakovanému místnímu rozhlasovému hlášení.

Merlin i Dreaming Fairy děkují obci Kadov, zejména starostce Láďě a jejímu manželovi Majklovi za vzorné uspořádání akce a všem přítomným za vyložení, vynesení a snesení a naložení aparátu. Takový servis je závidění hodný. Je nutno přihlídnout i k tomu, že klubovna pod tělocvičnou poskytovala výtečnou obsluhu.

Kopy

„Dětská odpoledne“ a „Dospělé večery“ v Hospodě Na statku v Poli u Blatné

- ve stodole loutková i maňásková divadla
- „na sále“ chvíli taneček pro děti každého věku
- prázdninové neděle plus
- pár jiných dní s programem pro ty věku vyššího

28.7. neděle	16.00	Teatr Hosín, Vojta Vrtek, největší kejklíř mezi kejklíři
4.8. neděle	16.00	Divadlo Kuba Plzeň, Pohádky z klubíčka
11.8. neděle	16.00	Divadlo Kapsa Andělská Hora, Když jsem já sloužil to první léto

18. až 20.8. už nebude divadlo, všichni se hrrrneme na pouť do Blatné a Horažďovic ... a léto s pimprlaty pomalu končí, na viděnou, děti, v Poli o dalších prázdninách!

POZOR!!!

17.8.sobota 21.00 divadlo pro dospělé
Ochotnický spolek Rynek Újezd u Plánice /KT/ - Pověsti z Pošumaví veselé!

Vstupné na malá divadla od 1,-Kč; kdo nemá, nedá a obráceně

Za příjemné chvíle děkujeme společně s Vámi:

Měšťanskému pivovaru Strakonice za pivko pro tatínky a dědečky a Blatenské tiskárně za letáčky.

Pole u Blatné, hospoda Na statku

Tel., fax: 383 491 007

skocdopole@skocdopole.cz

<http://www.skocdopole.cz>

Lidé procházejí vesnicí

(další část přepisu vzpomínek pana Františka Martínka z Pole; se souhlasem rodiny)

Ke koloritu naší obce patřilo i to, že přicházeli lidé, kteří sháněli obživu. Byli to dráteníci, všelijací hudebníci, brusiči nožů a nůžek, prodavači cukerinu, kolovrátkáři, žebráci apod.

Populárnější z nich byl pan Pepík Dudák, občanským jménem Josef Smitka. Snad málokdo znal jeho pravé jméno. Abych přiblížil tuto osobu, uvedu některé skutečnosti. Byl to vysloužilý námořník, který ovládal několik světových jazyků. Nevím, co způsobilo jeho pokles v chování i jeho postavení ve společnosti. Bydlel v obci Čechelovice, kde měl postavenou chaloupku, spíše zemljanku z kamení. Oblékal se do šatů, kabátů, kalhot a čapky, vše zhotoveno ze psích kůže, které si sám šil. Samozřejmě, že kůže si také sám vydělával, podle toho to také vypadalo, ale i „vonělo“. Samozřejmě byl i patřičně zarostlý. Přes rameno měl přehozeny dudy, na které jen krátce zahrál, nikdy však písničku nedokončil, o to víc hovořil. Bylo všeobecně známo, že jí psy, a kdo se chtěl psa zbavit, Pepík Dudák byl vždy velmi rád takovým darům. To byste měli vidět, co takový pes dělal! Trhal mu kalhoty, skákal mu až na hlavu. Pepík říkal s klidem: „on se uklidní, až se unaví.“ Když takhle Dudák kráčel vesnicí, mohli jste si představit, jak vypadali naši předkové (lovci mamutů).

Nezapomenu na jeho vyjadřování v době okupace. Postřehy a úvahy, které měl, vyjadřovaly, jaký bude vývoj ve válce. Prohlašoval, že Němci budou poraženi, Josef (Stalin) je vyžene. Pokud jde o Spojené státy, do války vstoupí. Přece nemohou opustit svoji sestřičku Anglii. Když k nám vstoupila americká armáda, stal se Dudák jejich tlumočnickem. Dostal americkou uniformu, byl čistý, oholený. Kámen úrazu však byl, že se už nemohl přizpůsobit. Zakrátko byl znovu špinavý a ve starých kolejích. Když pak se začal hrabat v kuchyni v jídle svými špinavými rukama, tak jej vyhodili.

(Pozn. redakce: O Josefu Smitkovi jsme psali v červencovém vydání 2012, výňatky z knihy 600 let obce Čechelovice, 1412 – 2012.)

O panu Reiserovi jsem již psal, tak jen krátce. Snad ani neuměl jezdit na kole, protože jej jenom vodil. Vzadu na nosiči měl naloženo vždy velké množství králičích kožek a ranec peří. Našli se vždy dobrovolníci, kteří se mu snažili zpříjemnit život. Tu mu vypustili vzduch z kola, jindy mu vpašovali kámen mezi náklad kůží. Snad si dovedete představit, co takový náklad s člověkem udělá. Zvláště, když má něco upito. Takže po balancování Reiser ležel na kole nebo kolo na něm. Nepamatuji, že by s ním někdo zápasil, když byl opilý a marně vyzýval k soupeření.

Velmi často se po vesnici nesla slovenština: „Drátovat“, letovat“, hrnce spravovat!“ Slovo drátovat o sobě nechali vědět, že do vesnice dorazili. Občané je nazývali dráteníci nebo také braťkové. Jejich vybavení bylo podlouhlá bednička na záda. Bylo v ní uloženo potřebné nářadí, role plechu a vázací drát. Vepředu bedničku zavěšenou na krku, v ní měl různé předměty na prodej. Byly to zrcátka, hřebeny, zapalovače, kamínky do nich, pastičky na myši a mnoho dalších věcí. Když nedostal zakázku na opravu hrnců, snažil se alespoň něco prodat. Bylo radost je sledovat při práci, jejich zručnosti a kvalitu práce.

Většinu těchto lidí vyhnala do světa bída. V Čechách pak hledali obživu pro sebe a svoji rodinu. Jejich odměnou za práci byla strava či poskytnuta střecha nad hlavou. Někdy malý peníz. Byli to skromní lidé, kteří šetřili peníze lidem. Prodlužovali životnost hrnců, pekáčů, které byly na vyhození, nemusely se kupovat nové.

Do vesnice někdy zavítal i brusič nožů a nůžek. I ten byl vítaný řemeslník. Svůj kolovrátek, vypadal jako trakař, převrátil a stala se z toho šlapací bruska. Vždy obešel několik baráků, převzal nože, nůžky a i to, co lidé potřebovali nabrousit či opravit. Po nabroušení pak věci rozesl. Kolovrátek převrátil a popojel dál do vsi a vše se opakovalo.

Lnářský Málkov

Dne 8. června 2013 se konalo kácení májky. Místní děti, pod dohledem dospělých, se postaraly o úspěšné poražení a následné rozřezání na polínka.

Kácení jsme spojily s večerním posezením a pečením bramboráků. Počasí nám při celé akci přálo.

Místní sbor dobrovolných hasičů pracoval v průběhu měsíce června na opravě hráze rybníčku „Odkalovačka“ a zabudování požeráku.

Lenka Fořtová

Další připravovaná akce u nás
31. srpna 2013 zakončení prázdnin

Ze společenské kroniky obce Kocelovice

V květnu oslavili významné narozeniny tyto kocelovičtí občané:

♥ pan **Jan Jeníček** 75 let,
♥ paní **Zdeňka Flanderová** oslavila v kruhu svých blízkých 76 let,

- ♥ paní **Božena Čadková** se dožila 83 let a
- ♥ pan **Václav Krákora** oslavil 83 let.

V červnu oslavili významné životní jubileum:

- ♥ pan **Václav Diviš** 71 let a
- ♥ paní **Anna Frýzková** se dožila 82 let.

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

Dana Hanušová, místostarostka obce

Stále se něco děje

Koncem měsíce března uspořádala obec Kocelovice přednášku pana Františka Šestáka, na téma „Praha – Paříž“, samozřejmě se jednalo o poutavé povídání, doprovázené mnoha fotografiemi o jeho cestě na kole z Prahy do Paříže. Zvláště jeho vyprávění o setkání se zajímavými a srdečnými lidmi je velice poutavé.

Součástí přednášky byla možnost zakoupení některé anebo všech knih, které pan Šesták o svých zážitcích z cest sepsal a vydal. Všem přítomným se přednáška líbila. Tak jsme si celkem potichu slíbili, že se po čase sejdeme znovu, aby se s námi pan Šesták podělil o další zážitky z nových cest. Panu Šestákovi přejeme pevné zdraví a mnoho šťastných kilometrů na jeho dalších cestách.

Koncem následujícího měsíce dubna se u nás, tak jako v dalších okolních obcích páli „Čarodějnic“. Dlouholetou tradicí bylo pálení „Čarodějnic“ na Kněžském vršku, za silnicí proti Meteorologické stanici. Letos jsme tuto tradici trochu změnili a pálení posunuli blíže k centru obce. Pálení „Čarodějnic“ se tak letos konalo u budovy bývalé školy, blízko rybníka Malý. Členky kulturního výboru obecního úřadu připravily opékání vuřtů, mladí kocelovičtí hasiči zajistili dřevo a postavili malou, ale o to krásnější hranici. Obsluha v místní hospůdce se svědomitě starala o to, aby nikdo z nás nestrádal žízní. Poprvé také doznaly využití venkovní stoly a lavice, které obec pořídila za vydatné finanční pomoci Svazku obcí Blatenska. Tyto sety byly při této akci umístěny na zpevněné ploše u hospůdky, hlavně pak konzumenti vuřtu využili možnosti posedět a v klidu a pohodlí pojiť. Podle získaných poznatků se všem zúčastněným pálení „Čarodějnic“ zde velice líbilo, tak i zde jsme si slíbili, že pokud se najdou zase ochotní lidé udělat něco pro ty druhé, tak i příští rok se bude akce konat u rybníku Malý. A jistě už budeme mít i tu čarodějnic, kterou tentokrát jistě upálíme.

Druhou sobotu v květnu obec Kocelovice uspořádala v nově zrekonstruovaném sále v budově bývalé školy Oslavu dne matek a setkání občanů obce. K tanci a poslechu po celý večer vyhrávala muzika pod vedením pana Radka Šimsy. Hudby si jistě užili jak ti dříve narození, tak i mladí. Jelikož jsme malá obec a žije nás tady poskromnu, musíme zájmy mladých i těch dříve narozených tak nějak skloubit dohromady. Ne vždy se nám to daří, ale snažíme se. Nutno poznamenat, že účast na všech jmenovaných akcích byla velice slušná. Chtěl bych touto cestou poděkovat mým kolegyním a kolegům za jejich pomoc při organizaci uvedených kulturních obcí.

V červnu se pak u nás v Kocelovicích, opět v sále, konalo desáté Setkání členů pohraniční stráže. Zde musím ocenit starostlivost hlavního organizátora pana Václava Dubce. Jeho snaha o rezervaci toho správného termínu byla skvělá a nakonec se ten pravý termín, který vyhovoval téměř všem, našel. O občerstvení se opět starala paní Eva Rážová společně se svými pomocníky. Nutno dodat, že opět bezchybně. Celým večerem provázela hudba pana Jančara. Samozřejmě musela zaznít i píseň „Na staré Mohelně“. Uživatelé internetu se mohou podívat na několik fotek z této akce, z autorské dílny Václava Machovce z Hornosína na adrese: www.zonerama.com/Profile/24487. Přeji bývalým pohraničnickům, aby svá setkání pořádali i nadále, vždyť setkání kamarádů a známých není nikdy dost.

V celém svém povídání nemohu zapomenout na naše mladé hasičky a hasiče. Jsem rád, že se u nás dala dohromady parta mladých lidí, které zajímá také něco jiného, než počítače, drogy a alkohol. Potěšující je také

ta skutečnost, že cestu k této činnosti si našla i děvčata. Mladé hasičky a mladí hasiči se věnují hasičskému sportu, absolvují nespočet tréninků a účastní se soutěží samotných. Zvláště zakoupení nové hasičské stříkačky mladé hasiče v jejich činnosti povzbudilo a nakoplo. Pravdou je, že zatím výsledky ze soutěží nejsou nejlepší, ale jak praví olympijská myšlenka: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!“ Jedním dechem musím dodat, že nejenom soutěžemi žijí naši mladí hasiči. Plní si i své povinnosti dobrovolných hasičů. Pečují o hasičskou techniku a pomáhají tam, kde je jich třeba. Čerpají vodu ze studní, zúčastňují se brigád pro obec, atd.

V souvislosti s mladými hasiči nezbývá než si přát, aby jim jejich nadšení, zápal a snaha vydrželi a oni se věnovali této činnosti dlouhodobě. Pokud tomu bude tak, pak musí přijít i dobré výsledky při soutěžích.

Závěrem bych rád uvedl několik informací, týkajících se rekonstrukce rybníku Velký kocelovický. Málokdo si nemohl nevšimnout prací a činností, které byly na Velkém a jeho okolí prováděny. Cílem toho všeho je zvýšení bezpečnosti, zvýšení retenční schopnosti a tím vším minimalizace povodňových nebezpečí hrozcích v období vydatných srážek. Věřím tomu, že i letos bylo mnoho obyvatel naší obce, kteří tak jako v roce 2002, v období letošních dešťů, chodily kontrolovat stav a výšku hladiny vody ve Velkém. Díky prováděným pracím a prázdnému rybníku před obdobím letošních dešťů bylo letos vše v klidu a v pohodě. I díky tomu mohly práce i nadále pokračovat. V té době již bylo vyměněno výpustní potrubí, vybudován byl nový „požerák“ a bylo dokončeno rozšíření a navýšení hráze. V současné době se realizuje výstavba bezpečnostního splavu v blízkosti areálu živočišné výroby Zemědělského družstva Lnáře. V závěru celé této akce bude pak vybudován bezpečnostní propustek pod silnici směrem na Řiště, kudy bude v případě hrozcího nebezpečí odváděna voda do Kališť, rybníka Malý a dále pak do Dlouhého, aby minula obec Kocelovice.

V souvislosti s rekonstrukcí Velkého bych chtěl poděkovat všem občanům, kterých se nějakým způsobem dotkly práce spojené s touto rekonstrukcí, za trpělivost a zároveň bych chtěl poděkovat stavební firmě Zvánovec za jejich ohleduplnost vůči občanům Kocelovic.

No řekněte sami, je toho málo co se u nás děje?

Jelikož při čtení tohoto článku budou již v plném proudu prázdniny a dovolené, přeji Vám hezké prožití prázdnin a hezkou dovolenou, ať již v zahraničí nebo u nás doma. Vždyť i u nás je přeci krásně.

Karel Lukáš, starosta obce

Oprava hráze Velkého kocelovického rybníka

Když se v srpnu v roce 2002 valila do Blatné voda z většiny přilehlých rybníků, ze severní strany vydržela jen jedna větev a to hráz Velkého kocelovického rybníka. Ta byla zachráněna díky prokopání původní propusti pod silnicí na Řiště. Muži z obce tehdy také zabezpečili hráze menších lesních rybníků nad Velkým pytlí s pískem a hráz Borku pokryli igelitovou plachtou, aby ji velká voda nepoškodila a přetekla přes ni podle vzoru starých sedláků, kteří k tomu používali koňské houně.

Odborná komise po povodních vyhodnotila Velký kocelovický rybník jako velmi nebezpečný a proto byl zařazen do 4. kategorie, kde je nutný odborný dozor. Následně byla doporučena rekonstrukce, zejména obnova bezpečnostního přepadu u kravína. Hráz pak čekala na rekonstrukci celých 10 let. Teprve v loňském roce získala firma Rybářství Lnáře dotaci na projekt

rekonstrukce hráze. V plánu byla výměna výpustního potrubí, vyrovnání a rozšíření hráze, vybudování splavu u kravína a na konec vybudování propusti pod silnicí na Řiště, která bude položena o metr níže než splav a bude odvádět většinu vody mimo obec.

Práce začaly již koncem roku 2012 a v květnu letošního roku byla dokončena hráz. Srdce některých romantiků sice poněkud posmutnělo, když si všimli, že řada krásných velkých balvanů, které lemovaly břehy a dokreslovaly malebný ráz krajiny, zmizela. Boubelaté žuláky byly rozdrčeny a využity na zpevnění návodní strany hráze. Následné práce na úpravě přepadu a propusti budou ještě pokračovat.

Velký rybník se začal napouštět. Stalo se tak právě na počátku deštivého května, po kterém následovaly letošní povodně. Občané Kocelovic se chodili dívat, jak se rybník zvolna plní a nová hráz vcelku bezpečně zadrží i velkou vodu, pokud by se „nedej Bože“ protrhla hráz výše ležícího Hubenova. Se soucitem mysleli na méně šťastné obce v naší republice, kde nové hráze vybudovat z nejrůznějších a nejen finančních důvodů nestačili.

Dana Hanušová, místostarostka obce

Co dělaly kocelovické ženy na jaře?

Po dlouhé zimě jsme se pomalu rozkoukaly, osvobodily růže ze zimního spánku pod hromadou chvojí. Požádaly jsme obec o příspěvek na pískoviště a také jsme jej dostaly a to ve výši 8.000,- Kč. Nové hřiště jsme tak vybavily k největší spokojenosti těch nejmenších. Dětem jsme ještě zakoupily nejnужnější vybavení, aby si mohly bábovičky půjčovat anebo se o ně prát. Neboť na pískoviště začíná škola života ...

Konec společenské sezony jsme oslavily přátelským posezením s občerstvením v naší hospodě. Při té příležitosti jsme poděkovaly organizátorkám za přípravu a realizaci Babského bálu, který byl mimořádně úspěšný.

Konečně jsme se dočkaly zastřešené lavice od SMOOSu, jejíž pořízením také inicializovaly členky svazu žen v obci.

Hodně času jsme strávily plánováním a přípravou Cesty pohádkovým lesem. Když už jsme měly vše nachystané, začalo chladné počasí, deště a velká voda. Dvakrát jsme musely akci přeložit. Naposledy na 30. června. Do třetice všeho dobrého, počasí nám konečně přálo a na Cestu pohádkovým lesem se vydalo neuvěřitelně mnoho dětí z Kocelovic i z sousedních vesnic. Určitě tomu tak bylo díky spolupráci s obcí

Hornosín, se kterou jsme se o organizaci podělili.

Děti se setkaly na devíti zastaveních s rozličnými pohádkovými postavami a plnily různé úkoly: navlékaly korálky u vily Amálky, poznávaly listy u Mechové báby, bloudily poslepu u Bludiček, skákaly se zajíčkem, pomáhaly trpaslíkům, připravovaly košíček Karkulce pro babičku, střílely šiškami s myslivcem a tak dále ... Na konci Cesty si u rybníka od Vodníka vyzvedly sladkou odměnu a všichni dohromady si upekli vuřtíky, aby nabrali ztracené síly. Děti se dostavilo tolik, že se možná na všechny nedostalo. Takto potrefeným se velmi omlouváme, a protože i je rádi máme, mohou se o odměnu dodatečně přihlásit, pokud zavolají na obec Kocelovice a donesou orazítkovanou kartu.

Všem zúčastněným děkuju za obětavou pomoc při organizaci akce.

Dana Hanušová, předsedkyně ČSŽ Kocelovice

Jaké bylo počasí v květnu a červnu

Květen 2013 byl v průměru teplotně mírně podnormální (prům. tepl +11,4 °C, normál je 12,6). Velmi chladno bylo v poslední dekádě, kdy často denní maxima nepřesahovala ani +10 °C. Nejvyšší teplota v květnu byla +22,7 °C dne 19. května, nejnižší teplota byla +2,5 °C dne 24. května a ten den byl i přízemní mráz -2,1 °C. Srážkově byl s úhrnem 104,1 mm výrazně nadnormální (normál je 59,9 mm). V pěti dnech byl denní úhrn větší než 10 mm, což je pro květen vysoký počet. Sluneční svit v květnu byl opět výrazně až extrémně podnormální (125,2 hod., což je vůbec nejnižší hodnota v květnu od počátku měření v r. 1975, normál pro květen je 225,5 hod.). Souhrnně lze říci, že květen byl chladný, deštivý s minimálním slunečním svitem.

Červen 2013 byl v průměru teplotně zcela normální (15,8 °C, normál je 15,7). Teplotní průběh byl ale opět velmi nevyvážený, kdy první pentáda byla velmi studená, pak se začalo pozvolna oteplovat, aby od 13. do 23. června nastoupilo letní až tropické počasí s nejvyšší teplotou +33,3 °C dne 18. června. Pocit horka umocňovala velmi vysoká vlhkost vzduchu. Od 24. června do konce měsíce bylo opět velmi studené počasí, kdy se denní teploty pohybovaly jen kolem +10 °C. Průběhem teploty byl červen hodně podobný dubnu. Srážkově byl červen slabě nadnormální s měsíčním úhrnem 83,7 mm (normál je 72,9 mm). Drtivá většina srážek v červnu ale spadla od 1. do 3. června, kdy napršelo 56,9 mm (dne 1. června byl denní úhrn 33,3 mm). Tato srážková epizoda vyvolala na velké části území ČR povodně, které Blatensko našťastí nezasáhly, došlo jen k mírnému zvýšení hladiny Lomnice a k dosažení 2. stupně povodňové aktivity. Sluneční svit byl i v červnu podnormální (násvitilo 186,4 hod., normál je 221,6 hod.). Červen je tedy již 6. měsíc v řadě s podnormálním slunečním svitem a osmý měsíc v řadě, kdy se vůbec nevyskytl tzv. jasný den (průměrná denní oblačnost je menší než 20 % pokrytí oblohy). V souhrnu se dá říci, že průběhem teplot byl červen dosti extrémní měsíc s opětovným nízkým slunečním svitem a dostatkem až přebytkem srážek, zejména na začátku měsíce.

Ještě pro zajímavost dodávám, že se stejně jako v roce 1976 vyskytly v červnu pouze dva dny s bouřkou (maximální počet dnů s bouřkou v červnu byl v roce 1996, kdy bylo takových dnů 12).

2.7.2013, Zdeněk Vondra
vedoucí Meteorologické stanice Kocelovice

Nabídka stavebních parcel v Kocelovicích

Obec Kocelovice nabízí k prodeji tři stavební pozemky (parc. č.: 1307/25, 1307/26, 1307/27, vše k.ú. Kocelovice) pro výstavbu rodinných domů. Pozemky se nachází na severozápadním okraji obce, poblíž rybníčku Hlinovna. Parcely budou napojeny na elektrickou síť. V lokalitě se vybuduje příjezdová komunikace a dešťová kanalizace. Pitná voda bude řešena z vlastních vrtů. Výměra parcel se pohybuje od 915 do 1024 m². Cena za m² je stanovena na 300,- Kč.

Bližší informace a dotazy na tel: 723 602 161, nebo E-mailem oukocelovice@tiscali.cz popřípadě v úředních hodinách na obecním úřadě.

Malé ohlédnutí za uplynulými dny v Lažánkách. Ze samé radosti, že skončila zima, ženy a dívky z Lažánek uspořádaly začátkem května výšlap okolo Kuše lesem do Čechelovic. Účast byla hojná, veselo bylo, několikrát jsme zmokly a největší plavák přišel až nakonec při zpáteční cestě. Cílem cesty byla zastávka v hostinci v Čechelovicích, kde jsme si daly báječnou pizzu, pivečko i limonádu.

Vše bylo provázeno roztomilým výkladem pana „hostinského“ na téma, co vše je ke zhlédnutí v obci. Moc jsme se pobavily a tak nás nerozhodila bouřka a „slejvák“ nakonec. Poslední úsek cesty ze Záboří do Lažánek nám byla odměnou krásná jarní duha.

Co jiného ještě stojí za zmínku je, že jako každý rok, i letos se našim „chlapcům“ podařilo bez problémů vztýčit májka a i přes chladné počasí bylo v hospodě a venku u ohně veselo do noci.

A abych nezapomněla na děti – dětský den byl připraven pí Martinou Třeštíkovou s pomocí dalších na jedničku. Počasí se vydařilo, děti byla hromada a nejen místních. Zábavné odpoledne bylo ukončeno večerní „diskotékou“.

Text a foto: Dagmar Hálová

Výlet do Čechelovic – občerstvení po prvním deštičku

Nabírání nových sil na zpáteční cestu do Lažánek

Stavění májky v Lažánkách – ještě kousek

dětský den v Lažánkách

Víkend otevřených zahrad se konal i na Blatensku

V rámci Víkendu otevřených zahrad mohli lidé využít nabídky komentované návštěvy zámecké zahrady ve Lnářích v neděli 9.6.2013.

Myšlenka Víkendu otevřených zahrad vznikla v Londýně v roce 1998. Cílem bylo poskytnout veřejnosti příležitost alespoň jednou v roce navštívit jinak uzavřené zahrady a dvorky Londý-

na. Nápad se shledal s nadšením a po několika ročnících uspořádaných v Británii se pomalu a jistě začal šířit i do dalších evropských měst. Česká republika se zapojila k Víkendu otevřených zahrad před třemi lety.

Jedná se o událost, kdy se lidem otevírá možnost nahlédnout do běžně nepřístupných zahrad, ale také poznat své oblíbené parky novým způsobem. Veřejnost se při této příležitosti může seznámit s přístupem odborníků v otázkách zeleně a získat tak nový pohled na její funkci a význam v životě.

Více na <http://www.vikendotevrenychzahrad.cz>

Pohlazení krajkou

Hana Lukášová, Olga Kurzová

+ krajky certifikovaného výrobce regionálního produktu Prácheňsko

p. Helyny Bělohlové

Výstava paličkované krajky
opět v recepci Zámku Lnáře
od 1. května do 30. září 2013

otevřena půl hodiny před každou prohlídkou zámku
květen, červen a září víkendy 10-16 hodin
červenec a srpen denně kromě pondělí 10-17 hod.

Další informace tel. 604401432

Trocha historie – nikoho nezabije Dnes o POŠTĚ

(citace ze zahořčické kroniky, zápis z roku 1936)

Poslal-li někdo psaní do Zahořčic a i jinam do jiné vesnice psaní to leželo na poště až tam někdo přišel a poslalo se to po něm. Psaní to prošlo několika rukama než ho dostal ten komu patřilo. Bylo zatím rozlepené a od mnoha přečtené. Někdy se taky ztratilo aniž by ho adresát dostal. Asi v roce 1895 byl ustanoven obecní listonoš aby chodil každý den na poštu pro Zahořčice a Řiště za odměnu 2 haléře od jednoho dopisu. Od obecních úřadů měl celoroční paušál. Na obecním úřadě mu vložili úřední poštu do zvláštní oddělené části kabely a zamkly a na poště taky měli klíč a odemkli. Soukromá pošta se nosila volně v tašce.

Poštu vozili z Nepomuku kde ráno vyjeli o půl desáté byli v Kasejovicích a v polodne v Blatné. Tam se koně pokrmili a jelo se nazpět. Tak se vozila pošta dříve nežli byla postavená dráha. Tento „postolion“ rád si zatroubil známou píseň : Jede jede poštovský panáček jede jede poštovský pán. Napřed má trubičku vzadu má truhlišku, jede jede do Rokycan!

Podobně i Berní úřad měl svoje listonoše tak i hejtmanství, od soudu, a od okresního zastupitelstva měli svoje posly, kteří přinesené výnosy úřední taky přečetli a odpověď si napsali a vzali sebou. To hlavně dělali na obecních úřadech.

Asi v roce 1899 byli zavedení poštovní listonoši a sice jeden pro Lnáře a druhý pro Thořovice, Kocelovice, Řiště a Zahořčice.

Marie Vrátná

Loučení s žáky v MŠ a ZŠ Lnáře

V pátek 28. června jsme se na lnářském zámku rozloučili s žáky 5. ročníku základní školy a s předškoláky mateřské školy ve Lnářích.

Ondřej, Barboro, Jany, Vojtěchu, Karolíny, Emo, Václave, Adame, Jaromíre, Zoro, Eliško, Lenko, Ludmilo, Simono, Jakube, Kristýno, Radime - šťastnou cestu!

Foto: Milan Demela

Základní škola Lnáře

Ani jsme se nenadáli a už je tu konec školního roku a před námi tolik vytoužené prázdniny. Chtěla bych všem žáčkům i jejich učitelům popřát krásné léto, hodně sluníčka a odpočinku.

Přesto si však dovolím, milí čtenáři, seznámit vás alespoň s některými akcemi naší školy, které se uskutečnily v posledním čtvrtletí školního roku.

Výchova ke zdraví

23. dubna se všichni školáci pod vedením paní učitelky Jestřábové zapojili do projektu „Výchova ke zdraví“. Na děti čekalo plnění rozmanitých úkolů, od doplňovačky až po přípravu zdravých a chutných pokrmů. Na vítězná družstva čekaly jak jinak než chutné odměny.

„Dne 23. dubna 2013 se dopoledne v tělocvičně školy konala akce (projekt) se jménem „Výchova ke zdraví“. Soutěžilo se ve skupinách, kterých bylo sedm. V každé skupině byl kapitánem některý z pátáků. V mém družstvu jsme byli já, Jakub Hájek, Daniel Žid, Lukáš Červenka, Aneta Michalcová a Erik Bláha. Připravovali jsme ovocné poháry a čaj. Celkově jsme získali 2. místo. Tato akce se mi moc líbila a velmi se povedla.“

Lenka Honzová, 5. ročník

„Dne 23. 4. 2013 si pro nás paní učitelka Jestřábová připravila projekt „Výchova ke zdraví“. Rozdělila nás do sedmi družstev. V každém družstvu byl kapitán žák 5. třídy. Plnili jsme různé úkoly. Bylo pět témat: mléčné výrobky, zelenina, ovoce, luštěniny, příprava zdravého pokrmu. Paní učitelky nám úkoly odhodnotily a poslední i ochutnaly. Úkoly se mnou plnili já Simča, Eliška, Richard, Sára, Gabriela. Skončili jsme na 1. místě společně s družstvem Lidušky a vyhráli jsme jahody. Projekt se mi moc líbil.“

Simona Kebrlová, 5. ročník

„Dne 23. dubna 2013 jsme se nejdříve rozdělili do 7 skupin a pak začal projekt „Výchova ke zdraví“. Já jsem byla ve skupině s Luckou Vokurkovou, dále tam byl Vojta Končal, Vašek Turek a Sára Koudelková. Nejprve jsme soutěžili. Měli jsme různé úkoly, křížovky, povídali jsme si o zelenině, ovoci, luštěninách a o mléčných výrobcích. Třídili jsme do košíků, které byly nadepsané, kam patří jablko, kukuřice atd. Pak jsme si měli připravit nějaké dobré a hlavně zdravé jídlo. My jsme dělali banánový koktejl. Do mléka jsme přidali 2 až 3 banány, vanilkový cukr, kakao a vše rozmixovali v misce ponorným mixérem. Pak jsme to přelili do sklenic. Paní učitelky byly porotkyně, chodily ochutnávat, dostali jsme 5,4 a 5 bodů, to docela šlo. Byla to zábava, tato akce byla nejlepší a moc se mi líbila.“

Jana Hořejší, 5. ročník

Poznej svého psa

Koncem května jsme pro naše děti připravili v tělocvičně školy ukázkové vystoupení canisterapeutky z Katovic v doprovodu přítulné fenky australského ovčáka a jejích dvou roztomilých štěňátek. Canisterapeutka dětem vysvětlila, že vztah člověka s psem může velmi pozitivně působit na zdravý vývoj dítěte. Děti se zaujetím sledovaly výklad a rády si vyzkoušely fyzický kontakt s hodnou a dobře vycvičenou fenkou.

„Dne 22. 5. k nám přijela moc hodná paní s fenou australského ovčáka jménem Jenny a se dvěma štěňaty. Předváděly nám, co Jenny umí, například dát pac, skočit na záda, válet sudy, probíhat mezi nohama, panáčkovat a jiné. Jedno štěňátko bylo hnědobílé a druhé černohnědobílé a obě byla krásná. Paní nám povídala o terapii se psem, výcviku psa, různých rasách psů. Povídání se mi moc líbilo.“

Simona Kebrlová, 5. ročník

„Tento den se mi moc líbil, protože tam byla krásná štěňata. Mohli jsme si je pohladit a vyzkoušet různé cviky s fenkou Jenny, kterou nám před tím představila majitelka pejsků. Moc se mi to líbilo a chtěla bych tenhle projekt určitě zopakovat.“

Jana Pokšteřlová, 4. ročník

Svátek Slabikáře

13. červen byl pro naše šikovné prvňáčky velmi významným dnem, protože při vystoupení „Svátek Slabikáře“ předvedli všem přítomným rodičům, prarodičům a kamarádům ze školy i školky, co všechno se ve škole naučili. O tom, že se z nich stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Příběh, „O řípě velké jako Říp“, přečetli všem přítomným určitě na jedničku. Děti však nejenom četly, ale zpívaly s doprovodem klavíru a kytary hezké písničky, zarecitovaly několik básniček a také jako malí mravenečkové dokonce i zatančili. Rodiče museli usilovně přemýšlet při hledání odpovědí na záluďné hádanky svých ratolestí a na závěr se se všemi diváky rozloučili zhudebněnou básní Mosty. Odměnou pro malé školáky nebyly jenom sladkosti a drobné dárečky, ale především barevné medaile z „dílny“ čtvrtáků a pátáků.

TVRZ LNÁŘE

VÁS ZVE NA VÝSTAVU

4. 8. – 29. 9. 2013

HRAČKY ZE DŘEVA

Výrobci z regionu

ILUSTRACE A OBRAZY

Ivana Fašianoková Rakoušová

Tereza Rakoušová

otevírací doba galerie: po – ne 10 - 17

Školní akademie

Na závěr školního roku patří jako již tradičně školní akademie. Ani letos tomu nebylo jinak. Žáci ze všech tříd spolu se svými učitelkami pilně vymýšleli co nejoriginálnější vystoupení. Vyvrcholením tréninku byla generálka a vystoupení pro dětičky z mateřské školy. Protože se dětem vše zdařilo, opadla ta největší tréma a hurá se předvést

Školní akademie - Pirátky z Karibiku

i svým maminkám, tatínkům, babičkám, dědečkům a kamarádům. 19. června se přišlo na naše školáčky podívat opravdu mnoho diváků a pomyslné hlediště bylo zaplněno do posledního místa. Program byl opravdu velmi bohatý. Každý si zde mohl najít svůj oblíbený žánr. Celé vystoupení zahájili naši nejmenší roztomilou písničkou My jsme malí prvňáčci. Poté se z našich nejmladších stali mravenčci, kteří nám zazpívali a zatančili při písni Mravenčí

ukolébavka. Dále se přišli pochlubit starší žáci se svým muzikálkem s názvem Lnářský styl. Poté se ukázali naši hudebníci s flétničkami a kytarou. Mezi jedno z nejoblíbenějších vystoupení patřil muzikálek žáků 2. a 3. ročníku Červená karkulka a zdramatizovaná básnička Jak uvažují zvířata. Poté nemohly chybět ukázky tanečních dovedností našich žáků. Děvčata ze 4. a 5. ročníku se proměnily za pirátky a zatančila nám scénický tanec na píseň z filmu Piráti z Karibiku, který rozbušil nejedno srdce. Následovalo vynikající vystoupení dvou mažorettek Janiny a Lidušky. A jako poslední taneční se nám předvedli žáci z 2. a 3. ročníku, kteří zatančili tanec „Balala“. Závěr patřil rapově pojatému muzikálu O Sněhurce, který zahráli žáci 4. a 5. ročníku. A nakonec se nejstarší školáci rozloučili písničkou od Marty Kubišové Časy se mění. Obecenstvu děkujeme za jeho podporu a potlesk, který potěšil a povzbudil všechny účinkující. Věříme, že se všem divákům školní akademie líbila a těšili se zase za rok nashledanou.

Jana Schirlová, učitelka ZŠ

„Dne 19. června se konala školní akademie. Vystupovalo zde všech pět tříd. První třída měla vystupování jako na Svátku slabikáře – My jsme prvňáčci, mravenčičky s druhým ročníkem s paní ředitelkou a s doprovodem flétny. Potom Vašek Turků s Pepou Honzů a Lukášem Málů hráli na flétny dvě písničky. Pak žáci 2. a 3. ročníku zahráli muzikál Červenou karkulku a předvedli báseň Jak uvažují zvířata. To bylo srandovná. Pak měl 3. ročník připravenou básničku Každá škola má svůj konec. Potom jsme měli tanec na písničku Balala. Byl moc pěkný. Čtvrtý ročník měl básničku o loupežnicích. Pak žáci ze 4. a 5. třídy tancovali Piráty z Karibiku. Potom zahráli rockovou Sněhurku. Nakonec si připravila 3., 4. a 5. třída muzikál Lnářský styl a písničku Časy se mění. Tato akademie byla moc pěkná.“

Hedvika Machovcová, žákyně 3. ročníku

Letní olympiáda

Mám milou povinnost napsat o pravidelné předprázdninové akci lnářské školičky. Tentokrát to byla sportovní akce letní olympiáda, která se konala v pátek 21. června. Děti se utkaly ve třech disciplínách: běh na 50 m, hod míčkem a běh na 400 m. Všichni se snažili vydat ze sebe to nejlepší a dařilo se jim znamenitě. Ti nejzdatnější sportovci získali medaili a každý výkon byl podpořen sladkou odměnou. Sourozenci Erik a Richard Bláhovi si odnesli ze sportovního klání hned několik zlatých medailí. Všichni už se těšíme na další akci.

Jaroslava Boušová, vychovatelka ŠD

Pohádková cesta lesem za pokladem

Ve čtvrtek 20. června byl velmi teplý den, teploměr přesahoval třicetku. Přesto jsme se nedali odradit a vypravili se na „Pohádkovou cestu za pokladem“. Všechny děti ze školy si dva dny předem vylosovaly barvu jednoho ze tří družstev. Dalším úkolem bylo vymyslet název pro své družstvo podle jména nějaké pohádkové postavy. Před startem každá skupina představila svoji postavu a ostatní hádaly její název. Všechny skupiny byly úspěšné. Poté jsme vyrazili na trasu. Každá skupina měla cestu označenou fáborkem své barvy a téměř u každého stanoviště hle-

dala úkoly, které se týkaly českých pohádek. Na posledním stanovišti na hřišti v Zahorčicích se vyhodnocovaly správné odpovědi. Všechna družstva byla úspěšná, avšak nakonec nejlepší znalosti podalo družstvo červených a tudíž získalo právo hledat jako první poklad, který byl vyvrcholením celé akce. Po dlouhém pátrání byl úspěšný Jakub Mazal z 5. ročníku, který poklad do-

Kuba s pokladem

slova vyhrabal z pod hromady dřeva. A byl to poklad pokladů! Růžová truhlička skýtala překvapení pro žáky celé školy. Po rozdělení odměn jsme se odebrali opékat vuřty na zahradu rodiny Honzových, kam jsme byli všichni pozváni. Kromě buřtíků jsme ochutnali výborné jednohubky a osvěžující nealko mojito, které nám přichystala paní Honzová. Poté nás čekala zpáteční cesta do školy, kterou nám ztěžovalo úmorné vedro. Jak se však říká: konec dobrý, všechno dobré! Do školy jsme dorazili všichni v pořádku a úspěšnou akci určitě v příštím školním roce zopakujeme.

Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ

Spaní u Schirlů

Mezi nejoblíbenější dětské akce patří ty, kde mohou být děti bez dozoru svých rodičů, můžou k tomu dělat různé lumpárny, a když je to ještě mimo půdu školy, tak je to o to lepší. A mezi tyto akce patřilo i „Spaní u Schirlů“. Třetáči již věděli, do čeho jdou, protože už mají za sebou spaní z loňského roku. Proto se na něj těšili a často se během školního roku ptali, kdy už to konečně bude. Pro druháčky to bylo něco nového. Proto spaní někteří předem vzdali. Po vyprávění svých odvážnějších spolužáků ale později litovali a přislíbili, že si tuto akci zaručeně příští rok nenechají ujít. Nakonec se našlo deset statečných druháků a třetáků, kteří určitě budou mít spoustu milých vzpomínek. A jak se dětem líbilo, můžete posoudit z jejich příspěvků.

„Výlet u paní učitelky se mi moc líbil. Má to tam moc pěkné. Byli jsme u rybníka, kde štípla mého kamaráda Dana včela. Pak jsme šli hrát hry. Potom jsme se šli kouknout na včely a opékat buřty, chleby a rohlíky. Pak jsme měli dobrotu a diskotéku a tancovali jsme s paní učitelkou a se Zuzkou. Pak jsme šli dovnitř do postele a koukali se na Asterixe a Obelixe. Druhý den nás přišla vzbudit Asta. Potom jsme se nasnadili a postupně si pro všechny jždili rodiče.“

Aneta Dufková, žákyně 3. ročníku

„Spaní u paní učitelky se mi moc líbilo. Koupali jsme se v rybníku Podhájský, opékali jsme buřty, byli jsme na procházce u cihelny. Na louce jsme hráli hry. Večer jsme měli diskotéku. Potom jsme šli spát. Ráno si pro nás přijeli rodiče.“

Martin Uriánek, žák 2. ročníku

„Mně se nejvíce líbilo koupání v rybníce a spaní. Hráli jsme „Mrazíka“ a „Rybíčky, rybáři jedou“. K večeri jsme měli buřty a rohlík. Pak jsme měli diskotéku. Potom jsme spali. Ráno jsme snídali chleba s máslem a medem a buchtu. Pak jsme hráli „Na jelena“. Potom jsme si uklízeli a čekali na rodiče.“

Tomáš Jirásek, žák 2. ročníku

Školní výlet

25. června jsme nemohli už dospát a těšili se na školní výlet. Tentokrát naše cesta směřovala do nedalekých Horažďovic, kde jsme měli namířeno do místního muzea a přírodovědné stanice. V muzeu jsme si prošli poměrně velkou expozici a přitom plnili úkoly, jejichž odpovědi jsme zapisovali do tajenky. Součástí expozice byly i praktické dílny, kdy si děti zkoušely vyčesávat ovčí vlnu, příst na kolovratu a dokonce i tkát. Kromě těchto činností nám zaměstnanec muzea názorně předvedl výrobu dřevěné lžičky a děti si pak vyzkoušely práci s hoblíkem. V přírodovědné stanici nás přivítala milá pracovnice Verča, která nám představila všechna zvířátka, co chovají uvnitř stanice. Vzhledem k ne-

Eliška se želvou

příznivému počasí, zvláště silnému lijáku, jsme některá venkovní zvířata zahledli pouhým okem. Výjimkou byla přátelská kozí rodinka, která se nechala od dětí pěkně podrbat. I když déšť nepřestával, my však vybaveni deštníky a pláštěnkami pokračovali dál. Poslední zastávkou výletu byl hrad Rabí. Příjemná paní průvodkyně nás stručně seznámila s historií hradu, ale největší zážitek měli školáci z hradní věže, na kterou statečně vystoupali. Počasí výletu sice příliš nepřálo, ale přesto si snad většina dětí letošní výlet užila a přinesla domů mnoho zážitků.

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku

30. červen byl pro naše páťáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. Ročníku podobně jako v loňském roce ve velkém sále Inářského zámku pečlivě i se slavnostním přípitkem připravily paní starostka Mašková, paní Čadková a paní Vrátná z Obecního úřadu Lnáře. Patří jim za to velký dík, protože celý obřad byl velmi krásný. A jak to už u loučení bývá, nechyběly ani slzičky na tvářích některých dětí i rodičů.

Jitka Venclová, ředitelka školy

Literární soutěž „112 v textu, 112 ve verších“

Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru vyhlásilo literární soutěž pod názvem „112 v textu, 112 ve verších“. Do uvedené soutěže bylo zasláno celkem 43 prací z následujících škol: ZŠ Strakonice Dukelská, ZŠ Lnáře, ZŠ Záboří, ZŠ Čestice a ZŠ Vodňany Bavorovská. Z naší školy se zúčastnili žáci 4. a 5. ročníku. Někteří si vybrali pro svoji tvorbu báseň a někteří se pustili do psaní příběhu. Povedených prací bylo opravdu hodně, ale naši dva žáci dosáhli v této soutěži úžasných výkonů. Jako nejlepší práce, které postoupily do krajského kola, byly vyhodnoceny báseň Jára Pokšťafla ze 4. ročníku a povídka Simonky Kebrlové z 5. ročníku. Oběma žákům gratulujeme a s vámi, čtenáři, se o jejich díla rádi podělíme. Simonko, Járo, držíme palce v krajském kole!

JAK ŽIVOT CHODÍ

Jaroslav Pokšťafl

Hoří půda, hoří dům,
strejda nalil do svíčky rum.
Babička nám omdlela,
tetička jí vzkřísila.

Všichni vyběhli ven,
hořel už stromu kmen.
Strejda stodvanáctku zapomněl,
ještě, že jawu doma měl.

Dojel na ní k hasičům,
řekl jim, že hoří dům.
Přijeli s ním hasiči,
vytáhli si hadiči.

Hasiči běhají sem a tam,
zachránili psa, který se jmenuje Sam.
Náš dům pěkně uhasili,
Spadlé trámy vynosili.

Odvezli nás do péče,
Skvělý chleba se tam peče.
Dům zedníci postavili,
omítkou ho ohodili.

Už stojí náš nový palác
S číslem popisným 112.

Záchrana pana Morouse

Jednou ráno šel pan Morous ven se psem. Když se vrátil do bytovky, slyšel, jak brečí nějaké dítě. Nejdříve si toho nevšímal, ale potom, když už brečelo dlouho, tak se tam šel podívat. Jenomže se do toho bytu nemohl dostat, protože bylo zamčeno. Nevěděl, co má dělat. Pak ho napadlo, že by si mohl dojít pro klíč k domovníkovi. Jenomže on pan Brtník byl tak trochu nahluchlý a pan Morous se s ním nemohl domluvit. Když se s ním nakonec domluvil, utíkal do toho bytu, odemkl, jenomže on nevěděl, že je tam požár

a než se s panem Brtníkem domluvil, tak se požár rozšířil. V bytě plakal malý chlapec, matka, otec a strýc spali vedle. Jenomže ty požár a brek chlapce nevbudil. Pan Morous nejdříve vynesl malého chlapce a odnesl ho k paní Kadroňzkové, aby se o něj postarala. A až potom došel pro rodiče a strýce. Vynesl matku, otce a strýce už nestihl. Jenomže strýc se vzbudil a vyskočil z okna. Naštěstí to bylo v 1. patře. Pan Morous vytáhl z kapsy mobil a zavolaal na číslo 112 a vše s paní na dispečinku domluvil. Ona ho přepojila na hasiče a oni v okamžiku přijeli. Velký požár uhasili, otce zachránili. Strýce, který kvůli tomu, aby si zachránil život, skočil z okna, odvezli do nemocnice. Měl přelámaných pár žeber, zlomenou nohu a pár modřin. Pan Morous byl hrdinou celé bytovky a celého města. Strýc se po nějaké době uzdravil a všichni z rodiny se sešli s panem Morousem a osobně mu poděkovali.

Simona Kebrlová

MENTAL POWER PRAGUE FILM FESTIVAL

je mezinárodní filmový festival (ne) herců s mentálním a kombinovaným postižením, jehož pořadatelem je občanské sdružení HENDAVER. Festival uvádí

filmy, ve kterých hrají výhradně lidé s mentálním a kombinovaným postižením.

Hlavní myšlenkou festivalu je vytvořit podmínky pro uměleckou seberealizaci lidí s postižením a podílet se tak na jejich duševním rozvoji. Tato aktivita otevírá navíc zcela novou možnost společenské integrace postižených. Festival vznikl proto, aby umožnil těmto lidem vybočit z kolejí všedního života a umožnil jim zažít chvíle slávy a umělecké tvorby a posílit tak jejich sebevědomí a místo ve společnosti.

Loni jsme se zúčastnili 6. ročníku tohoto festivalu s filmem „O dudáčkovi ze Strakonice.“ Naše herečka Jana Ratajová získala cenu za vedlejší filmovou roli selky. Nejen proto jsme si nechali ujít sedmý ročník s filmem „Moje drahá tchyně,“ který pojednává o radostech i starostech všedních dní jedné obyčejné rodiny.

Festivalu se zúčastnilo 22 organizací se svými snímky. Galavečerem provázal známý herec Vojta Kotek. Výkony hodnotila odborná porota ve složení Michal Horáček, Tatiana Vilhelmová, Tereza Voříšková, Tereza Kostková, Igor Bareš a Michal Suchánek. Cenu za herecký výkon ve vedlejší ženské roli získala naše „herečka“ Miroslava Orctová za roli tchyně. S tímto filmem se zúčastníme ještě filmového festivalu v Písku a v Hradci Králové.

Moc gratulujeme a věříme, že budeme i příští rok úspěšně reprezentovat náš Domov PETRA Mačkov alespoň tak, jako letos. Velké poděkování patří zaměstnancům firmy Kučera - stavby, s.r.o. Blatná za finanční příspěvek v částce 6.000,- Kč.

Za Domov PETRA Mačkov
Petra Očenášková

Speciální olympiáda České republiky

Olomouc hostila významnou sportovní akci pro osoby s mentálním postižením. Ve dnech 2. - 4. července 2013 se na atletickém stadionu v Olomouci uskutečnily Visegrádské hry Speciálních olympiád. Pořadatelem byla Fakulta tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci, která se zasloužila o to, že Speciální olympiády existují v ČR již 20. rokem.

Visegrádské hry Speciálních olympiád 2013 se konaly v roce, kdy se setkává 440. výročí Univerzity Palackého. Je třeba také vyzdvihnout Olomouc jako bezbariérové město a vyjádřit poděkování starostům a městům, kteří podpořili lokální aktivity speciálních olympiád v uplynulých 20 letech.

Olympiády se zúčastnila na 300 sportovců ze zemí Visegrádské dohody (Česká republika, Slovensko, Polsko, Maďarsko). Obsahem sportovní části byla atletika, přizpůsobené sporty, boccia a rytmická gymnastika, v Šumperku se pak uskutečnily plavecké závody.

Sportovní program byl doplněn kulturními programy, např. výstavou, která prezentovala průřez 20 let kooperace mezi Českým hnutím Speciálních olympiád, Univerzitou Palackého, městem a krajem Olomouc a armádou ČR.

Z našeho Domova PETRA Mačkov se zúčastnilo sportovního klání 8 klientek, které bojovaly o medaile ve čtyřboji, v běhu, hodu koulí, hodu oštěpem, skoku dalekém a v plavání. Všem našim uživatelkám děkujeme za reprezentaci a gratulujeme k výsledkům.

Za Domov PETRA
Mačkov
Petra Očenášková

*Tam, tam... Kam, kam? Do Dvoretic!
Howgh!*

**„Indiánské libování
ve Dvoreticích“**

*Libovati si budeme v divoké přírodě rudých
bratrů, kde odvážní muži bránící pravdu
s padouchy neznají bratra*

*Letošní libování vystřelí jak šíp v sobotu
31. srpna 2013 ve 14:00 u hasičské
zbrojnice ve Dvoreticích.*

Odvážní účastníci shlédnou tyto kulturní kousky:

- *Je líbo chanson? Indiánská píseň lásky a jiné francouzské chansony
v podání Evy Kriz a Milana Dvořáka*
- *Komedie Indiánská aneb Pulcinelova snová cesta*
- *Když máš hubu nalitou, ochraňuj tě Manitou!
Puppet wild west show Bujalo Bílý, aneb kašpárek mezi indiány*
- *Indiánská medicína aneb mučičí kůl v lékařské praxi - přednáška*
- *Poselství starých Mayů přetlumočí et. publiku mechanik firmy Lorenz*
- *Poklad na dvoretickém Jezáru - divadelní hra v pleněru*

*Poznámka pro účastníky: přítomnost s přem jest vítána
Osoba odpovědná za libování: Jiří Kočárek (tel.: 602 278 961)*

Kronikáři a kronikářky obcí se sešli v Myšticích

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Koncem června se v Myšticích sešly tři desítky kronikářů v rámci projektu Vzdělávání na Blatensku 2013. Patřil jsem mezi lektory a osnova mého vystoupení spolu s dalšími dvěma přednášejícími byla zachycena ve sborníku s názvem „Nad kronikou obcí“. Odnesl si ho každý z účastníků. Událost skvěle organizovala Ing. Radka Vokrojová. Časová dotace však omezila zevrubnější nahlédnutí do přinesených kronik a příloh, které svědčí o pilné práci a zaujetí pro toto poslání. Rád připomínám alespoň kronikářku paní Boženu Behenskou z Pačejoava. Její dva šanony chronologicky uspořádaných fotografií s popisky byly doslova úchvatné. A protože se nedostalo ani na historické zajímavosti z mého regionu, nabídnu i čtenářům jednu dodatečně.

Plánované akce

2.8.2013
koncert KABÁT Revival
Plzeň

24.8.2013
Ráno - rybářské závody
Odpoledne pro děti -
rozloučení s prázdninami

7.9.2013
pouťová zábava

Stručně z obce Myštice

Rok se s rokem sešel a tak si Vás dovoluujeme opět pozvat na **Dvoretické libování**, které se uskuteční **31. srpna od 14 hodin** kde jinde, než ve Dvoreticích.

V zájezdním hostinci U Labutě v Myšticích si opět o letošních prázdninách můžete každý víkend vychutnat rozličné speciality žánrově věnované určitému druhu masa či některé z mnoha národních kuchyní. Naprosto nepravděpodobně a bez jakékoliv předchozí přípravy k poslechu i tanci pak zde o sobotách na své kytary a další hudební nástroje preludují členové kdysi známé kapely Regent.

Vzestup a pád

Německý Ing. R. Formis (1895-1935) působil po 1. světové válce jako technický ředitel rozhlasu ve Stuttgartu. Měl před sebou slibnou kariéru jako odborník na bezdrátové vysílání, a to ve smyslu jak civilním, tak vojenském. V říjnu r. 1925 se mu podařilo jako prvnímú krátkovlnnou vysílačkou uskutečnit spojení se zámořským Alžírskem. Tímto nepředstavitelným úspěchem vstoupil do povědomí těch armádních špiček, které viděly budoucnost v letadlech. Ing. R. Formis se však zabýval i myšlenkou, jak bez výstřelu zneškodnit jejich motory.

Pouhých deset kilometrů od Stuttgartu v zámečku Solitude pracoval na podobných věcech ve svých laboratořích. Nemusel se obávat nezájmu vojenských odborníků a strachu z vyschnutí finanční podpory státem. Navíc patřil k vyhledávaným odborníkům ve smyslu ozvučování mluveného slova. A právě tenkrát usiloval o přízeň voličů A. Hitler. Sloužil mu velkolepě, ať už se to týkalo obrovských stanů nebo stadionů, odkud řečnil.

Historie přesně zaznamenala právě ve Stuttgartu „výpadek zvuku“. Snad Ing. R. Formis přerušil vedení. S doličnými předměty a v uniformě SA, ač k tomu neměl oprávnění. Čekalo ho vězení a ztráta všeho.

Toreádoře, pozor si dej ...

Ing. R. Formis utekl ze zajišťovací vazby a z Německa zmizel do Československa. V tichosti se ho ujal dr. O. Strasser, který tajně kolem sebe soustřeďoval německé Hitlerovy v organizaci Černá fronta. Zprostředkoval mu úkryt v hotelu Záhoří. Ten patřil ke klidným místům v blízkosti Svatojánských proudů. Klientelu tvořili boháči toužící po milostném dobrodružství. Sem se pohodlně dostali autem. Čekala na ně romantika, klid, jeden číšník, dobrá kuchyně, oblíbené značky nejen vína, diskrétnost podniku bez telefonického spojení.

Tvrdí se, že příslušná československá místa věděla o přítomnosti Ing. R. Formise už před Vánoce roku 1934, nikoliv však o hotelu. A tak nikdo nebránil ve vysílání proti německému vůdci, které bylo dobře slyšitelné nejen v Berlíně. Každý den, ve stejnou hodinu a téměř na stejné vlně jako oficiální vysílání. Jen začínalo úryvkem Toreádoře...

Druhé straně se to nelíbilo. Když nepomohly diplomatické kroky, bylo rozhodnuto o likvidaci, a to bez ohledu, že se jednalo o cizí území ve svrchovaném státě v době zatím hlubokého míru, i když předcházela (30.8.1933) v Mariánských Lázních vražda filosofa Th. Lessinga.

Marné úsilí

To projevily vlastně obě strany. Československá vojenská a četnická nasadily speciální zařízení, která měla zaměřit vysílání a učinit patřičné kroky. Technika selhala. Četníci dostali pokyn hledat ve všech místech s názvem Záhoří. Vesnice tohoto jména obrátili vzhůru nohama. Marně. Zato druhá strana s velkým osobním vozem Daimler-Benz a espézetkou I-P-48259 jela najisto. Posádku tvořili dva „odborníci“ a sličná tělocvikařka E. Kersbachová jako „návnada“ k milostné předešle. Rozkaz asi zněl – buď živý, nebo bez mrtvého.

Ve čtvrtek dopoledne 24. 1. 1935 bylo v hotelu Záhoří objeveno ohořelé tělo Ing. R. Formise

Jaromír Košťák

Prameny:

M. Ivanov: Noc hnědých stínů

Záhadná smrt inženýra Formise – četbu 46 pokračování jsem napsal pro Středočeský deník Svobodu v r. 1967

Svatba

Dne 14. června 2013 ve 12:30 h. v obřadní síni blatenského zámku si řekli své ano Monika Povolná a Zdeněk Roček (z Prahy/ Svobodky). Svatební hostina se svatebními hosty se uskutečnila v nově zrekonstruovaném hotelu Beránek v Blatné a poté následoval přesun do kulturního domu na Svobodce, kde pokračovaly oslavy sňatku s nejbližšími sousedy z obce.

Jménem všech děkuji svatebním hostům i sousedům za příjemnou atmosféru a také panu starostovi Myštic Tomášovi Koželuhovi za umožnění pronájmu kulturního domu. Dále jménem všech zúčastněných přeji novomanželům hodně štěstí, zdraví, lásky a brzké založení rodiny.

Lukáš Povolný, bratr nevěsty

Den dětí v Předmíři

V sobotu 1. června jsme v naší obci oslavili Den dětí. Přestože nám počasí letos vůbec nepřál, a byli jsme nuceni přesunout konání celé akce na sál kulturního domu, děti si celé odpoledne náležitě užily. Pořadatelé z řad rodičů připravili celou řadu her a soutěží. Náhradou za původně plánovaný skákačí hrad bylo malování na obličej v podání sl. Švecové z Blatné, které se setkalo s velkým zájmem dětí. Na závěr celé akce zahrála kapela „Kdyžsesejdem“ z Nepomuku a uskutečnil se i malý turnaj v čáře. Poděkování patří všem občanům, kteří pomohli s přípravou akce a všem sponzorům. (Fotogalerie z této akce je na www.predmir.cz)

Soutěž jednotek SDH

V sobotu 15.6.2013 se zúčastnily jednotky dobrovolných hasičů našich obcí soutěže v požárním útoku v obci Březí. Tato soutěž se konala jako připomenutí 115. výročí založení tamního SDH. V celkovém hodnocení se družstva mužů umístila na 1. místě družstvo Metly, 2. místě družstvo Předmíře a 6. místě družstvo ze Řišt. Družstvo Předmíře, povzbuzené tímto výsledkem, se v průběhu odpoledne rozhodlo k účasti na stejné soutěži ve Lnářích. Zde se umístilo na výborném 1. místě. Všem členům tímto děkuji za reprezentaci obce.

Plánované akce

V nadcházejících měsících bude probíhat realizace projektů, které byly vybrány v rámci grantových titulů Jihočeského kraje. Jedná se o tyto projekty:

- Obnova a doplnění dopravního značení v obci Předmít (dotace ve výši 80 % celkových nákladů tj. cca 53 tis. Kč);
- Nákup vybavení pro pořádání kulturních a společenských akcí (dotace 147 tis. Kč);
- Kaplička Zámlyni – oprava mobiliáře (dotace 30 tis. Kč).
- V době uzávěrky tohoto čísla jsou dojednávány detaily k podpoře projektu nákupu požární stříkačky, kde je přislíbena dotace ve výši 95 tis. Kč.

Oprava opěrné zdi v Předmíři

V měsíci červnu bylo rozhodnuto o odstranění dřevin nad opěrnou zdí v Předmíři a o opravě části zdi, kterou tyto dřeviny poškodily, jejím zpevněním betonovým věncem. Po odstranění dřevin však bylo zjištěno takové poškození, které vedlo k rozhodnutí o celkové opravě.

Pozvání na pouťové posezení

Tímto bych chtěl pozvat všechny spoluobčany na již tradiční pouťové posezení do Předmíře, které se bude konat dne **18. srpna 2013 od 14. hodiny** na prostranství před obchodem v Předmíři. Stejně jako loni příjmem celé odpoledne Toulavá kapela z Rožmitálu pod Třemšínem. V případě nepříznivého počasí se celá akce přesune na sál obecního domu.

V těchto dnech oslavili, nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Minaříková Růžena (87), Viktorová Božena (83), Tomášková Jarmila (70), Solarová Jarmila (70), Komancová Marie (65), Hop František (60)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce

Městys obdržel ocenění za spolkový život a občanskou společnost

Radomyšl se po osmi letech, kdy se stala v roce 2005 „Vesnicí roku Jihočeského kraje“ opět přihlásila do soutěže „Vesnice roku“. Komise nás navštívila 11. června a přivítalo ji kolem 200 občanů, zástupců spolků a žáků školy. Za skvělou prezentaci patří všem velké poděkování. Radomyšl získala **Cenu naděje pro živý venkov** za místní spolkový život a občanskou společnost v obcích. Vítězem se staly Chelčice, kterým blahopřejí, stejně tak jako Hajanům, členovi našeho SOB, které obsadily krásné 3. místo.

Luboš Peterka,
starosta

Nově opravená věž kostela sv. Martina pyšně září nad Radomyšlí

Výročí základní školy v Radomyšli

V sobotu dne 18. května zažila radomyšlská škola významný den. Od 14 hodin se zde konala slavnost v rámci příležitosti 40 let výročí zdejší základní školy, respektive zahájení výuky v nové budově. Výstavba byla započata v roce 1968, ke slavnostnímu otevření došlo 26. ledna roku 1973. Pravidelná výuka začala 1. února téhož roku. Školní budova měla již tehdy k dispozici 11 učeben, dále odbornou učebnu fyziky, chemie, přírodopisu a výtvarné výchovy. Nechyběla ani školní dílna, tělocvična, cvičná kuchyňka, jídelna, školní družina a kabinety pro učitele.

Celá slavnost 40. výročí školy byla zahájena ve 14 hodin. Mezi významnými osobnostmi škola uvítala hejtmana Jihočeského kraje pana Mgr. Jiřího Zimolu, který nad celou akcí převzal záštitu, dále pak pana Ing. Josefa Kalbáče a starostu městyse Radomyšl pana Ing. Luboše Peterku.

Škola si pro své návštěvníky připravila bohatý kulturní program, jež odstartovalo vystoupení dětských baráček ze ZŠ Radomyšl, následovalo hudební představení žáků pod vedením pana Lubomíra Mráže. Poté se diváci přesunuli na hřiště za školou, kde mohli sledovat taneční vystoupení dětí pod vedením paní učitelky Terezy Třeštíkové, která tanec zpestřila vystoupením s koněm. Toto představení se divákům velice líbilo. Následně se všichni vrátili zpět před školu, kde byl připraven program s názvem Chemická alchymie. Od 16 hodin byla škola slavnostně otevřena veřejnosti. Návštěvníci měli možnost si prohlédnout všechny učebny, vyzkoušet výrobu košíků, košťat, zahrát si v tělocvičně vybíjenou či zhlédnout divadelní představení. Rovněž si prohlédli počítačovou učebnu, kde se promítaly filmy

Akce se zúčastnil hejtman Jihočeského kraje Mgr. Jiří Zimola

z výstavby budovy, dále jazykovou třídu a mnohé další. V závěru večera proběhla v prostorách školy beseda s výjimečnými osobnostmi městyse Radomyšl. Na školním hřišti se poté konala repríza tance s koněm. Celý den oslav byl zakončen večerní ohňovou show. V průběhu akce nechybělo občerstvení ve školní jídelně a před budovou školy.

Součástí pestrého programu se staly i tři výstavy, barevný koutek obrazů ředitele školy, výtvarné práce pana Oty Vonáška z Radomyšle a výstava svatebních oznámení z obsáhlé sbírky paní Stanislavy Klasové též z Radomyšle. Prostory školy byly bohatě vyzdobeny výtvarnými pracemi žáků.

Ředitel školy Jiří Pešl k výročí poznamenal: „Akce byla opravdu velmi zdařilá, navštívilo ji mnoho lidí, odhaduji, že přišlo až tisíc hostů, a tak doufám, že se dnešní den vejmým návštěvníkům líbil a byli spokojeni. Moje poděkování patří i všem sponzorům, kteří oslavu podpořili. Konkrétně jde o firmy Esco cz production s.r.o., Hofmann Strakonice s.r.o., NTS computer, a.s. Strakonice, Petr Furiš – Petráškův pramen a Josef Kahovec – masáže.“

Jiří Pešl, ředitel školy

Hasiči důstojně oslavili 130. výročí

Úspěchy žáků ZŠ Radomyšl

Několik dalších informací ze základní školy. V měsíci červnu se tradičně konají nejrůznější sportovní soutěže. Chlapci z druhého stupně ve složení Petr Pivnička, Stanislav Hrouda a Josef Slaviček vybojovali vynikající druhé místo v krajském kole v nohejbale trojic, které se konalo

Výročí základní školy v Radomyšli. Kuchařky školní jídelny připravily slavnostní raout

v Jindřichově Hradci. V atletické všestrannosti, což je lehkootletická soutěž pro žáky prvního stupně, obsadil třetí místo ve své kategorii Tadeáš Ehrlich. V atletické olympiádě v mladších žácích zvítězila Tereza Šípová v hodu kriketovým míčkem. O den později, v kategorii starších žáků, získali žáci naší školy dvě stříbrné medaile. První úspěšnou reprezentantkou byla Tereza Hendrychová v běhu na 800 metrů, dalším Dominik Vaněček ve skoku dalekém. Žákům patří mimořádné poděkování i z důvodu tropických veder, která soutěže doprovázela.

Jiří Pešl, ředitel školy

Rozloučení s deváťáky

Jako každý rok i letos proběhlo na konci školního roku rozloučení se žáky devátého ročníku. To letošní opravdu stálo za to. Začalo již v pátek 21. června pasováním osmáků na mazáky.

Během posledního týdne se událo ještě několik dalších akcí, které si připravili sami žáci, ale ani učitelé nezůstali pozadu. Během středy se žáci přišli rozloučit se mnou i všemi ostatními učiteli do sborovny, kde vyjádřili své pocity velmi emotivní a dojemnou písní, kterou sami otextovali. Každý z učitelů dostal na památku krásnou rudou růži a mně vyjádřili poděkování velkou květinou a milým dárkem.

Čtvrteční ráno začalo tzv. posledním zvoněním, kdy deváťáci obešli všechny třídy, kde se rozloučili s ostatními. Od 10 hodin pak probíhala v tělocvičně diskotéka, která se, myslím, velice vydařila. Děti tančily, hrály různé hry, soutěžily. V závěru proběhlo loučení - nejen s devátkou, ale i s ostatními žáky, kteří ze školy odcházejí.

Ani pátek nebyl tak úplně obyčejný, ráno na mě ve třídě nečekaly ty malé děti, ale velcí hoši, v košilích, kravatách a oblecích a mladé slečny v překrásných šatech. Přijela i paní učitelka Jitka Tetourová, která měla tuhle třídu jako třídní v 5. a 6. třídě a přivezla jim nádherný dort. Ve čtvrt na devět naposledy zazvonilo a my pro ně měli připravené překvapení. Žáci z celé školy stáli podél schodiště z druhého patra až do přízemí a zvonili zvonečky. Z rozhlasu zněla píseň Bye bye love a já jsem je naposledy vyprovodila ze školy. Tam se rozloučili s ostatními učiteli, vyfotografovali a odešli na radnici, kde jim bylo předáno vysvědčení.

Pak jsme se všichni vrátili do školy na oběd, který také nebyl tak úplně obyčejný. Paní kuchařky připravily pro celou třídu stůl, který slavnostně prostřely.

Myslím, že tento rok se rozloučení s deváťáky opravdu povedlo, byl to velmi dobrý kolektiv a všichni na ně budeme ještě dlouho vzpomínat.

Kateřina Koptová, třídní učitelka

Loučení ZŠ Radomyšl:

Horní řada - Radek Zoch, Petr Pivnička, Michal Šíma, Pavel Němec, Petr Němec, Jiří Benedikt, Milan Januš. Prostřední: Pavel Vojta, Tomáš Vojáček, Tomáš Vachulka, Tomáš Hřebíček, Jaroslav Beneš, Michaela Mužíková. Dole: tř. uč. Kateřina Koptová, Milan Král, Tereza Kršková, Markéta Koubovská, Nikola Kozáková, Zdeňka Blatská, Edita Pechlátová

Loučení se žáky ZŠ a MŠ

V obřadní síni Úřadu městyse se poslední týden v červnu konalo slavnostní loučení předškoláků s Mateřskou školou a žáků deváté třídy se Základní školou. Přeji všem hodně štěstí v dalších etapách života, děkuji zaměstnancům škol za práci odvedenou v tomto školním roce a všem přeji krásné prázdniny!

Luboš Peterka, starosta

Loučení MŠ Radomyšl:

Horní řada - Tereza Hřebeková, Tereza Plšková, Veronika Divišová, Lucie Bláhovcová, Sára Vallíková, Denisa Bernardová, Ilona Hochová, Ondřej Brýl, David Mašek, Kryštof Diviš, František Majer. Dolní řada - Iva Kylvbergerová, Jana Přečková, Šimon Mandl, Sára Kloudová, Filip Koubek, Tadeáš Kloud, Jakub Jiřík, Štěpán Mach, David Kadlec. Třídní učitelky - Dana Majerová, Květa Kozáková

Radomyšl se vrátila na 2 dny do pravěku

Tradiční „Jihočeské pouť v Radomyšli“ byly letos na téma „Pravěk“. Slavnostního zahájení se zúčastnil poslanec Martin Gregora a poradce ministra pro Místní rozvoj Jiří Vačkář. Pouť byla jako vždy zaměřena hlavně na pobavení dětí a letos také na to, aby se dozvěděly něco o historii lidstva. Podle nadšených reakcí těch nejmenších splnila akce svůj účel. Celému organizačnímu týmu děkuji.

Luboš Peterka, starosta

Divadelní spolek Radomyšl

Divadelní spolek se od jara připravoval na opakování francouzské operety Mamzelle Nitouche. Po loňské úspěšné sérii čtyř představení v Radomyšli jsme se vydali na turné po našem okrese. Po startu 3. května v Radomyšli jsme navštívili: 6. května Strakonice, 10. května Blatnou, 11. května jsme se vydali na Šumavu do Zdíkova a vše zakončili derniérou v Radomyšli 12. května. Ve Strakonících v kulturním domě a v Blatné v sokolovně jsme měli téměř vyprodáno! S ostatními členy spolku jsme se shodli, že tyto dvě představení se nám vydařili i díky skvělému publiku v obou městech. Celkem vidělo Mamzelle Nitouche přes 2000 tisíce doufám spokojených diváků.

Kankán z Mamzelle Nitouche

Velké poděkování patří všem, kteří se na této operetě podíleli. Obrovskou porci odvedl Richard Semiginovský, který režíroval, připravoval hudbu, kostýmy, kulisy a zaskakoval ve sboru. Tisíce hodin strávil nad touto operetou a výsledek jste sami možná viděli. Vynikající výkony podávala ve všech představeních Tereza Mrázková, v roli Denisy (Mamzelle Nitouche). Svým podáním „slečny netykavky“, vysoce pozvedla celý soubor.

V současnosti si členové užívají divadelní prázdniny a od příštího roku je v přípravě možná zajímavý titul.

Lubomír Mráz

Letní areál v Radomyšli přivítal volejbalisty z celé ČR

V Letním areálu v Radomyšli se na začátku léta uskutečnil oblíbený volejbalový turnaj smíšených družstev Volejbalová smeč. V sobotu 15. června nám přálo i počasí a my jsme mohli odehrát skvěle obsazený turnaj.

Letos se zúčastnilo 12 týmů z různých koutů našeho kraje. Již tradičně se např. účastní tým „Sešli se“ až z Kladna. A letos prvně se objevil na soupisce, z těch vzdálenějších, tým z Kamýku nad Vltavou.

Sehrál se krásný turnaj. Všichni byli spokojeni s organizací, občerstvením i ceny byly lákavé pro všechny. Hráčům nepokazila náladu ani velká voda, která deset dní před turnajem odnesla část hřiště a zaplavila bazén bahnem.

Po celodenním zápolezení si krásné medaile za první místo odvezl tým ze Strakonice „Pomalá ruka“. Druhé místo obsadil turnaji věrný tým „Rozmetadlo“ a na třetím místě se umístila „Kočata“. S medailemi na krku pokračoval fajn den i večerem a sportovní zážitky byly po zásluze oslaveny u kytary a harmoniky. Velký dík patří sponzorům – p. Kastner, Protom, Městys Radomyšl a správci areálu p. Vacovi za pomoc při organizaci turnaje.

Vendula Vaněčková

Tělovýchovná jednota měla nabitý červnový program

Červen měla TJ jako každý rok nabitý. Pět týmů nohejbalu včetně žáků a mužstvo volejbalistek dohrávalo své soutěže. Předposlední týden v červnu patřil přípravám koncertu skupiny Parkán a poslední týden jsme již tradičně věnovali organizaci „Pouťového turnaje trojic“ v nohejbalu. Hlavní faktor úspěšnosti těchto akcí počasí nás podrželo. Akce dopadly velmi dobře a nyní se již můžeme těšit na dovolenou.

Na závěr si dovoluji připojit přání za všechny nohejbalisty pro trenéra mládeže Vladimíra Babku, který v sobotu 13. července vstoupil do stavu manželského: hodně štěstí Vladimíre!

Milan Koubovský

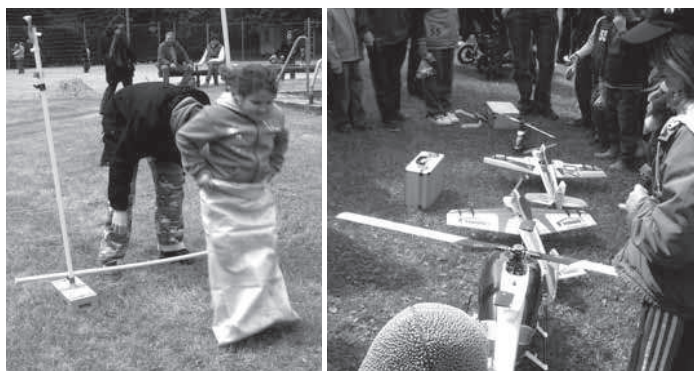

Parkán opět pobavil více než 300 návštěvníků koncertu

Děti slavily

Poslední květnový víkend patřil dětem. V sobotu se slavil den dětí a i přes chladné počasí jich dorazilo opravdu hodně - 67. Nejdříve si všechny zasoutěžily na 16 stanovištích, potom jsme společně sledovali modeláře z Blatné, jak pouští letadla a vrtulníky. Doprovozná hudba p. Lojka a po přivalovém dešti perfektně uklizené koupaliště jenom vylepšilo celou akci. Děti procvičily mozek, ruce, nohy i celé tělo a odnesly si sladké odměny.

Blanka Matoušková
Za Český svaz žen Radomyšl

Počasí nás nedostane

Tradičně poslední květnový víkend jsme spali na koupališti. Sešlo se nás na spaní jednadvacet a docházelo ještě devět. Celé dva dny jsme se nezastavili ani děti ani vedoucí. Hra na kouzelníka, chyťte vedoucího, míčové hry, molekuly, soutěže družstev, večerní čtení, táborák, letadla, mušketýři, vzduchovky, divadlo a mnoho dalšího. Bylo toho mnoho, co se stihlo. Kalorie nám dodávala kuchařka Jana v podobě špaget, buřtů a svíčkové.

Komu se líbilo, ať to řekne dál. A komu ne, ať sedí doma za pecí. My se prostě nenuďíme, ať „leje“ nebo svítí slunko. Nejsme z cukru a něco vydržíme.

Děkuji všem, co nám pomáhali. A těšíme se za rok zas.

Blanka Matoušková
Za Český svaz žen Radomyšl

Lhostejnost se v Radomyšli nenesí

Obyvatelé Městysu Radomyšl ve spolupráci s diakonií Broumov uspořádali sbírku na pomoc lidem postiženým povodněmi. Sešlo se neuvěřitelné množství oblečení, dek, povlečení, hraček, nádobí, školních potřeb, úklidových prostředků. Darem jsme dostali i kočárky, golfové hole a skládací lehátko. Tyto věci se sváží na centrální sklad a odtud jsou dle požadavků distribuovány dál.

Poděkování patří všem, kteří přispěli.

Za Městys Radomyšl, Blanka Matoušková

Malý deník z Radomyšle

3. června se ozvala velká rána, asi od bouře. Několika domácnostem nešla televize. I v Pečovatelství domě pěti obyvatelům. Opravil to obětavý pan Karel Kadečka televizory. Manželům Glusovým televizor shořel. Všichni jsme z toho byli vyděšeni.

6. června obyvatelky Pečovatelství domu v Radomyšli přispěly na charitu oblečením a oděvy. Vše bylo čisté a řádně zabalené v zavazanech igelitových obalech.

6. června nám pracovníci úklidové čtyři pana Josefa Lojíka posekali zahradu a odvezli na skládku trávu i vánoční strom. Na skalce nám krásně kvetou květiny, které zaléváme dešťovou vodou. Máme plný sud, který nám věnoval bývalý obyvatel pan Jaroslav Lískovec z Třebohostic. Na nevzhledné zdi u kostela sv. Martina se pne břečtan a u zdi pokvete hortenzie, dar ze Štěchovic a z Novosedel.

7. června se konala výroční členská schůze SDH v Sokolovně. Na pořadu byla příprava oslavy 130 let Sboru dobrovolných hasičů v Radomyšli.

8. června v sobotu se pak vydal od 13 hodin slavnostní průvod městysem. Byla to velkolepá oslava, na které se podílelo mnoho obětavých obyvatel. Ze staré stříkačky, tažené koňmi chladili hasiči ve starých uniformách některé přihlížející studenou vodou. Bylo krásné a teplé počasí, i když předtím byl deštivý týden. Však jsem si prostřednictvím českobudějovického rozhlasu objednala pěkné počasí s tímto zněním „Svatý Petře, prosíme Tě, pošli hezké počasí, v sobotu 8. června slaví naši hasiči 130. výročí.“ Já jsem přihlížela jenom z chodby a při té příležitosti jsem se seznámila se sympatickým ředitelem strakonického záchranného sboru panem Otou Šmejkalem, jehož rod pochází z Ohrazenic, což je nedaleko mé rodné vesničky Tažovické Lhoty.

10. června jsem zjistila, že čapí rodině zůstalo jen jedno mládě. Druhé bylo nemocné, tak ho rodiče odstranili.

17. června nám obnovily paní učitelky z MŠ okno u kanceláře, hezký pohled je na nastávající prvňáčky.

27. června několik obětavých žen uklidilo kostel sv. Jana Křtitele, kde se konala poutní mše svatá. Je dobré, když všichni táhnou za jeden provaz a práce se tak daří.

3. července uplyne 130 let od narození Franze Kafky. Není bez zajímavosti, že v pražském IKEMu pracuje doc. Saudek, potomek Franze Kafky.

Jiřina Machníková

Obec baráčnická v Radomyšli

V minulých dnech jsme se zúčastnili slavnosti ke 140. výročí založení českého baráčnictva. U samého původu stála Svobodná obec baráčnická v Kolíně. V samotném srdci Kolína se také uskutečnila oslava. Po slavnostním sezení následoval průvod městem a tančení české besedy. Čtyři kolony předvedly tento zlidovělý tanec přímo na kolínském náměstí. Jednu kolonu obsadili i Baráčníci z Radomyšle. Milým zážitkem byla účast na místě, kde v minulosti stával hostinec „U Šlajtrů“, kterému se důvěrně říkalo „baráček“ a kde se zrodila myšlenka baráčnická. V současnosti je místo prázdné a na vedlejším domě tuto skutečnost

připomíná pamětní deska, u které byl v rámci průvodu položen věnec.

V červnu jsme také rádi vypomohli v průvodu a tancem Sboru hasičskému v Radomyšli při jejich výročí a tímto jim chceme poděkovat za pozvání a nádherný program, který při této příležitosti vytvořili.

Těž jsme rádi pomohli v městě Sedlici tančením československé besedy, na slavnosti, pořádané též k výročí založení hasičského sboru.

V současných dnech ale žije Obec baráčnická v Radomyšli přípravou na „Staročeské dožínky“, které se uskuteční 31. srpna 2013 v Radomyšli. V minulosti dle pamětníků byly dožínky v Radomyšli samozřejmostí, tak chceme v této tradici pokračovat, neboť si tuto slavnost již pamatuje málokdo. Připomeneme její význam.

Dožínky také se říkalo obžínky, dožatá, dožének, dožitá, dočesná, žnivuvka, ožinek, žnivý,

Byla to slavnost za zdárné ukončení žní. V mnoha evropských a mimoevropských zemích má dodnes náboženský charakter, u nás ji ztratila ve 20. století. Slavnost za-

hruje dožínkový průvod

ženců, předávání dožín-

kového věnce, vinšo-

vání hospodáři, hud-

ba, lidový tanec,

dobré pití a jídlo.

Součástí jsou též

koňské potahy.

Nejdůležitější

je dobrá nálada

a zábava. Všech-

no jistě předpo-

kládá dlouhé pří-

pravy a vzájemnou

pomoc. Přijďte se

všichni podívat, jestli se

nám znovuzrození dožinek

o posledním srpnovém víkendu

podají. Srdečně zvou členové baráčnictva

a všichni ostatní, kteří se na slavnosti podílejí.

Za Obec baráčnickou Jůzková Zdeňka

Obec Baráčnická
v Radomyšli

pořádá

**STAROČESKÉ
DOŽÍNKY**

Dne 31. 8. 2013 od 14 hod.

*Dožínky budou zahájeny průvodem
z Maltézského náměstí*

*Hlavní program
proběhne
u Sokolovny*

Hraje:
Malá muzika Nauše Pepíka

ZA HUMNY JSOU STRAŠIDLA

TJ Radomyšl a Svaz žen Radomyšl
pořádá pro matě i velké odvážlivce

STEZKU ODVAHY
Sraz všech na „Stad'áku“
v pátek 30. 8. 2013 v 18⁰⁰ hod
(prezentace do 20⁰⁰ hod)

Než vyrazíš na strašidelnou trasu, ukráti ti čas diskoteka a možná? Přijde i kouzelník

Každý účastník strašidelné výpravy má nárok na limču a kus kuřete.

Ti nejmenší mohou trasu absolvovat v doprovodu rodičů. A i pro rodiče je připraveno občerstvení.

Kdo se bojí, nesmí na stad'ák!!!

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Vítání nových občánků v Sedlici

V neděli 12. května 2013 ve 14 hodin se v Obřadní síni města Sedlice uskutečnilo vítání nových občánků. Starosta města oficiálně přivítal nově narozené děti. Slavnostní odpoledne bylo zahájeno hezkým kulturním vystoupením žáků školní družiny pod vedením paní vychovatelky Marie Čapkové.

Po jeho skončení byli jednotlivě přivítáni noví občanci a jejich rodiče tuto skutečnost potvrdili podpisem do pamětní knihy. Byly jim předány drobné dárky od zástupců města a poštovní spojitelný v Sedlici.

Bylo přivítáno 5 nových občánků: Brožová Marie, Hanzlíková Denisa, Horvayová Jarmila, Makovec Jáchym, Stuchlíková Gabriela.

foto: Zdeněk Knížek

17. SPRINGER MEJDAN

Radomyšl u Strakonice 9.–11. srpen 2013

v areálu koupaliště

info kontakt:
štěpán 603 433 801
karel 603 713 709
www.oldtimergarage.cz
vstup: 250,-

pátek: **HARLEY REVIVAL** **Judas Priest Revival** **RAMMONES REVIVAL**

sobota: **Radžitulíkistulán** **GAUNERŮ!** **the Mordors Gang** **RAMMSTEIN M.C.**

Rock 'n' Roll – Plzeň

— VYJÍŽDKA — SEX SHOW — OHŇOSTROJ — SOUTĚŽE —

Rozloučení s předškoláky

Ve středu 26. června byl pro předškoláky z Mateřské školy v Sedlici slavný den. Závěrečnou besídkou ke konci školního roku se loučili s mateřskou školou. Po prázdninách je čeká nástup do velké školy. Někteří se moc těší, ale někteří jsou možná trochu smutní. Rozejdou se s kamarády, s kterými je dobře znali. Na závěr hezkého odpoledne byly dětem předány zástupci městského úřadu pamětní listy a věcné dárky.

IZOLATÉRSTVÍ PRVNÍ KODI BELLAGIO PERNÁ - SPORT BAR VÍP Servis

JAROSLAV CÍŠAR FOTIE TROJLÁSTVÍ FBI CMN ZÁHY Mr. Kabela

AUTOBAR eumen Domovní servis ARMY-SHOP ALAIN VESELY OVKOŠE EKO TROŠKA

YKS stavění s.r.o. Strakonice KONTAKT EXPLOZÍVE MOTODIAGNÓZA ELKOST STRAKONICE

ELISA VLK maxím MAGE KYMCO PÍSEK ADVANCE MILAN SKÁLA

www.suzsazochorovici.cz Motocentrum OSBE MAXX

Přejeme všem novým prvňáčkům, aby se jim v první třídě líbilo, aby si brzy našli nové kamarády a nosili domů pouze samé jedničky.

Foto: Jiří Rod, Marek Charvát

Slavnostní předání vysvědčení

V pátek 28. června nastal poslední den v letošním školním roce, na který se každý rok těší většina z dětí, přestože je jim ve škole dobře. Pro některé je však tento den něčím výjimečný, protknut zvláštním pocitem radosti, avšak zároveň trochou nostalgie. Radost a tento zvláštní pocit se v sobě mísí v okamžiku, kdy něco končí a něco nového začíná. V tomto případě pro žáky devátých tříd končí období, kdy skutečně byli ještě dětmi a navštěvovali po devět let základní školu, našli si kamarády a přátele, oblíbili si některé učitelky i učitele, kteří se tak zařadili do okruhu lidí patřících k osobám, s nimiž byli v užším kontaktu.

Ukončením školní docházky se z nich stávají osobnosti s určitým názorem a pohledem na sebe sama, osobnosti, které začínají vytvářet svoji budoucnost. Je dobře, že odchodem na střední, nebo jinou školu nemusí končit jejich přátelství a kamarádství, mohou se navštěvovat a díky technice spolu i komunikovat.

Čas plyne jako voda v rozbourěné řece a tak rychle se přiblížil žákům deváté třídy den rozloučení se základní školou. I tak tomu bylo v letošním roce v Základní škole T. G. Masaryka v Sedlici, kde se již stalo tradicí, že žákům devátých tříd je vysvědčení slavnostně předáváno v Obřadní síni historické radnice v Sedlici.

Text: Jiří Rod, starosta

Foto: Zdeněk Knížek

Hasiči oslavili 130. výročí založení

V letošním roce uplynulo 130 let od založení Sboru dobrovolných hasičů v Sedlici. Celé oslavy byly zahájeny v pátek 28. června slavnostní schůzí. Kde byla celá řada hasičů oceněna za svoji dlouholetou práci. Městem Sedlice byl hasičům u příležitosti této významné události předán slavnostní ručně vyšívaný hasičský prapor.

V sobotu 29. června sbor toto výročí řádně oslavil. Ve 13.00 hodin vyšel slavnostní průvod od hasičské zbrojnice, u pomníku padlých položil věnce a pokračoval na místní hřiště. Zde byl připraven pro veřejnost i pozvané sbory bohatý program se zajištěným občerstvením. Po slav-

nostních projevech zatančil sedlický taneční soubor Československou besedu, vystoupily mažoretky Prezioso Blatná. Muži a ženy SDH Sedlice předvedli žebříkové cvičení, děti SDH Hajany ukázali perfektní požární útok, následovala ukázka útoku žen SDH Sedlice a konečně soutěž mezi mužským družstvem místních a našich přátel ze slovenské Sedlice, kteří přijali pozvání a přijeli se zúčastnit oslav. Boj byl velmi vyrovnaný a o výsledku vítězství české Sedlice rozhodly setiny sekund. Divácky atraktivní byla ukázka profesionální práce integrovaného záchraného systému, kdy hasiči vystříhávali z nabouraného automobilu zraněnou osobu, která byla následně ošetřena zdravotní záchrannou službou. Celé odpoledne měli návštěvníci možnost shlédnout oslavy z 27metrové hasičské plošiny a prohlédnout si výstavu historických hasičských vozidel, které ochotně předvedli spřátelené sbory. Celé odpoledne zpestřovala Malá muzika Nauše Pepíka a mistrně moderoval Karel Zbírál.

fotograf: Jan Petrášek

foto 905 - SDH Sedlice ukázka cvičení na žebříkách - dole zleva - Doušek Zdeněk, Chochol Zdeněk, Kopta Pavel, zleva lítající - Hucek Tomáš, Makovec Jiří, nad nima zleva - Doušek Jan, Krejčí Jiří, Hucek Jindřich, nahoře Žák Pavel

Děkujeme všem, kteří se podíleli na důkladných přípravách a zvládnuté organizaci, a přejeme sboru mnoho dalších úspěšných let. Oslavy byly uskutečněny za podpory Jihočeského kraje – pod záštitou hejtmána Jiřího Zimoly.

Na tomto místě nesmíme zapomenout poděkovat všem sponzorům, kteří přispěli významně k realizaci této akce: Město Sedlice; Strojírny Sedlice; Kovařík Ladislav, Sedlice; Maková Andrea, Sedlice; Blatenská ryba s.r.o., Blatná; Zíka Josef, Sedlice; Čáslavský Petr, Sedlice; Matějovský Karel, Sedlice; Šavrdla Jaroslav, Sedlice; Kahovec Zdeněk, Sedlice; Musil Libor, Sedlice; Koubek Josef (Proma), Blatná; Čalounictví a autočalounictví Sedlice (Ivana Eignerová).

Marie Hucková za SDH Sedlice

Pozvánka na loučení s prázdninami

Svaz žen Sedlice a město Sedlice zvou všechny děti a dospělé na III. ročník „Loučení s prázdninami“ v Sedlici. Dětské odpoledne se uskuteční v neděli 1. září od 14.00 hod na fotbalovém hřišti v Sedlici. Těšte se na spousty zábavy, soutěží pro všechny věkové kategorie, drobných dáreků, sladkostí a cen. Přijďte si s námi užít svůj den a nezapomeňte vzít sebou sportovního ducha, dobrou náladu, rodiče a špekáčky s pečivem.

Hana Růžičková

Pozvánka na Jakubskou pouť

Zveme všechny na Jakubskou pouť do Sedlice. V zasedací místnosti na radnici se uskuteční výstava prací dětí krajčářského kroužku. V neděli Vás zveme na tradiční pouťový jarmark, kde k poslechu a dobré náladě bude tradičně hrát hudba pana Kováře. Ale hlavně si nenechte ujít na městském stadionu v neděli od 13.00 hodin událost roku. Bude odhalena pamětní deska slavnému fotbalistovi století Josefu Bicanovi. Tato akce bude doprovázena sportovně kulturním programem: fotbalová utkání rodinných týmů, ukázky techniky a práce policie ČR, ukázky šermířského umění, ukázky karate v provedení účastníka mistrovství Evropy a dětí z kroužků při ZŠ v Sedlici. A na závěr bude sehráno fotbalové utkání roku **Sokol Sedlice – SK Slávia Praha – stará garda.**

Zprávičky ze sedlické školky

Ve středu 29. 5. jsme se s našimi dětmi vydali na školní výlet. První zastávkou byla Záchytná stanice pro nemocná a zraněná zvířata v Makově. Také jsme si zde prošli lesní stezku s kvízem. Po svačině jsme se autobusem přemístili do Pohádkové kovárny v Selibově. Zde nás přivítala lesní víla. Poté, co jsme prošli pohádkovou stezku čápa Ferdinanda, jsme byli pozváni do kovárny na čertí svatbu a hostinu s pohádkovými bytostmi. Kromě hezkých zážitků z výletu si děti přivezly i „poklad“.

Jako každý rok si pro nás 9. třída připravila Dětský den. Tentokrát na téma Pohádkový detektiv – Cesta za koblížkem. Protože jsme všechny úkoly splnili, čekalo na nás na školní zahradě velké překvapení – mini-golf, kolo a sladkosti.

12. a 18. 6. jsme se vypravili do Blatné za profesionálními hasiči. Pan Mašek nám předvedl veškerou dostupnou techniku, která zaujala nejen chlapce. Po této exkurzi nám budou určitě vyrůstat mladí hasiči.

Ve dnech 17. a 19. 6 se konala naše tradiční sportovní olympiáda. Děti rozděleny do tří družstev zdolávaly disciplíny na jednotlivých stanovištích. Sportovní výkony byly oceněny medailí a ty nejlepší diplomem.

Ve středu 19. 6. Čekalo naše předškoláky zábavné odpoledne a večer. Nejdříve jsme se vydali na „zvířecí šipkovanou“ a poté si opekli vuřty na školní zahradě. Následoval večerní program ve třídě, který byl plný hudby a tance. Děkujeme rodičům předškoláků za přípravu bohaté hostiny.

Ve středu 26. 6. nastal pro budoucí prvňáčky slavnostní den. Kamarádi ze třídy Berušek si připravili veselé taneční vystoupení a pak se slova ujali naši předškoláčci a přede všemi přítomnými slíbili, že budou pilnými žáčky! Sužkování se zúčastnili nejen rodiče, ale i zástupci města Sedlice.

Náš školní rok 2012 – 2013 jsme tradičně ukončili výbornou sedlickou zmrzlinou.

Krásné sluníčkové prožití letních prázdnin přejí paní učitelky a děti z Mateřské školy Sedlice.

Martina Křivancová

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochy nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci, snad s výjimkou devátáků, zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Devátáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. Přes drobnou nepřízeň počasí se 1. června uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili devátáci i pro mateřskou školu. Žáci 5. a 9. ročníku se zúčastnili na přelomu května a června celostátního testování. V červnu proběhla školní akademie. Letos se po dlouhé době předvedli žáci všech ročníků. Všichni aktéři sklidili ve zcela zaplněném kině zasloužené ovace. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky, jejichž počet narostl na deset (hra na flétnu, výtvarný, keramický pro začátečníky a pokročilé, modelářský, hra na kytaru, paličkování, konverzace v angličtině, karate a florbal). Žáci svými finančními příspěvky opět podpořili ve studiu našeho afrického „spolužáka“ Luise Nestora Lamaha.

Dětský den – jedno ze stanovišť

Akademie – flétnistky

Rozloučení s 9. třídou – poděkování učitelům

V dubnu jsme se připojili k celostátní akci na podporu čtenářské gramotnosti Noc s Andersenem.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V pátek 28. června se devátáci sešli se svými mladšími spolužáky v tělocvičně, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým, o rok mladším, nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu, za účasti pana starosty Ing. Jiřího Roda. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát, ředitel školy

Velké úspěchy ve znalostních soutěžích

V letošním školním roce naši žáci dosáhli výborných výsledků v mnoha soutěžích. Z nich pak vyčnívají úspěchy Jakuba Semiginovského a Leony Jíchové.

Jakub Semiginovský z 5. třídy uspěl ve své kategorii v okresní kole Matematické olympiády, kde obsadil třetí místo.

Leona Jíchová z 9. třídy obsadila v okresním kole Dějepisné olympiády rovněž třetí místo a okresní kolo Olympiády v českém jazyce dokonce vyhrála. V obou soutěžích postoupila do krajského kola, kde v Dějepisné olympiádě skončila na 22. místě. Mnohem lépe se jí vedlo v českém jazyce. V krajském kole skončila na desátém místě, pouhé tři body od postupu do celostátního kola. V mluvnické části skončila dokonce na třetím místě.

Rozloučení s 9. třídou – úspěšná reprezentantka Leona Jíchová a starosta Ing. Jiří Rod

Marek Charvát, ředitel školy

Noc s Andersenem aneb jak to bylo doopravdy

Dne 5. dubna 2013 se naše škola zúčastnila mezinárodní události Noci s Andersenem. Pro nás, jako devátáky tato noc neznamenal odpočinek a naslouchání pohádkám, ale večer plný improvizace, různých aktivit a vlastně všeho jen ne spánku nebo oddychu.

Sraz byl už v 18:00, ale vše začalo kolem 21. hodiny. Do rukou jsme dostali scénář k Zimní královně a v časovém úseku 10ti minut jsme měli secvičit „kulturní vložku“. Zatmělo se mi před očima, když na mě připadla role se scénářem na 5 stran. Naše představení jsme tedy pojaly jinak, než by kdokoliv čekal – parodie. Ale né úplně, spíše něco jako „minuta ze zákulisí“. Hlavními postavami byly Gréta, Kahn a režisér jakožto nápodoběda. Vystoupení nakonec bylo celkem podařené i se záchvaty smíchu publika nebo herců. Poslední část večera jsme měli předčítat Andersenovy pohádky ve třídách. Naše přeřky jako například: „Smdřela

nad postelí.“ místo: „Smrt bděla nad postelí.“ každého spíše rozesmály, než uspaly. Nakonec však celá škola utichla kolem 2. hodiny ranní.

Spánek nám však tuto noc nikdo nepřál. Paní učitelka nás ve 4 hodiny přišla fotit, potom se někdo přišel ptát, jestli už spíme a vrchol byl, když jsme se v 6 vzbudili, že musíme pít a jiné potřeby ... V 8 se vstávalo a my měli pocit, že nedokážeme otevřít oko natož se spakovat a vypadnout ze školy.

Všichni říkali, jak se akce vydařila, ale jednohlasné usnesení nás 5ti statečných z 9. třídy znělo jasně: „ Už nikde více!“

Leona Jíchová, 9. třída

Když jsi smutný

Když jsi smutný,
celý svět se hroutí
Já s tebou jsem
a nemám chuť se smát,
tvůj prolhaný smích
z tvé tváře leze ven.

Když jsi smutný,
hladím tě po tváři
a tvé smutné oči mne probíjí,
držím tě za ruku
a myslím na to jak se trápíš
To srdce zlomené,
že ty nemáš chuť žít.

8. třída

Motýl

Motýl léta a nemůžeme ho chytit,
Ale motýlci se přece nechytají!
Motýlci pak můžou umřít.
To je fakt.

Natálka Musilová, 1. třída

Divadelní klub Českokrumlovská scéna

Vás zve na hru

Dvojí pravda o Vilémovi z Rožmberka

Dne 7. září 2013 od 17:00 hodin

V Sedlici v Sokolovně

Vstupné:

Dospělí 50,- Kč
Děti do 12 let 30,- Kč

Vstup cca od 16:30

Hra je určena pro všechny věkové kategorie

Těšit se můžete na lehce komediální
nahlédnutí na historii

Parkovné zdarma před Sokolovnou a v blízkém okolí

Těšíme se na Vaši účast a věříme,
že se Vám bude představení líbit
a zvedne Vám náladu.

Den, kdy si rozběsněný vodní živel neurvale razil cestu napříč obcí Škvořetice

Smutné výročí. Před padesáti pěti lety způsobila lokální povodeň ve Škvořeticích katastrofu, jakou historické prameny neuvádějí!

Psal se den 24. června roku 1958. V obci Škvořetice šel život svým obvyklým tempem a nic nenasvědčovalo tomu, že by se tohle datum mělo zapsat do místní kroniky a podvědomí občanů černým písmem. Pravda ale je, že tehdy panovalo venku nelidské a zničující vedro. Ovšem i kdyby lidé podle toho vycítili blížící se pohromu, byli by stejně bezmocní jako když setrvali v nevědomosti.

Boží dopuštění nastalo okolo sedmnácté hodiny odpolední. Nad vesnicí se srazily hned tři bouřky a veškerá vodní náplň mraků, jako když se otevře nebe, spadla na Škvořetice. A byla to síla nevídaná, strašlivá průtrž trvala půl hodiny a způsobila katastrofu, jakou ani historické prameny neuvádějí! Více už o tom živá svědectví pamětníků a rozřesené řádky ve škvořetické kronice.

Josef Trča (61 let) byl tehdy šestiletý klučina, který chodil do zdejší mateřské školky. Leccos si z hrozného dne zapamatoval, leccos vyslechl od svých rodičů a vryl si to do paměti: „Ve vážném nebezpečí se tenkrát při lokálních záplavách ocitla paní Malkovská, když jela autem od Buzic nahoru k Sedlici. V poslední chvíli spatřila proti sobě se ženoucí obrovskou vlnu. Jen tak tak stačila z auta vyskočit a utéci na blízký vršek. Její vůz byl divokou vodou stržen a hnán až do spodní části obce. Z vraku, roztrhšeného později na prach, se našla jen dvířka na polovině cesty mezi Škvořeticemi a Buzicemi. Několik kousků prý uvízlo až v buzické řece!“

Na místo neštěstí před padesáti pěti lety dorazili i hasiči z Blatné, podle stoupajícího kouře usuzovali, že ve Škvořeticích vypukl požár: „Byli z toho, co u nás viděli, hodně vyjevení, protože v okolí vůbec nepršelo!“ hovoří dál Josef Trča. „Já ji ještě taky vzpomínám, jak kus ode mě spadl do vody elektrický sloup a od hladiny to metalo blesky.“

Celou situaci prý ještě zhoršily kopky sena, které přinesla voda od Sedlice, a ony ucply prostor pod mústkem u cihelny. „Mústek nevydržel ten nápor, málem vzala za své i vila u cihelny. Následně se vyvalila i voda z prasklého rybníčku Stárka a to byl potom šrumeč,“ říká ještě Josef Trča.

František Vošahlík (66 let) byl svědkem tragédie coby jedenáctiletý školák. Jejich rodina byla navíc přírodní katastrofou postižena nejcitelněji ze všech: „V té době jsme žili ve stavení na návsi, co dnes stojí kulturní dům, mezi hostincem a porážkou. A tam rozběsněný živel

Povodeň 1958. Z archivu obce Škvořetice

udeřil nejvíc! Utekli jsme tenkrát na půdu a mohli jen čekat, co bude dál," pokračuje místní starosta dobrovolných hasičů a bývalý osvětový a kulturní pracovník. „Uvnitř jsme měli 1,20 metru vody. Když otec otevřel venkovní dveře, už je nemohl zpátky zavřít. Voda nám strhla roh baráku a to bylo sloveno! Nezůstalo nám vůbec nic kromě toho, co jsme měli na sobě. Dříví, co bylo vyštosováno na dvoře? Nezůstalo nám jedno jediné polínko.“

Zatopené a poničené vesnici pomohli hlavně vojáci, kteří se dostavili do Škvořetic už večer a celou noc obětavě stavěli dřevěný most, nahrazující ten původní. Provizorní přemostění zde plnilo svou funkci ještě hodně dlouho, než mohlo být překročeno ke stavbě kamenného a betonového mostu. Dojemná byla vzájemná solidarita a ochotná pomoc mezi jednotlivými sousedy, další nezištná a přátelská pomoc se projevila i u orgánů státní správy a různých provozoven a podniků. Například rodina Vošahlíků dostala bez zbytečných průtahů a okolku vyplacenu pojistku, v sedlické čistírně u nádraží jim rychle a zadarmo vyčistili všechny oděvy.

Jak uvádí písemné zdroje, katastrofa si naštěstí nevyžádala žádný lidský život. Škody byly sice značné, ale podařilo se je v krátké době odstranit, takže se život v obci Škvořetice mohl vrátit do svých zaběhnutých kolejí. V letech 1960 až 1961 se započalo s realizací regulace potoka, aby se odvrátila do budoucnosti hrozba další podobné pohromy.

Kdo další byl ještě ve vesnici poškozen velkou vodou? Nebylo jich málo! „*Václavu Šrámkovi zbourala voda zadní stěnu u stodoly a odnesla vůz se senem, co stál na mlatě. U občanů Šrámka a Vůjtěcha se utrhy krávy od žlabu a plavaly, až se dostaly do polí, kde byly později chyceny,*“ vyprávějí písemné prameny, „*Na loukách pod škvořetickým zámekem plavala prasata a dobytek ve stájích okolo potoka byl v ohrožení, že se utopí. Vůjtěchovi ve vodě zahynuly ovce a koza, Josefu Kilbergovi ovce. Králíky a slepice vzala voda i s chlívci a králíkárnami občanům Vůjtěchovi, Šrámkovi, Pourovi, Koubkovi, Liškům, Mlíčkům a v dolní části obce. Chlapi, kteří trávili volný čas v místním hostinci, měli značně nahnáno a museli si vylézt na stoly, protože dovnitř vnikala voda a živel nadto urval roh hospody. Před hostincem stál motocykl Jana Chaloupky. Živel ho vzal a odnesl až k Solarům, kde zůstal ležet v korytě potoka pod nánosem bahna.*“

Své si během zmíněné katastrofy a bezprostředně po ní užil i František Koubek (81 let), který vypráví toto: „V uvedený den jsme se starým panem Ředinou kosili louku pod Hradištěm (*les nad sousední osadou Pacelice - pozn. autora*). Starý pán se náhle podíval na oblohu a pronesl: 'Jedeme domů, Fando, tohle nevypadá dobře!' Nad Hradištěm se valily mraky, černé jako uhlí. Což o to, pan Ředina se dostal domů ještě včas a zasucha. Ale já ještě vzal koně na statek ke Kulíkům a promokl jsem až na kost, musel jsem se na statku schovat! Pamatuji se, že hospoda na návsi měla vyvalené dveře a vzniklým průchodem vnitřkem plavaly tu tele a koza, tu slepice a prase, chlapi na stolech s vyvalenými očima, do smíchu jim rozhodně nebylo!“

Panská louka se prý změnila v jedno jezero: „Zapadl jsem tam až po pás a táta na mně křičel, slyším ho jako dnes: 'Vrať se, ty blbouně!' Kamarád Josef Lang mně na silnici vzal na motorku, ale nalétli jsme do metr hluboké louže a u přervané silnice skočili přes říditka,“ pokračuje František Koubek. „Objížďeli jsme to tedy na Hněvkov. Museli jsme chvílemi mašinu tlačit, aby vůbec chytla. Vzali jsme to přes Sedlice, Mužetice a Dol, ale domů jsem se stejně nedostal. Za kliku jsem úplně vyřízený mohl vzít až hodně, hodně pozdě. Chlapi z hospody se taky na silnici prodírali lesem a na tu událost určitě hodně dlouho nezapomněli.“

Pak nastal čas úklidu po velké vodě. „Měli jsme všude patnáct centimetrů bahna,“ vrací se do kruté reality před pětapadesáti lety František Koubek, „živel potrhla u nás doma ploty, odnesl nám všechno dřevo i žebřík. Moc nám tenkrát pomohli lidé ze vsi, zejména ti, co sami neutrpěli žádné škody, se hned po rozplynutí nebezpečí seběhli jako mravenci a dali se do díla, včetně čištění studní.“

Škvořetice si tak vybraly svoji tragickou, povodňovou daň již v roce 1958.

Vladimír Šavrdra

Škvořetická hospoda se změnila v americký bar

Nynější nájemce škvořetického hostince Stanislav Venclíček a jeho věrní štamgasti mívají originální nápady. Škvořetičtí se rozhodli, že si zahrají na drsné americké mafiány z 30. let 20. století. Pochopitelně v mezích zákona a ve vsi „počestnosti“. Ale úzkostlivě dbali na to, aby všechno bylo jako opravdové a navodili atmosféru, typickou pro toto období americké historie.

Stanislav Venclíček šel příkladem jak svou garderobou, tak vypůjčeným jménem „Pší dečka“ z filmu „Někdo to rád horké“. „V naší mafiánské společnosti převažovaly ženy a ty se fakt vymodily - ve stylu barových děvčat, s nezbytnými péřovými boa kolem krků,“ směje se Stanislav Venclíček. „Nemělo by to chybu, kdybych druhý den zvládal vymetat z lokálu takovou spoustu peří, prostě jako ve slepičárně.“

„Nejlepší nápady se vyvrbí vždycky v hospodě,“ potvrzuje škvořetický hostinský a dodává: „Tímhle to neskončilo, ale odstartovalo. V tradici bude pokračováno!“

Není nad to, když se dospělí umí povznést nad všední starosti a dokážou si i hrát. Je to lék nad léky!

Vladimír Šavrdra

Lampiónový průvod ve Škvořeticích

Na více než sedmdesát se letos vyšplhal počet účastníků lampiónového průvodu. „Počet se rok od roku zvyšuje, a to je slibné,“ uvedl škvořetický starosta Lubomír Nový, který velice dbá na zachování tradic v mateřské obci.

Vůbec první lampiónový průvod ve Škvořeticích prošel obcí v roce 1975, kdy byl zároveň na nádvoří místního zámku slavnostně odhalen památník sovětskému vojínovi Michalu Šiškinovi. Tento osmnáctiletý mladík tragicky zahynul při nešťastné manipulaci se střelnou zbraní. Letos mohl být k pietnímu místu pouze položen věnec, současný majitel zámku zakázal občanům vstup na svůj pozemek.

Před budovou bývalé škvořetické školy se nachází pamětní deska, vzdávající úctu revolučnímu veliteli zdejší stráže Františku Hajnému. Ten byl v květnu roku 1945 vážně postřelen při předávání zbraní a přes okamžitou pomoc amerického lékaře později v nemocnici zemřel. Také sem starosta obce pravidelně umísťuje věnec a zde zahajuje svůj proslov.

Třetí věnec bývá pokládán na návsi k pomníku obětem 1. světové války, kde je vyryto celkem osmnáct jmen škvořetických občanů.

Druhá světová válka naštěstí nikoho z obce o život nepřipravila. Pouze občan Josef Vohryzka byl zatčen gestapem a vězněn v koncentračních táborech, po osvobození se však vrátil zpět do Škvořetic.

Před pomníkem padlých dokončil škvořetický starosta Lubomír Nový mimo jiné řekl: „Tato akce není recesí na minulý režim, je třeba zejména mladé generaci připomínat historickou pravdu a historické souvislosti, varovat je před hrůzami války, aby se neopakovaly v budoucnosti stejně krivdy a bezpráví.“

Po ukončení lampiónového průvodu a pietních úkonů následovalo tradiční vzplanutí táboráku a pěkná zábava. Děti si opékaly buřty, dospělí si pochutnávali na dobrém guláši, k dispozici byl dostatek alkoholických i nealkoholických nápojů. Všude zavládla pohoda a družná beseda, která trvala do pozdních večerních hodin.

Nebývá v dnešní uspěchané době mnoho příležitostí k setkání občanů. Tohle je jedna z nich.

Vladimír Šavrdra

Dříve narození si užili hezký den

Organizované setkávání důchodců s pohoštěním a bohatým kulturním programem má ve Škvořeticích tradici od roku 1980. Pod hlavičkou Osvětové besedy, Místního národního výboru a patronátem JZD Škvořetice se scházeli dříve narození občané na velkém sále kulturního domu v počtu leckdy převyšujícím stovku! Součástí této společenské akce byl pravidelně pestrý kulturní program. Tato tradice zůstala zachována doposud, i když se doba změnila a setkání důchodců má komornější ráz. Znamenitě slouží tomuto účelu malý sál v patře, který byl před několika lety krásně zrekonstruován.

I letos tam na konci dubna zasedli za prostřený stoly svátečně

ustrojení občané, aby zapomněli na všední starosti a bolístky a užili si hezké odpoledne. Tentokrát se jich sešlo dvacet a k poslechu jim vyhrávaly „Heligonky Honzy Čápa“ z Kasejovic. Stejně jako vždycky jim pracovníci obecního úřadu a zastupitel z blízkých Pacelic Josef Hora servirovali slané i sladké pochoutky a nápoje podle přání. Veškeré náklady hradila ze svého rozpočtu obec Škvořetice.

„Moc se mi tady líbilo, vzorně se o nás starali a heligonkáři krásně hráli a zpívali, až se člověku nechtělo domů,“ neskrýval své pohnutí František Koubek /81 let/ a mluvil všem přítomným z duše. Ještě prozradil, že žádné setkání důchodců v mateřské obci nevynechal.

Vladimír Šavrdra

Odložený Dětský den ve Škvořeticích prošel „měnovou reformou“

Zatímco ve zbytku republiky se 365 dní v roce platí zatím ještě korunou českou, v obci Škvořetice vyhlásí vždycky jeden den svoji speciální „měnovou reformu“ a nakupuje se u nich za koruny škvořetické. Oním časovým úsekem je „Dětský den“ a speciální platidlo lze udat na ohraničené lokalitě sportovního areálu, kde se zábavné dny pro mládež odehrávají.

„Důležité je, že děti musí plnit určité úkoly a podle projevené snahy jsou potom finančně hodnoceny bankovkami od pěti do dvaceti škvořetických korun,“ vysvětluje jeden z hlavních pořadatelů Michal Venclíček, „Za ‘vydělané’ peníze si potom může nakoupit dobroty u našeho stánku, stejně jako kdyby šel s pravými penězi do obchodu.“

Největší zájem vyvolala střelnice, kde se ze vzduchových pušek páliho na netradiční terče v podobě karikatur zvířat. Svého vnuka sem přivedl i pan Jaromír Lustig z Prachatic: „Jeho rodiče pracují na domě, tak to zbylo na mně. Jsem tady poprvé a udělalo to na mně hluboký dojem, perfektně zorganizované a zabezpečené, všude kolem je vidět nápaditost a fantazie organizátorů.“

Člověk si musí vážit toho, když se pracuje pro děti,“ neskrblí chválou pan Lustig, zatímco se jeho vnouček dychtivě vrhá pod dohledem zkušeného instruktora na karimatku, aby mohl „prošpikovat“ divoké prase z papíru.

Devítiletý Vítek Fišer prý na Dětské dny ve Škvořeticích chodí už od tří let: „Líbí se mi fotbal a tak jsem si nejvíc užil na penaltách. Ale vzduchovka byla taky fajn,“ dodává Vítek.

Úlohy moderátora se zhostil velectěný konšel Josef Hora z Pacelic. Leoš Mareš by se mohl jít klouzat!

Poděkování za vydařený „Dětský den“ patří všem dobrovolníkům, starostovi obce Lubomíru Novému, zvláštní poděkování pak Pavlu Musilovi, který se věnoval dětem nepřetržitě i mimo sobotní odpoledne. Dětskému svátku totiž patřil celý víkend.

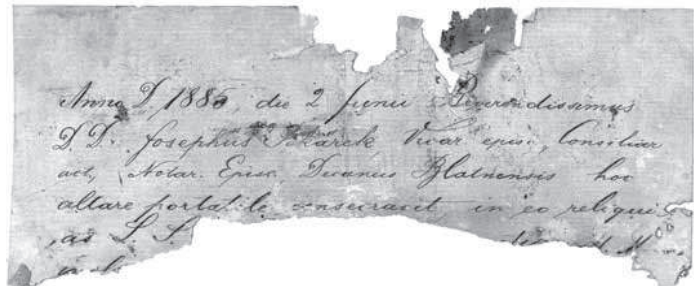
Vladimír Šavrdra

Nové poznatky o kapli sv. Václava ve Tchořovicích

V roce 2012 vzhledem k neutěšenému, havarijnímu stavu, byla kaple podrobena rozsáhlé opravě a rekonstrukci, především zednického charakteru s celkovými náklady 707.357,- Kč. Oprava byla částkou 400.000,- Kč hrazena z dotace Ministerstva pro místní rozvoj z programu „Podpora obnovy a rozvoje venkova“. Zbýlých 307.357,- Kč uhradila obec ze svých zvláštních zdrojů.

Rekonstrukce byla provedena firmou Garantstav od 21. července do konce září 2012. Při této příležitosti byl veškerý inventář z kaple vystěhován a uložen v prostorách budovy obecního úřadu. V kapli byl ponechán pouze oltář, z důvodu nebezpečí jeho poškození při stěhování. Z prostřední části oltáře byl vyjmut mešní kámen s ostatky svatých – Altare portale /přenosný oltář/, na spodní straně tohoto kamene bylo objeveno torzo průvodního zápisu o svěcení v jazyce latinském v tomto znění:

„Léta páně 1885 dne 2. června důstojný pán pan Josef Pekárek biskupský vikář, skutečný rada, biskupský notář posvětil.....“. /Přeložil Mgr. Vladimír Červenka/

Více se nedozvíme, protože další část je odtržena a chybí úplně, nedozvíme se ani, které ostatky dvou svatých jsou ukryty v mešním kameni. /Pro úplnost – Josef Pekárek byl v době sepsání zápisu děkanem blatenským/.

Stav kapličky z hlediska statického dle statika byl velmi vážný. Stěny se pomalu rozestupovaly, praskaly a bylo vážné nebezpečí havárie. Dle statika tato situace nastala s velkou pravděpodobností z následujících důvodů:

- silné otřesy a vibrace v důsledku blízké státní silnice,
- dlouhotrvající vlhkosti v základech zdiva
- z hlediska statického neodborně provedená střešní konstrukce při předchozí opravě a s tím spojené částečné prosekání klenby kaple.

Proto původně navržená hodnota opravy musela být navýšena, z původního předpokladu 200.000,- Kč, na hodnotu výše uvedenou. Kaple byla současně stažena ocelovými táhly a tím zajištěna její stabilita do budoucnosti.

Při rekonstrukci bylo odhaleno zdivo kaple, které k velkému překvapení bylo téměř z 80% vystavěno výhradně z kamene a to velmi malých rozměrů. Pouze portálová, přední část kaple je z cihel. To jistě dokumentuje tu skutečnost, že při výstavbě této dominanty obce nebylo peněz nazbyt.

V listopadu byla převzata od řezbáře J. Kopeckého ze Lnář dřevěná socha sv. Václava, která jako symbol obce bude umístěna v místní kapli. Náklad na pořízení dřevěné sochy činil 9.400,- Kč.

Karel Krejčí, kronikář obce

Tchořovická lípa, foto z r. 1975

Kaplička na návsi

Z dotačního Programu obnovy venkova – kompletní úprava návsi v Uzenicích byly zakoupeny nové věžní hodiny s odbíjením na zvon na kapličku na návsi a byla provedena výsadba nových stromů – javorů, po vykácených jírovcích. Javorů byly zakoupeny již vzrostlé, mají spíše užší tvar do výšky, neměly by tedy v budoucnu zasahovat do stavby kapličky a narušovat její stavební ráz. Hodiny na návsi odbíjí dvakrát denně a to v poledne a v jednu hodinu odpoledne, zároveň mají i funkci zvonění umíráčku. V současné době bude probíhat dosázení podrostů v parku u rybníku, kde byly dosud vykácené lípy nahrazené třemi kusy lip malolistých odrůdy Rancho.

UZENÉ DIVADLO - premiéra druhé hry – z pera režisérky Natálie Preslové

22. 6. 2013 uvedl domovský divadelní soubor obce Uzenice – Uzené divadlo – premiéru své již druhé inscenace. Oproti první inscenaci veselohry 11 přikázání se jeho členové tentokrát pokusili převést na divadelní prkna detektivní žánr a uvedli hru Host z mlhy. Temný příběh o pomstě dávné viny ožívají mnohé komické situace. Celé představení také doprovází živá hudba. Uzené divadlo se snaží pokračovat v silné tradici, kterou má amatérské divadlo nejen v Jižních Čechách a na Blatensku, ale také své diváky s touto tradicí seznamovat. Proto také premiéru Hosta z mlhy doprovodila malá přednáška o původu a současné podobě amatérského divadla u nás.

Uzené divadlo má v současné době 15 členů (herců i tvůrčího týmu), kteří mimo divadlo vykonávají velmi různorodé profese, a zahrnuje jak

uzenické občany, tak i ty, kteří pocházejí odjinud, ale k Uzenicím mají kladný vztah a dlouholeté vazby. D o h r o m a d y tvoří sešraný soubor, který k sobě váže především přátelství, což se odráží na příjemné atmosfé-

Fotografie z premiéry: V hlavních rolích se představili Pavla Hrubá (jako Agnes Rogersová) a Karel Housa (jako Artur Wedder)

ře, které divadlo svým divákům přináší. Uzené divadlo by tímto chtělo všem svým věrným divákům poděkovat za jejich podporu. Další repríza Hosta z mlhy bude uvedena v září a všichni čtenáři SOBáčku jsou tímto srdečně zváni!

Myslím, že mluvím za všechny diváky, kteří shlédli premiéru, když řeknu „klobouk dolů před všemi herci“. Již první hra Uzeného divadla dala tušit, že všichni herci jdou do svých rolí naplno a jedná se skutečně o herce netušených kvalit. Tímto bych ráda poděkovala za všechny současnému obsazení divadelního sboru za skvělý zážitek a těšíme se v září na reprízu – Karlu Housovi, Pavle Hrubé, Petru Hrubému, Ivo Burešovi, Jiřímu Preslovi, Veronice Pýchové, Jiřímu Pýchovi, Anně Sorokové, Jáře Lávičkové, Pavlu Netušilovi, Miroslavu Pýchovi, Natálii Preslové, Iloně Preslové, Zdeňku Lávičkovi a Denise Pýchové.

Gabriela Kučerová, místostarostka

Dětský den

V sobotu 29.6.2013 byl pro děti uspořádán dětský den, organizace se již tradičně ujala Vendula Líbalová. Pro děti byly připraveny na návsi úkoly, na jejichž splnění dohlížely jako každoročně místní adolescenti s několika dospělými v ručně vyrobených maskách, po splnění všech úkolů si mohly děti opéct špekáčky a trochu se občerstvit před dalším programem. Překvapením bylo nejen pro děti, ale pro všechny zúčastněné, představení

Základní kynologické organizace z Březnice (www.zko-breznice.wbs.cz), která předvedla výcvik svých psích členů a to jak zvládnutí základních povelů tak i obranu před napadením člověka. Poté následovala pro děti možnost stejně jako v loňském roce zajezdit si na koních, kteří k nám přijeli ze statku ze Stražiště u Březnice. Zatímco vloni byly děti ze začátku rozpačité a chvíli jim trvalo než se osmělily, letos se nestačili koně ani nadechnout po svém příjezdu a malí zájemci už celí natěšení čekali na nasednutí na koňský hřbet. Ráda bych tímto poděkovala Základní kynologické organizaci v Březnici a „koňákům“ tedy lidem ze statku ze Stražiště u Březnice za jejich účast na našem dětském dnu a paní Renatě Mázdrové, která vše domluvila.

Plánované akce:

- 20.7. - zábava u rybníka na hřišti od 20:00 hod. – hraje skupina Hadiband
- 10.8. – soutěž v požárním sportu „O pohár obce Uzenice“ u bytovky nad Uzenicemi směr Myštice od 13.30 hod

Aktuálně z obce Uzeničky

Obec při realizaci akce z programu obnovy venkova „Rekonstrukce hasičské výzbrojny“ zahájila stavební práce vybraným dodavatelem. V současné době se přes ne příliš příznivé počasí daří v souladu s časovým záměrem dohodnuté termíny práce plnit. Jihočeským krajem byla schválena dotace na tuto akci ve výši 110 tisíc Kč. Dodržení závazných podmínek bylo zajištěno smluvním ujednáním mezi obcí a poskytovatelem finančního příspěvku Jihočeským krajem a dodavatelem prací Zednictví Josef Křivanec. Naším přáním je, aby byla rozdělaná práce zdárně dokončena v kvalitě, na kterou jsme od tohoto dodavatele zvyklí. Investice s tímto účelem užití byla dobře načasovaná, protože v tomto roce uplyne 110 let od založení hasičského spolku v Uzeničkách a myslím, že to bude hodnotný dárek celé obci a jejím obyvatelům. Při pořízování nového vybavení technickými prostředky pro obec je nezbytně nutné, aby tento majetek byl dobře uložen a bezpečně zajištěn.

Při oslavě dne dětí, která byla organizována obcí v den samotný, příliš počasí nepřálo, když po krátké době bez deště začalo drobně pršet. To ale naše děti neodradilo. Rozhodli jsme se připravenou akci realizovat tak, jak byla připravena. V tento svátek se účastníci vypravili na pěší túru s cílem zříceniny hradu Křikava v části obce Černívsko, kde bylo připraveno vše potřebné pro naplnění zábavného a dobrodružného celodenního programu. Samotné místo malým táborníkům bylo dobrodružným zážitkem a vybočením z běžných všedních dnů. Nad plápolajícím táborákem se opékaly špekáčky, vyprávěly se příhody, hrály se zábavné hry různého druhu, soutěžilo se tak, aby byl každý vítěz. Občerstvení všeho druhu bylo zajištěno. Po mírně navlhlem i spodním prádlem se rodiče, ne děti, rozhodli táboření v odpoledních hodinách ukončit. Děkujeme za přípravu a zajištění této akce organizátorům, kteří se na ní podíleli.

Nekonečné dešťové přivaly, které postihly velkou část republiky, naše obec přečkala díky vyčištěným a opraveným hrázím rybníků bez jakéhokoliv problému. Nově vybudovaný propustek v části obce Černívsko, který hradil Jihočeský kraj jako majitel, se plně osvědčil. Občané, kteří vlastní vždy ohrožované sousedící nemovitosti si tak mohou díky této prospěšné investici po dlouhých létech oddychnout a cítit se bezpečně. Ono není příjemné při každé zvýšené průtočnosti i těchto drobných toků se bezmocně dívat jak je znehodnocováno to, co si každý musí svou pílí vybudovat. Nezbývá, než popřát těmto dílům dlouhé životnosti a aby takový investic přibývalo.

S blížícím se časem prázdnin, letních dovolených, odpočinkových pobytů přeji všem čtenářům těchto listů, aby se jim splnily všechny představy o hezkém prožitku volného času a těm, kteří budou nějaké dílo budovat, aby se jim dařilo.

Zdeněk Sýbek – starosta obce Uzeničky

Krupobití a povodně 2013

V neděli 19. května, okolo 18. hod. se přes obec Velká Turná přehnal bouřkový krupobití. 15-ti minutový živel napáchal mnoho škod. Krupy a silný déšť otloukly květy a listy na ovocných stromech a následná přívalová vlna vody a krup, která se přivalila z polí od rybníka Babák, zaplavila několik stavení a stodol v obci.

V sobotu 1. června začalo v odpoledních hodinách souvisle pršet. Ještě ve večerních hodinách osadily členové SDH Velká Turná protipovodňovou zábranu za obcí, která brání přívalové vlně z polí od Babáku. V neděli 15 minut po jedné hodině tato protipovodňová zábrana splnila svůj účel a odklonila přívalovou vodu do volného prostranství zahrad. V neděli dopoledne začal Rojický rybník přetékat přepadem a tím se zvedla voda v Rojickém potoce, protékající obcí. Deštivé počasí pokračovalo i v následujících dnech. Naštěstí v úterý 4. června 2013, kdy začala voda v Rojickém potoce klesat. Hladina Rojického potoka zastavila těsně pod hranou mostu u Celerýnů. Napáchané škody se ukázaly po opadnutí vody. Došlo k podemletí krajnice u komunikace Velká Turná – Rojice a poškození propustku na komunikaci Velká Turná – Babák.

- Fotodokumentace - násosy krup po krupobití 19. května 2013

- Fotodokumentace - povodně 2013 - rozvodněný Rojický potok

Činnost SDH Velká Turná

Členové SDH Velká Turná se v pátek 17. května zúčastnili okrskového cvičení v Oseku. Náš sbor předvedl požární útok na jistotu a obsadil krásné druhé místo.

SDH Velká Turná pečuje o požární automobil HENSCHEL, rok výroby 1939. S touto dobou požární technikou se sbor prezentuje např. na výročních sousedních sborů. V letošním roce ve dnech 8 a 29. června náš sbor tento automobil předvedl na 130. výročí založení SDH Radomyšl a 130. výročí založení SDH Sedlice.

- Fotodokumentace - Požární útok SDH Velká Turná – okresek Osek

- Fotodokumentace – ukázka staré požární techniky – HENSCHEL r.v.1939 – 130 let založení SDH

Dětské rybářské závody

V sobotu 1. června uspořádal SDH Velká Turná dětské rybářské závody na Nováku rybníčku. Začátek byl v 10 hod., každý závodník předvedl své umění. Soutěžilo se o nejlepšího rybáře a o největší úlovek. Mladí závodníci si rybaření užívali. Po poledni začalo jemně pršet. I toto počasí patří k rybaření.

- Fotodokumentace – Dětské rybářské závody Velká Turná 1.června

Neckyáda na Rojickém potoce

Již tradičně uspořádal SDH Velká Turná neckyádu na Rojickém potoce a to v sobotu 15. června. Těto akci předchází čištění dlážděného koryta Rojického potoka. Členové SDH Velká Turná v dopoledních hodinách pročistují koryto potoka od naplavenin a prorůstající tráv. Letošní akce proběhla po povodních a díky tomu byly naplaveniny v potoce veliké. V části pod mostem, byly usazeniny bahna takové, že se v této části nepodařilo členům SDH úsek ručně vyčistit.

Následná neckyáda začala od 14. hodiny. Plavidel bylo celkem devět a jeden potápěč. Každý účastník si celou plavební trasu (cca 300m) sjel třikrát. Počasí nám přálo a akce splnila svůj účel.

- Fotodokumentace – neckyáda Velká Turná 15.června 2013

Velká Turná dne 4.6.2013
Místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek
Fotodokumentace Pavel Šípek

125. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Záboří

18. května 2013 měli možnost občané Záboří a okolních obcí vidět opět po pěti letech oslavu hasičské dovednosti spojenou s důstojným položením věnce k pomníku padlých za zvuku státní hymny. Nezapomnělo se ani na vyznamenání bývalých členů z ruky náměstka starostky okresu pana Čiřavského.

- o Stužku za 70 let u sboru převzal Václav Helma.
- o Medaili Za příkladnou práci dostali Jaroslav Klečka, Josef Černý a Jindřich Votava.
- o Medaili Za zásluhy obdrželi František Koutenský, Josef Slanec a František Brada.

Hasičské aktivní mládí dostalo Stužku za 10 let: Michal Říšský, Václav Slezák, Jiří Čadek, Martina Petrášková. Důstojnou tečku provedl farář z Nepomuka, který požehnal naši novou stříkačku.

Druhá část oslavy proběhla na cvičišti, kde 130 soutěžících v 17 družstvech předvedlo to hlavní, co musí dobrovolný hasič umět a to je požární útok. Nejvíce se líbil útok našich nejmenších. Názorně nám předvedli, že se o „hasičinu“ bát v Záboří nemusíme. Nesmíme však zapomenout ani na naše emeritní družstvo, které předvedlo, že 60 let neznamená odchod do důchodového hasičského věku. Také naše ženy dokázaly, že umí a obsadily 1. místo. Druhé byly ženy z Doubravice a bronz vybojovaly ženy z Čechelovic. V mužích vyhráli také domácí. Druhé místo obsadili muži z Lažánek a třetí Únice - Hubenov.

Abyste vše proběhlo podle pravidel, měli na svých bedrech kvalifikovaní rozhodčí Josef Šlehofer a Věra Češková. Za jejich přístup a vedení soutěže jim děkujeme.

Program zpestřili další dvě soutěže, o nejsilnější družstvo okrsku v přetahování hadice a pivní štafeta.

Soutěž obohatala družstva mužů a žen ze Záboří u Protivína a svými časy nám dokázala, že patří mezi elitu v kraji.

Odpolední program byl doprovázen hudbou p. Koubka a pro děti byl k dispozici skákací hrad. Aby tak dobře, jako nám fungovalo počasí, byli spokojeni všichni přítomní na této oslavě, se starali celé odpoledne a noc naši stánkaři. Klobásky na grilu, párky, bramborák a guláš nám podávali Štefan, Honza, Kája a Michal, pivo točili Petr, Venca, Tonda a David. Kávu, sladkosti a široký sortiment jak nealko i alko servirovaly pohotové ženy Lucka, Marta, Olina a Blanka. Všem patří dík za odvedenou práci. Nesmíme zapomenout na členy výboru SDH plus Vojtu a Michala, kteří to vše postavili a hlavně uklidili. Poděkování patří také sponzorům, kteří přispěli finančně. OÚ Záboří, Kovovýroba Slavík, Kavárna, Pivovar Strakonice, ZD Záboří, Kadeřnictví Záboří a fotografové p. Souček a p. Dočekal. Dobrou práci odvedli také traktorista František, který celou soutěž zásobil vodou, Maruška, která připravila výbornou chuťovku z brambor, ženy ze školní jídelny, které se postaraly výborným gulášem o večeri všem muzikantům, a řidiči Jirka s Jindrou, kteří vše navozili. Zdařilou akci zakončila kapela Tři cvrčci. Kapela hrála k tanci a poslechu pod širým nebem za stále pěkného počasí. Ruku k dílu přiložili všichni, jak hasiči tak „nehasiči“, všechno vyšlo tak jak mělo a oslava jednoho a čtvrt století SDH v Záboří se povedla.

Starosta SDH Záboří
Josef Vydra

foto, Jaroslava Vodičková

Školní akademie v Záboří

Koncem května se konala v zábořské sportovní hale opět školní akademie. Pro veřejnost, pro samotnou školu a hlavně pro všechny žáčky i žáky a jejich učitele má tato událost velký význam. S nostalgií vzpomínám na všechny minulé akademie. A že už jich bylo! I moji rodiče se rádi jezdívali podívat na každou akademii v době, kdy na nich účinkovaly jejich vnučky, moje dcery. Jedna se více věnovala gymnastice, druhá hrála na akordeon, vždyť harmonikářů bylo v jejich třídě asi pět. Obě pak zpívaly ve školním pěveckém sboru. Kdeže ty loňské sněhy jsou!

Děti jsou při svých vystoupeních stále stejné. Chtějí se předvádět, ukázat všem, co se naučily a také to prodat. Jejich rodiče i prarodiče jsou na ně patřičně a právem hrdí a pyšní. Nejinak tomu bylo i na letošní akademii. Ti nejmenší museli nejdřív zjistit, kde sedí jejich maminka a tatínek, popřípadě babička s dědečkem, potom se teprve mohli soustředit na svoji paní učitelku a své vystoupení s šátky. Vždycky jsou ale bezprostřední a kouzelní. Obdivovala jsem všechny malé muzikanty a moc bych jim přála, aby je rodiče ve hře na vybrané hudební nástroje podporovali a hlavně aby si uvědomovali, jaká je to výhoda, že nemusí nikam jezdit a učitel ZUŠ jezdí do zábořské školy za nimi. Naše děti musely tehdy dojet do Blatné.

Žáci první až čtvrté třídy předvedli hasičské cvičení, připomněli tím znovu letošní 125. výročí vzniku SDH v Záboří. Líbilo se mi i baletní představení „páťáků“, kluci byli výborní. Detektivní příběh s otevřeným koncem předvedli „sedmáci“, škoda jen, že jim chvílemi nebylo rozumět. Dále děti s chutí zazpívaly anglické písničky a s vervou byla předvedena parodie na oblíbeného učitele. Jen jsem měla strach, že to žák na kole neubrzdí a vzlítne do diváků. Potom jsme viděli i malou ukázkou spartakiády na hudbu Michala Davida Poupata. Tuto skladbu cvičila zábořská děvčata kdysi na Strahově, tehdy byla mezi nimi i moje dcera. Vrcholem celého programu bylo cvičení našich úspěšných mažoretek. Děvčata jsou výborná a sklídila velký aplaus. Pochvalu zaslouží i dvě slečny, které celý program uváděly. I když technika někdy malinko zaskřípala, poradily si s tím.

Součástí akademie byla i výstava prací žáků. Některé výrobky si mohli návštěvníci „za pakatel“ i koupit. Zájem byl veliký.

Akademie se líbila a poděkování patří všem účinkujícím a jejich pedagogům, kteří s nimi náročný program nacvičili. Není to jistě záležitost jednoduchá. Díky všem za nevšední zážitek.

Jaroslava Vodičková

Školní akademie, foto Jaroslava Vodičková

Rozloučení se základní a mateřskou školou

V pátek 28. června se na Obecním úřadě v Záboří rozloučili devátáci se svojí základní školou. Bylo jich jenom pět. Jako mávnutím kouzelného proutku se s nimi stala velká proměna. Už to nejsou děti ale mladí lidé, kteří právě ukončili jednu etapu svého života. Slečny Mirka, Kamila a Petra se na tuto událost vparádily jako do plesu, Filipovi a Jakubovi to ve společenských oblecích také moc slušelo.

Pan starosta přivítal absolventy základní školy a jejich učitele, zmínil se o tom, že na škole zanechali kus života, na který budou s odstupem času rádi vzpomínat. Připomněl, že díky svým učitelům získali na škole plno vědomostí a dovedností, které určitě využijí ve svém dalším životě. Popřál jim mnoho úspěchů v dalším studiu a přípravě na budoucí povolání a co nejméně překážek na další cestě životem.

Ke svým právě odcházejícím žákům promluvil i pan ředitel a třídní učitel. Ujistil je, že se mohou kdykoliv ve škole zastavit, pokud budou potřebovat někdy poradit nebo jinak pomoci. Do dalšího života jim popřáli hlavně zdraví, štěstí a práci, která je bude bavit.

Dojatí devátáci převzali vysvědčení a dárečky a slavnostním přípitkem (dětským šampaňským) se tak definitivně rozloučili se svojí základní školou.

Následovalo další loučení a to loučení budoucích prvňáčků s mateřskou školou. Dostavili se se svojí paní učitelkou a v doprovodu rodičů. I je pan starosta přivítal, ti malí brali všechno s velkou vážností a skvěle s ním komunikovali. Došlo i na zkoušení, dostali několik hádanek, na které ihned věděli odpověď. Nakonec zazpívali dvě písničky, které si pro tuto příležitost nacvičili. Ještě pozdrav jejich budoucí paní učitelky, která je všechny ujistila, jak se na ně již těší ve velké škole. Pochopitelně rovněž následoval přípitek a malé pohoštění a předání dárečků. Tak to v životě bývá, že něco krásného končí a něco nového začíná. Přejeme všem krásné prázdniny bez úrazů, hodně sluníčka a šťastný návrat do školních lavic!

Text i foto Jaroslava Vodičková, Záboří

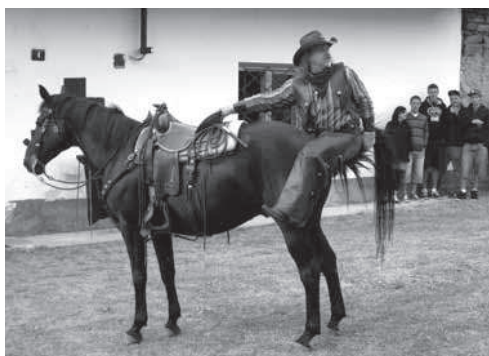
Zábořská pouť

V sobotu, 29. června se v Záboří uskutečnilo již tradiční „Posezení pod lípou“ u příležitosti poutě. Taková akce představuje zorganizování odpoledního programu pro širokou veřejnost tak, aby byl pestrý a divákům se líbil. Organizátoři se obávali počasí, to je nevyzpytatelné a nedá se ovlivnit. Lidé se mají kam schovat, na dvoře obecního úřadu pod lípou jsou vždy postaveny velké stany, ale není příjemné, když při takové akci prší nebo padají kroupy, i to už jsme tady měli. Tentokrát počasí vydrželo. Sluníčko bylo sice velice skoupé na to, aby se ukázalo v plné síle, ale hlavní bylo, že nepršelo. Opět se nám předvedli žáci mateřské a základní školy se svými vystoupeními, které nacvičili na školní akademii. Viděli jsme i skvělou Lucku Pecharovou, která je mistryní republiky v sólovém mažoretkovém sportu. Dále jsme měli možnost vidět a slyšet dudáckou kapelu ZUŠ Blatná, která zahrála a zazpívala kromě nám známých písniček i písničky ve švédštině, nastudované u příležitosti návštěvy švédské velvyslankyně v Blatné. Pak už nastoupil taneční folklórní soubor Lučina z Úsilného, který u nás nebyl poprvé. Před dvěma lety ale musel svoje vystoupení předčasně ukončit pro velký liják. Letos to hrozilo skoro také, ale nakonec počasí přeci jenom vydrželo

Vystoupení nejmenších

a taneční soubor mohl tak předvést celé své vystoupení. Zlatým hřebem programu byla „Cowboy show“. A tak jsme mohli obdivovat svérázného kovboje Jimmyho, který se svým úžasným trpělivým koňským krasavcem předváděl věci možné i nemožné.

Kovbojské vystoupení

Lidí se sešlo hodně, mohli se občerstvit po celé odpoledne u našich osvědčených stánkařů, kde se čepovalo pivo, nalévala cola i alkoholické nápoje, pekly se bramboráky, opékaly klobásy a dělalo se mojito alkoholické i nealko. Děti měly k dis-

pozici nafukovací skákací stan, kde se náležitě vyřádily. Večer následovala pouťová taneční zábava se známou kapelou Melodion.

Text i foto Jaroslava Vodičková, Záboří

Zábořská pouť, foto Václav Špatný

Jak to bylo v České Krumlově

Ve středu 22. května 2013 jsme byli na výletě v Českém Krumlově. Když jsme tam jeli, tak jsme dostali pracovní list a sešit. Po příjezdu do Českého Krumlova jsme se šli procházet po zámecké zahradě. Došli jsme k zámeckému letohrádku, kde byla kuchyně s otevřeným ohněm. Vedle v místnosti byl stolový výtah, který tahal jídla, aby služebníci nerušili šlechtice (byl to takový stůl, na který se dalo jídlo, zatočilo se pákou a výtah vyjel do 2. patra). Pak jsme šli k hudebnímu pavilonku, který byl postaven v čínském stylu. Uvnitř pavilonku byly namalované čtyři obrázky, které vyjadřovaly čtvero roční období. Když jsme šli o kousek dál, tak jsme došli k jezeru, které se využívalo k zásobě vody, ale i jako dekorace zámecké zahrady. Jezero obklopují duby a lípy. Na jezeru je malý ostrůvek, na kterém v dřívější době byla socha delfína.

Pak jsme šli přes most až na nádvoří, kde jsme šli na zámeckou věž, odkud bylo vidět celé město. Odpoledne jsme se vrátili zpátky do zámecké zahrady a malovali jsme na čtvrtky.

Asi po druhé hodině jsme jeli do grafitových dolů. Když jsme tam dojeli, tak jsme se museli obléct do šustákových montérek a do gumovek. Pak jsme nasadili do zelenožlutých vláčků. Jeli jsme asi 80 metrů a vystoupili jsme u záchranné cesty (to byl takový komín, kde byla cesta nahoru ze žebříků). V tom okamžiku si každý myslel, že půjdeme nahoru po záchranné cestě, ale šli jsme dál po kolejkách, až jsme vyšli ven. Pak už nás čekala cesta domů.

Adélka Krejčová, 5. třída
(Více na jiném místě SOBÁČKA – pozn. redakce)

Grafit opravdu barví, většina z účastníků vypadala nějak podobně...

Výlet do Českého Krumlova

Děti, které se zúčastnily soutěže „Není klobouk jako klobouk“ a vyhrály, jely za odměnu do Českého Krumlova na výlet. Program byl plný zajímavých věcí.

Jako první jsme se všichni vydali do zámecké zahrady, ve které jsme dostali za úkol vyplnit pracovní sešit a také papír, který se pak odevzdával. V zahradě jsme také navštívili letohrádek Bellarie. Při cestě do zámecké věže, kde jsme zahlédli i krumlovské medvědy, jsme si prohlédli město. Když poslední odvážlivci slezli z věže dolů, vypravili jsme se na oběd do jedné restaurace. A když byli všichni najedeni, vydali jsme zpět do zámecké zahrady, kde jsme se rozdělili do skupin. Většina dětí zůstala v zahradě a malovala to, co je zaujalo. Po pár hodinách malování se všechny skupiny sešly a vrátily se k autobusu.

Ale to zdaleka nebyl konec! Moc jsme se těšili do grafitových dolů. Po tom, co jsme se oblékli do kombinéz, gumovek a helem, jsme nasadili do malého vláčku, který nás odvezl do naprosté tmy. Rozsvítili jsme baterky a vystoupili. Prošli jsme skoro celé grafitové doly. Byly moc zajímavé. Když jsme už byli skoro u konce, zazněla věta: „Najděte na stěnách grafit a pomalujte se!“ Všichni se rozběhli ho hledat. Když jsme vyšli ven, byli jsme úplně černí. Sundali jsme ze sebe ochranné oblečení a konečně nastal čas jet domů. Den byl celkem náročný, ale velmi hezký. Děkuje!

Monča Horynová, 8. třída

Úspěch žáků ZŠ Záboří ve výtvarných soutěžích

Monika Horynová, tak zní jméno nejúspěšnější „malířky“ naší školy. I v letošním školním roce dosáhli naši výtvarníci vynikajících úspěchů. Účastnili jsme se tradičních výtvarných soutěží.

V soutěži „Pozární ochrana očima dětí“ se po úspěšném absolvování okresního kola dostali naši zástupci i do kola krajského a celostátního. V okresním kole jsme se umístili takto:

- ❖ kategorie ZŠ 1 – 2. místo Vít Bašta
- ❖ kategorie ZŠ 2 – 1. místo Štěpán Říha
- ❖ kategorie ZŠ 4 – 1. místo Monika Horynová

Tyto tři práce nás reprezentovaly v kole krajském, kde získaly také výborné umístění. Štěpán Říha skončil druhý a Monika Horynová třetí. Jejich práce postoupily do celostátního kola, kterého se účastnilo 1.286 škol a celkem 48.104 výtvarných prací. Ani v tomto vysokém čísle se „HASIČ“ Moniky Horynové neztratil a její práce byla oceněna třetí příčkou. Monika byla pozvána na vyhlášení vítězů do Litoměřic.

Také v celostátní soutěži „Práce na zahradě“ získala naše škola výborné umístění. Zásahu na tom má Nikola Metličková, jejíž práce byla oceněna šestým místem.

I soutěž „Není klobouk jako klobouk“ nám přinesla velké úspěchy. V kategorii 1. a 2. třídy získala 1. místo Andrea Matoušková a 3. místo Julie Balková. V kategorii 3. - 5. třídy se umístily Kristýna Lávičková a Sabina Miklasová na druhém místě. Kolektiv děvčat – Julie Balková, Lucie Bigasová, Lucie Majerová a Zuzana Baštová – zvítězil. V kategorii 6. a 7. třídy obsadila 2. místo Štěpánka Tannhäuserová. Kolektiv 6. a 7. třídy získal čestné uznání. V kategorii 8. a 9. třídy obsadila Monika Horynová druhé místo a Kamila Čusová obdržela čestné uznání.

Keramický kroužek ZUŠ při naší škole získal Zvláštní cenu poroty. Zásahu na tom mají Martin Řanda, Eliška Říhová, Veronika Dumská, Kryštof Kohout, Adéla Krejčová a Kateřina Navrátilová. Pořadatelé této soutěže připravili pro vítěze výlet do Českého Krumlova a děti obdržely při vyhodnocování pěkné věcné ceny a diplomy. Co všechno zažily v Českém Krumlově, se dozvíte v jejich článcích.

Marcela Morávková, učitelka ZŠ

Autoportrét Moniky Horynové

Úspěchy ZŠ Záboří v lehké atletice

„Vy jste snad přivezli etiopskou reprezentaci!“ zní blatenským stadionem obdivný hlas v momentě, když cílem běhu na 600 metrů žákyně probíhají na prvních třech místech zábořská děvčata. A další

„Etiopanky“ – zleva Simona Šourková, Sára Vadlejšková, Anežka Honsová

kroucení hlavou nastává tedy, když se všichni dozvědí, že dvě ze tří závodnic jsou vlastně ještě o kategorii mladší.

Touto skvělou tečkou vyvrcholil v Blatné Pohár rozhlasu družstev, který zábořským barvám přinesl nečekaný úspěch – chlapci obsadili 4. místo a děvčata v konkurenci největších škol v okrese byla předstížena jen atletkami ze ZŠ Bavorovská z Vodňan. Jelikož se jednalo o týmovou soutěž, šly individuální výsledky trochu stranou, přesto nelze nezmínit celkem tři zlaté medaile, o nichž se dvakrát zasloužila Simona Šourková a jednou velký sportovní talent František Honsa. Kromě toho cinkaly na hrudích zábořských atletů další 3 cenné kovy.

Touto sportovní akcí ale atletické závody ještě neskončily, v červnu přišly ke slovu ty nejvýznamnější – atletická všestrannost 1. stupně a atletická olympiáda pro žáky 2. stupně ve Strakonici. Všichni byli zvědaví, jestli i v těchto individuálních soutěžích dokáží Zábořáci uspět, zvláště proto, že se zde setkala větší konkurence. Již první den naznačil, že by se mohlo žákům ZŠ Záboří dařit, Sára Vadlejšková dovršila vítězstvím řadu pěti triumfů během pěti let, třetí místo si připsala i Anežka Honsová.

Nejprestižnější soutěží ale bezesporu zůstává atletická olympiáda. A v ní se opět „urodilo“ několik cenných kovů. Již výše zmiňovaný Fanda Honsa zvítězil v běhu na 1000m nejhodnotnějším chlapeckým výkonem olympiády. Jeho čas 3:03, 86 min. by byl dokonce nejlepším časem sezóny v celé republice (jeho hodnotu určitě nesnižuje ani ruční měření). Nevidaný fyzický fond prokázal tento nadějný sportovec hned 10 minut po skončení vytrvalecké trati, kdy si v běhu na 150m připsal ještě stříbrnou medaili. Klobouk dolů!

ZŠ Záboří ale není jen Franta Honsa! Vždyť i Sára Vadlejšková triumfovala v běhu na 600m a Denisa Grecová nenašla přemožitelku ve skoku vysokém. Důstojnou tečku napsala ziskem bronzu Simona Šourková rovněž ve skoku vysokém, ale již v kategorii starších žákyň.

Na závěr lze jen zakřičet „bravo“. Doufejme, že i na malých ZŠ Záboří se nadále budou rodit sportovní talenty.

Michal Gutwirth

Z činnosti TJ ZD Záboří

Velmi teplé počasí už jasně naznačilo příchod léta a času dovolených, sportovci už rovněž nabírají síly před sezónou nadcházející. Ještě předtím ale tu minulou zhodnotili na výroční členské schůzi v Kulturním domě v Záboří, některé oddíly dohrály své soutěže. Ani v letošním roce se za své výkony rozhodně nemusejí stydět, vždyť stolní tenisté obsadili v okresním přeboru pěknou čtvrtou příčku. Výkonům tenistů a volejbalistů se věnujeme tentokrátě obšírněji. Tenisté si totiž zajistili již s předstihem postup do vyšší krajské soutěže a volejbalisté v letošním roce slaví výročí svého vzniku.

Tímto popřejme všem zábořským sportovcům v příštím soutěžním ročníku mnoho úspěchů.

Žízy Záboří slaví výročí

Dvakrát do stejné řeky nevstoupíš... Nejsem si úplně jistý, že toto rčení opravdu platí. Ptáte se, jak jsem na to přišel? Můžu dodat hned dva důkazy.

S volejbalem jsem začal ještě někdy kolem roku 1985 na základní škole, po třech letech jsem ale tento sport posunul na vedlejší kolej.

Později jsem se z vyprávění dozvěděl, že zhruba v této době existoval i v Záboří volejbalový oddíl, který působil

v okresním přeboru. Koho by napadlo, že právě já budu podruhé vstupovat do stejné řeky?

Přesně před deseti lety se totiž pár nadšenců domluvilo, že by nebylo špatné si občas „zaplácat“. Ne nadarmo se říká, že plavat se naučíš, když tě do vody hodí. Podobně „odvážně“ se začala psát i historie zábořských Žižal. Bez tréninku jsme vyrazili na turnaj do Čečelovic, kde jsme k překvapení všech, včetně nás, obsadili druhé místo. S úsměvem na rtech si vzpomenu na trapné situace, neboť s některými spoluhráči jsme si zpočátku vykali. Naštěstí nezůstalo u jedné vlašťovky a od té doby jsme se začali pravidelně scházet na parcele při silnici na Blatnou. Ani ne za dva roky a díky ochotě TJ podporovat nové sportovní odvětví vzniklo i pomocí dotace v roce 2005 nové antukové hřiště vedle školy. V té době už oddíl čítal téměř dvacet členů, kteří začali objíždět i vzdálenější turnaje smíšených týmů a pomalu začali pokukovat po organizované soutěži.

Netrvalo dlouho a na podzim 2005 začali muži působit v okresním přeboru (fotografie pochází z jednoho z prvních zápasů OP z října 2005). Začátky nebyly slavné, nikdo z hráčů nezapomene na první utkání v této soutěži, kdy nás tehdy hráči ČZ Strakonice doslova „vyprávkali ze hřiště“ a první bod jsme si připsali až za stavu 0:13. O rok později následovaly muže do přeboru i ženy.

V OP působí oba týmy doposud. V letošním ročníku muži obhájili své loňské třetí místo, celkově tohoto maxima dosáhli již třikrát. Ženám se letos také celkem dařilo, 6. příčka je rovněž jejich nejlepším umístěním. Doufáme, že i nadále bude volejbalový oddíl pokračovat a družstva nebudou dělat Záboří ostudu.

P.S. Možná i Vás zajímá, proč si volejbalisté říkají Žižaly. Abychom to nemuseli stále vysvětlovat, přináším prosté vysvětlení. Dlouho se nám nedařilo vymyslet název družstva. Až jednoho dne přinesla hráčka na hřiště malou plyšovou žížalu své roční dcery. A bylo rozhodnuto. Julka, jak říkáme svému maskotu, nás provází dodnes.

Michal Gutwirth

Tenisté opět postupují

Posílený tenisový tým měl pro letošní sezónu jasný cíl. Postup do KP III. Od prvního zápasu, kdy vyhrál zápas s Třeboní B 5:4, se ho dařilo naplňovat. Tým pracoval na jedničku. Kapitán týmu Miloslav Bálek chválí především ženskou část družstva, která oproti minulé sezóně získávala potřebné body. Dařilo se nám především na kurtech našich soupeřů. O všem hovoří výsledek, kdy zábořští „Sršni“ zajížděli do dalekého Velešína, na půdu doposud vedoucího družstva. Na jejich kurtech „Sršni ubodali“ domácí 8:1. Před posledním domácím zápasem tak mohou zábořští tenisté slavit jistý postup. Do týmu dobře zapadly nové posily, které se velkou měrou podílely na kýženém postupu. Vedení družstva o nových posilách neuvažuje, neboť tým „Sršňů“ je dobře poskládaný.

Vítězné družstvo tvořili: kapitán týmu Miloslav Bálek, zástupce týmu Soukup Dušan, Tomáš Fiala, Marek Zbořil, Miroslav Duchodní, Ondřej Černo, Aleš Hora, Irena Fialová, Martina Samcová, Blanka Chmielová, Olina Pokorná, Jitka Hradská.

Miloslav Bálek

Den řemesel v Chanovicích

V sobotu 6. 7. 2013 proběhl v Chanovicích v zámeckém areálu a ve skanzenu lidové architektury 11. ročník Dne řemesel – přehlídky řemeslných dovedností Plzeňského kraje.

Zúčastnilo se 90 dílen rozličných tradičních českých řemesel. Pozváni byli především řemeslníci z regionu jihozápadních Čech a Nositelé tradice lidových řemesel. Většina z nich na místě předváděla své umění a všichni poskytovali návštěvníkům zasvěcené podrobnosti. Návštěvníci si mohli mnohá řemesla vyzkoušet, což platilo i pro děti. Pro ty byl připraven čtyřmi dobrovolnicemi i dětský koutek rozmanitých her. Skoro 4 000 návštěvníků přišlo především ocenit a poznat tradiční řemesla. Byl však pro ně připraven i další doprovodný program. Pořadatelům jde o to též připravit podmínky pro přátelská setkání, popovídání a pohodový odpočinkový den. Za rok na viděnou.

Petr Klásek, starosta obce

Kulturní a společenské akce v Obci Chanovice

2. srpna – pátek, „Probuzení Barbořiných varhan“

od 18.00 hodin, koncert posluchačů Konzervatoře Plzeň a hostů, zámecký areál

9. srpna – pátek, „Jaroslav Krček a Musica Viva“

18.00 hodin, koncert významného současného hudebníka s jeho rodinným souborem a s přáteli, zámek

16. srpna – pátek, „Jihoafriická mozaika: za fascinující přírodou jižní části černého kontinentu - Jan & Radka Sudovi“

výstava významných českých přírodovědců, od 18.00 hodin vernisáž - spojena s přednáškou; výstava trvá do 30.9.2013

15. září – neděle „Chanovická pouť“

tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz

Internet: www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

Stálé výstavy v zámeckém areálu: „Expozice lidových řemesel Pošumaví“, „Historická místnost zámku Chanovice“, „Galerie Nositelů tradice lidových řemesel“

Nad zámeckým areálem je vytvářen skanzen „Expozice lidové architektury jihozápadních Čech“

Informace a kontakty: muzeum.klatovy@tiscali.cz tel. 376 323 525, 721 721 908 nebo 737 061 235

*Na všechny akce jste srdečně zváni
Na shledanou v Obci Chanovice
Petr Klásek, starosta obce*

Mimi Bazar Blatná Vše pro Vaše děti

Jsme dětský bazar zabývající se prodejem dětského oblečení, obuvi, kojeneckých potřeb, hraček, kočárků, autosedaček, atd.

Najdete nás vedle školy T. G. Masaryka na adrese Tylova 274, Blatná

Otevírací doba:

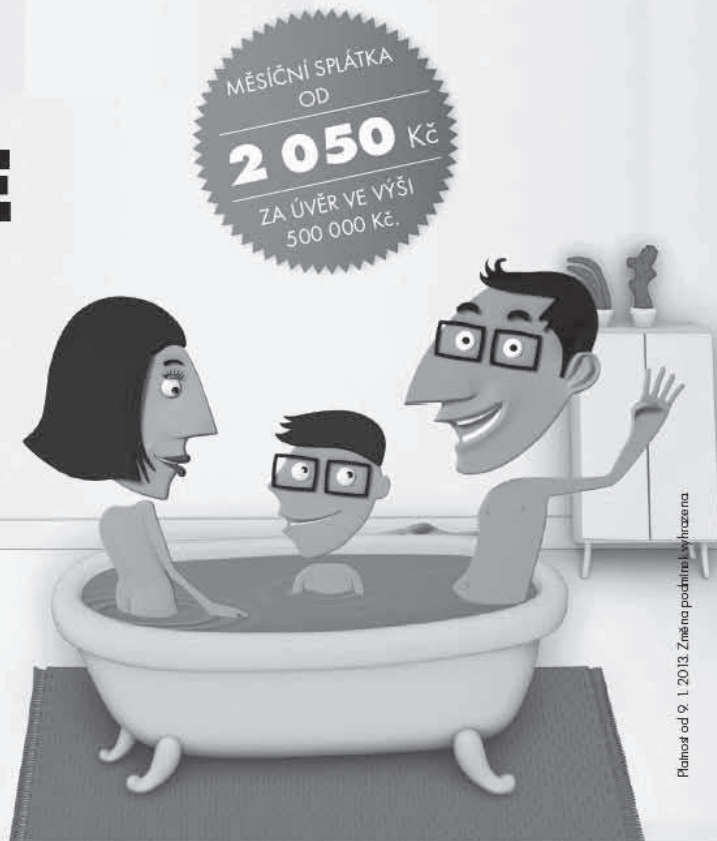
Pondělí až pátek	9.00 - 16.00
Sobota	9.00 - 12.00

K BYDLENÍ JEDNODUŠE

Splňte si své sny o lepším bydlení ihned

- › BEZ NUTNOSTI MÍT VLASTNÍ ÚSPORY
- › AŽ DO VÝŠE 500 000 Kč BEZ ZAJIŠTĚNÍ
- › S MOŽNOSTÍ MĚNIT VÝŠI SPLÁTEK DLE POTŘEBY

Široké využití pro financování koupě domu nebo bytu, modernizace bydlení včetně nového zařízení domácnosti.

Planoř od 9. 1. 2013. Změna podtímu květnazena

Raiffeisen
STAVEBNÍ SPORITELNA

Kancelář Blatná
J. P. Koubka 81

Světlana Kosáková - 724 071 656
Jitka Bartošová - 602 460 570

www.rsts.cz/blatna-poradenske-misto

Blovický bludníček 2013

Třetí ročník turistického pochodu Blovický bludníček měl být podle pořadatelů hodně zajímavý a tak jsme se na něj vydali. Již podle trasy na startu se dalo očekávat, že pořadatelé dodrželi slovo. Hned jak se nám podařilo opustit Blovice, bylo hned vidět, že název dvacetikilometrové trasy Za pověstí k Čertovu břemeni a rozhledně Kožich nás dovede k mnoha krásným místům v okolí Blovic. Na Čertově břemeni jsme se najedli výborných domácích bramboráků, vše jsme zapili alko i nealko nápoji. Po výstupu na rozhlednu Kožich se před každým, kdo vystoupal několik desítek schodů, rozprostřely krásné výhledy na Šumavu, Blovice a okolí. V cíli nás čekalo vřelé přivítání pořadatelů a od 17 hodin hezká zpívání a dokonce i tanečky za doprovodu skupiny Lazarband. Příští již čtvrtý ročník doporučujeme všem milovníkům turistiky v přírodě.

Za Turistický klub Blamiš Vladimír Vildt

Jeroným učí pravidlům pro chodce

V minulém vydání SOBáčka Jeroným naučil své kamarádky husy, jak se rozhlédnout, než začnou přecházet přes ulici. Na červenou zastavit. Tentokrát jim vysvětluje, že na přechod pro chodce může chodec vstoupit, až když se rozsvítí zelená, dobře se rozhlédnout. Přes vozovku se chodí přímo, rychle, žádné zdržování a zastavování na ulici.

Obrázek připravila Jitka Komanová.

Na konci pohádky „O čtyřech princích a růžové zahradě“ jsme se vás zeptali: „Co myslíte? Kde asi královský děd ty růže nakoupil?“

V pohádce jsme si přečetli, že je nakoupil před mnoha lety v jednom moc dalekém městě, kterému se tehdy říkalo Město růží.

Všem bylo jistě hned jasné, že tím Městem růží se rozuměla Blatná.

Milovníky růží by autor rád pozval do Olomouce. V návaznosti na Bezručovy sady a botanickou zahradu se tu nachází rozlehlé Rozárium v přírodní úpravě, kde kromě růží naleznete i okrasné dřeviny a další přírodní zajímavosti. Několik minut odsud jsou Smetanovy sady, v jejichž pavilonech se vždy v prvních dnech června koná velká přehlídka růží a všeho, co s růžemi souvisí. Nazývá se Vyznání růžím a zúčastňují se jí i zahraniční vystavovatelé – ovšem letos už to nestihnete.

Stanislav Trávníček

Hnědozelená smrt

Inženýr Vachta zaparkoval a vstoupili do lesa. Před nimi se ježily mladé smrčky a vytvářely neprostupnou houštinu. Vydali se podle nich po pěšině, která je vedla do mírného svahu. Péťa vesele poskakoval a nahlížel do jehličí.

„Tak, Jitko, Péťo, víte, co sbíráme. A než dáte něco do košíku, všechno mi ukázat! A nedávat si prsty do pusy, Péťo, nechod' s otevřeným nožem!“

Les se zvýšil a prokvetl listnáči. Opustili pěšinu a rozešli se. V lesním stínu se tiše sunuli oroseným podrostem, nazlátlým spadaným listím i přes řídké křoviny, klopytali lanovím ostružinových šlahounů a spleť vystoupělých kořenů. Na dně košíku se objevily první hříbky.

„Tady je! Tady!“ ozývaly se radostné dětské hlasy. Pronikali dál a dál.

„Péťo, přeci jsem ti řekl, abys tyhle nesbíral, neznáme je!“

„Ale třeba jsou jedlé?“

„Máme dost pěkných hříbků, co známe.“

Košík se plnil. Došli k lesní cestě vroubené lískami a semenáčky. „Jitko, Péťo, teď nic do košíku nedávejte, z tamté skalky bude vidět na náš vůz, já se podívám, jestli je všechno v pořádku. Ne, Péťo, ty buď tady.“ Odešel.

„Péťo, počkej chvíli u košíku, já si doběhnu tam do křoví. Nikam nechod'“ zašeptala Jitka a zmizela.

Péťa se rozhlížel, vylezl na pařez – a tu je uviděl pod lískovým keřem. Vlezl tam a hladil jejich slizké světlehnědé kloboučky a několika tmavšími proužky a jen s málo zřetelným zelenavým nádechem, snad jak se světlo dralo lískovím. Opatrně je vyřízl, začistil, na zbytky třeně shrnul suché listí. -Co když je zase bude chtít vyhodit? Chvíli svůj úlovek zálibně prohlížel a pak obě houby zasunul do koše, dolů, skoro až na dno. Tím svou rodinu odsoudil k smrti. Ke kruté, zálučné hnědozelené smrti, neboť atlas hub říká:

Je to nejedovatější houba vůbec, která působí každoročně mnoho

smrtných otrav... Ti, kdož ji neznají, obyčejně ji nepovažují za muchomůrku, nýbrž za zelánku, žampion nebo pečárku nebo i za bedlu...

Ruce měl trochu polepené, ořel si je do kalhot a přemýšlel, jestli se má pochlibit aspoň Jitce. Raději ne. Když, tak až doma. Znenadání stála vedle: „Podívej se, co mám, vezmi si jeden.“

Objevil se i inženýr Vachta: „Všechno v pořádku. No né, vy jste šikovní, takové krásné hříbky!“

Les potemněl a tíše a lhostejně sledoval ty tři šťastné lidi.

Už jsou po obědě a nastává odpoledne, které má pro Vachtovu rodinu končit posledním jejich večerem. Košík s houbami stojí na stole. Inženýr Vachta odešel čistit auto, Jitka si dělá pořádek ve skřínce a Pěta se dívá na televizi. Paní Vachtová vzala destičku, nůž, talířek a misku a začala krájet houby na večeri. Nevěděla, že tím její rodina zahajuje boj o život, mají ještě naději? Hlavou se jí honí, že ani neví, jak se stalo, že má k houbám takovou nechuť. -Co je tohle? Vzala jednu muchomůrku. -Nemám to vyhodit? Byla stejně pečlivě začištěná jako všechny ostatní. -V tomhle je na Jirku spoleh, až moc. Nikdy nic neriskuje. Kousky přidala k ostatním. Hnědozelená smrt se usmívala. Inženýr Vachta se právě vrátil domů, ale pozdě.

Den, kdy životní osudy upředené z nitek zákonitostí a náhod a poháněné kupředu činy i nekonáním postoupí na své nezvratné pouti možná až ke svému konci. Zavznil mobil.

„Tak co je, Jirko, kde jste? Kamila se už těší, jak si s Aňou pokláboší.“

„A, ano, jen jsme se trochu zdrželi, byli jsme na houbách, přijedeme.“

„Ale raději pěšky, ať trochu probereme ty naše zásoby! Karel s Janou už tu jsou!“

Jak jsem to mohl splést, lekl se inženýr Vachta. „Ani, ty narozeniny jsou dnes!“

„Tos nevěděl dřív? Ještě že jsem byla u holiče.“

Vypravili se rychle, bonboniéru a láhev vína koupí po cestě.

„Jitko, na svačtinu si vezměte koláč a udělej čaj, určitě budeme do šesti doma a pak si uděláme tu prazenicí. Už to mám v ledničce nachystané.“

Budte tu na sebe hodní.“

Vyhlížela do mlhavé ulice. Čtvrt na sedm a naši nikde ... Copak Pěta, ten spořádal talíř koláčů a spí. Ale houby se přece nemají jíst pozdě večer! A pak se Jitka až zajíkla nad tím nápadem. Připravím večeri sama, než se vrátí ... Zelenohnědá smrt znovu dostala šanci.

Z ledničky vzala mísu s houbami, čtvrtku másla a sáček s deseti vejci. Připravila si vařečku a sůl, na levý krajní hořák dala plotničku, na ni kastrůlek, zapálila plyn. Vařečkou urýpla kus másla, sklepla do kastrůlku a zaspala houbami. Nevešly se. Vzala tedy větší kastrol a houby do něj přesypala. Ze dna kastrůlku seškrábla dosud nerozpuštěné máslo a přidala je k houbám, z mísy dosypala zbylé. Roztloukala vejce a vylévala je na houby, skořápky pečlivě vytírala ukazovákem. Opláchl si ruce a sáhla po soli. Nalepila se jí na prsty. Utřela si ruce, utěrku přidržovala ucho kastrolu a míchala. Ujížděl jí po plotničce, stále víc, jak bílek tuhl. Za čtvrt hodiny se slzami v očích vyklopila z kastrolu beztvárovou, pružnou a mokvajícím hmotu s pachem spáleniny do klozetové mísy a spláchl. Ucpal se odtok, hnědozelená smrt se bránila. Skloněná nad mísou rozbíjela vařečkou hmotu na menší kousky. Znovu spláchl – a zachránila tak své rodině život.

Ještě celá roztřesená rychle umývala a uklízela nádobí, větrala. Pěta se naštěstí nevzbudil, rodiče nepřišli ... To byla půlhodina! Jitka se po ní stočila ve svém koutku do klubička a pocítila hlad.

Konečně se vrátili.

„Jitko, tu prazenicí necháme na zítřek, oni nás tam cpali majonézou...“

„To nevadí, mamí, já mám chuť na koláč.“

Co že to ten Pěta přidal do košíku? Kdo bude znát řešení, napište nám ho do 23. srpna 2013 na E - mailovou adresu:

stanislav.travnicek@volny.cz nebo blatensko@blatensko.cz.

Stanislav Travníček

V květnovém vydání byla tajenka JAN BÖHM - ve všech verzích stejná. Výherci: Marie Bláhová – Velká Turná. Magdaléna Rončková - Radomyšl, Blanka Pincová - Chlum. Pro úspěšné luštitelé jsou připraveny drobné reklamní předměty SOB. Uvedení luštitelů si ceny mohou vyzvednout v kanceláři SOB nejpozději do 30. srpna 2013, popř. po telefonické dohodě 728 881 358. Gratulujeme.

Předkládáme vám k řešení další SUDOKU, číslicové. Luští se stejně jako číslicové, jen místo číslic 1 až 9 budete pracovat s písmeny: Na podbarveném místě najdete tajenku po doplnění písmenek takto:

1 = N, 2 = A, 3 = T, 4 = A, 5 = Ř, 6 = H, 7 = B, 8 = I, 9 = S

Po vyřešení SUDOKU zašlete tajenku a první řádek z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 30. srpna 2013.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravil Stanislav Travníček.

Lehká verze:

	6	5		4		9	2
			1	6		4	3
4		3			9	6	5
	2			3		7	8
		7	5		2		9
3			9		8		6
7			2			9	4
5	9		4				2

Středně těžká:

	6	5		4		9	2
			1	6			3
4					9	6	5
	2			3		7	8
		7	5				9
3			9		8		
7			2				4
5	9		4				2

Těžká verze:

	6	5				9	2
			1				3
					9	6	5
	2			3		7	8
							9
3			9		8		
7			2				4
5	9		4				2

Blatensko SOBě. 33. číslo vyšlo v pátek 26.7.2013 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VII. Poslední číslo vyšlo v květnu 2013. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 6.9.2013. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6950 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**